

உ

கணபதிதுணை.

துருச்சிற்றம்பலம். ௨௦
சைவதூஷணபரிகாரம்.

இஃது

தமிழ் வழங்கும் நிலங்களில் உள்ள

சைவசமயிகள் சகலருக்கும்

எளிதில் உபயோகமாகும் பொருட்டு,

யாழ்ப்பாணம்

வேதாகமோத்த சித்தாந்த

சைவப்பிரகாசசமாசீயரவர்களால்

சுத்திய ரூபமாகச் செய்ததை,

யாழ்ப்பாணத்து-நல்லூர்

சதாசிவப்பிஸ்வராயவர்கள்

அனுமதியின்றோரில்

சென்னை திருநெல்வேலி பத்திராதிபர்

திருமயிலை

வி. சுந்தரமுதலியாரால்

சென்னைப்பட்டணம்

லிக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்திற்

அச்சிக்கப்பட்டது.

விரோதிவ்ரு பங்குனிமீ

காகுரவாசி.

சூசிபத்திரம்.

சைவப்பிரகாச சமாதிய விக்ஷரணம்	பக்கம்.
கடவுள்வணக்கம், உபோற்காதம்.	க
முதலாவது-பதிப்பிரகரணம்.	கடு
இரண்டாவது-புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.	கடு
மூன்றாவது-ஆலயப்பிரகரணம்.	கடு
நான்காவது-இலிங்கப்பிரகரணம்.	கடு
ஐந்தாவது-அபிஷேகப்பிரகரணம்.	கடு
ஆறாவது-நைவேத்தியப்பிரகரணம்.	கடு
ஏழாவது-துபதிப்பிரகரணம்.	கடு
எட்டாவது-திபப்பிரகரணம்.	கடு
ஒன்பதாவது-வாத்தியப்பிரகரணம்.	கடு
பத்தாவது-புண்ணியகாலப்பிரகரணம்.	கடு
பதினொருவது-சிவசாரியப்பிரகரணம்.	கடு
பன்னிரண்டாவது-சரீர சுத்திப்பிரகரணம்.	கடு
பதின்மூன்றாவது-ஆசனசப்பிரகரணம்.	கடு
பதினொருவது-சிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.	கடு
விவேசனம்.	கடு
பதினேந்தாவது-சிவசின்னப்பிரகரணம்.	கடு
பதினொருவது-நியாநாதிப்பிரகரணம்.	கடு
பதினேழாவது-நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.	கடு
பதினெட்டாவது-சிவபுராணப்பிரகரணம்.	கடு
பத்தொன்பதாவது-புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.	கடு
இருபதாவது-சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.	கடு
இருபத்தொருவது-அன்னதானப்பிரகரணம்.	கடு
இருபத்திரண்டாவது-தவப்பிரகரணம்.	கடு
விவேசனம்.	கடு
சூசனம்.	கடு

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

இப்பிறப்பை நம்பியிருப்பையோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாவின றுனையிருக்கச் சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன
சில மறிந்திலையே சிந்தையே - கால்கைக்குச்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்தியொத்தப் பட்டவுடற்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு.

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே - வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்புட் டிக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை - முனை
மெரிந்தகட்டை மீதி வினைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச
சுட்டுவிடப் போகின்றா சுற்றத்தா - பட்டதுபட்
டெந்நே ரமுஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே - மேல்விழுக்தே
யுற்ற ரமுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றலத் தானையே கூறு.

ஐழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்ற நெஞ்சே
புழியாப் பதவிக்க வுடதங் கேட்டி யநாதியனை
மழுமான் காத்தனை மால்விடை யானை மனத திதுனனி
விழிபாற் புனல்சிந்தி விமரி யமுன்னை கேண்டுமென்றே.

ஸ்ரீ

வேதாகமோத்த சித்தாந்த

சைவப்பிரகாசசமாசீய

விக்கியாபனம்.

அகிலலோகபூஷணமாய், அவித்தியாசோஷணமாய், அநா
பாபபேஷணமாய், அநந்தசுகபோஷணமாய், அசேஷாரிகுலபீஷ
ணமாய், ஆதிசச்சுருதிகோஷணந்தாங்கி அதுலசம்ஸ்கிருதபாஷ
ணமோங்கி விளங்குகின்ற புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்தி
லே, வடக்கின்கண்ணே திருவேங்கடமும், தெற்கின்கண்ணே
ஞாரியும், எல்லையாகவுடைய திராவிடம் என்னுந்தலிழையிழன்
கண்ணும், அத்தமிழ்நாட்டாரே பெரும்பான்மையுங் குடியேறப்
பெற்ற சமுதேசத்தின்கண்ணும், வசிக்கும்.

ஸைவசமயிகளே.

அசுதிமலமுத்தராய், சர்வவியாபகராய், நித்தியராய், நித்தி
யாகந்தராய், சுவதந்திரராய், சர்வஞ்ஞராய், சர்வானுந்நிராகரராய், சர்வ
கந்திராவராய், அசுலராய், சின்மாததிரமூர்த்தியாய், அதுலராய், அதி
சுக்குமராய், அதிமகானாய், சாந்தராய், சர்வதோமுகராய், நிருபாதிக
ராய், சுலபரப்பிரகாசராய், அதிபரமபந்தராய் உள்ளபரசிவனே, எம்
மாற் சேவிக்கப்படும் பரமபதி.

அப்பாசிவஞனவர், அநாதித்தமூலமலபெத்த பசுக்களாகிய
ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, பஞ்சசத்திருப
பஞ்சமந்திரததுமானவய சதஸிவனாய், பிரதம மகாசிருஷ்டியாரம்பத்
திலே, முதலூலாகிய சுருதியை அருளிச்செய்தார். சுருதியாவது பர
மபந்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பாரமார்த்திகவாக்கியமாய், ஆன்மாக்
களுக்குப் புத்தி முத்திசாதநோபாயஞாந்ததைப் போதிக்குஞ் சாஸ்தி
ரமாய். அந்தச்சுருதி, சாமானிய விசேஷபேதத்தால், வேதம் ஆகமம்
என இரண்டு விபாகமாய் இருக்கும்.

அவற்றுள், வேதமானது இருக்குயசு சாமம் அதர்வம்என நா
ன்காம். இவை அற்பச்சுருதிவாக்கியம், பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என
இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக்கியம் கர்மானுட்டா
னக் கிரமங்களைச்சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியான்மக
ஞானத்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்

கும். இவ்வேதங்களுக்கு வழிநூல் சைவம் முதலிய புராணநூலும்
ஸ்மிருதிக்குறும். சர்ப்புநூல் கற்பகுத்திரம்முதலிய அங்கங்களும்.

ஆகமமானது காயிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம்
தீப்தம் சூக்ருமம் சகச்சிரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதம் விசயம் நிச்சவா
சம் சுவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம் ரௌரவம் மருடம் விமலம் சந்
கிரஞாநம் முகவிம்பம் புரோந்தீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சர்
வோக்தம் பாரமேசுரம் கிரணம் வாதுளம்என இருபத்தெட்டாம். இவ
வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரமெனவும், சித்தாந்தமெனவும்
பெயர்பெறும். இவை சதாசிவனால் அந்தேசுரருக்கும், அந்தேசுர
ரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக்கும், தேவர்களால்
முனியருக்கும், முனியர்களால் மனுடருக்கும், மனுடரால் மனுடருக்
கும், மனுடேசிக்கப்படும். இங்ஙன முபதேசிக்கப்படுங்கால் உளவாகிய
சம்பந்தம் ஆறும், முறையே பரசம்பந்தம் மகாசம்பந்தம் அந்தராள
சம்பந்தம் திவவியசம்பந்தம் திவவியாதிவவிய சம்பந்தம் அசிவ்வியசம்
பந்தம் எனப்பெயர்பெறும். இவ்வாகமங்கள் தனித்தனியே, ஞான
பாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் எனநான்கு பாதங்களை
யுடையனவாயிருக்கும். அவற்றுள், ஞானபாதம் பதி பசு பாசம் என்
னார் திரிபதார்த்தங்களின ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாசம் பிராண
யாமம்முதலிய அங்கங்களோடுகூடிய சிவயோகத்திழர்நிவருந் யாபா
தம் மந்திரங்களின் உத்தரம் சந்தியாவந்தனம் பூதச் செபம் ஓமம்
என்பனவற்றையும் சமய விசேஷநிர்வாண ஆசாரிய பிஷேகங்களையும்,
சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசிக்கும், இவ்வாகமங்களுக்கு
வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவான்மகம் ஈருகியவாகமங்கள் இரு
நூற்றேழாம். சர்ப்புநூல் இவத்தினத்திரயம் மோகநகாரிகை பரமோ
கநிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களாம். இச்சாத்திரங்களெல்
லாம் மூலபாஷையாகிய சம்ஸ்கிருதத்தில் உளவாம்.

நமது தமிழ்நாட்டினருக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு, திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் முதலிய சமயகுரவர்கள் நால்வராலும்
வேதங்களின் அர்த்தத்தைப் பெரும்பாலும் அநுசரித்து அருளிச்செய்
யப்பட்ட தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் திராவிடவேதங்களும், மெய்
கண்ட தேவர்முதலிய சிவானுபூதிமான்களால் ஆகமங்களின் அர்த்
தத்தையனுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவஞானபோதம் சிவ
ஞானத்தியார்முதலிய திராவிட சித்தாந்தங்களும், உளவாம்.

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றாலும் உணர்த்தப்படும் சைவமே சற்
சமய லக்ஷணங்களெல்லாங் குறைவற அமைந்த சத்தியசமயமென்று
சுருதி யுத்தி அனுபூதிகளாலே நிச்சயித்து, ஆதிகாலந் தொடங்கிப்
பரதண்டத்திலுள்ள நமது முன்னோர்களாகிய சகல மகான்களும் அ
த்தனியே அங்கீகரித்துக்கொண்டெவந்தனர். அவவாறே நாமனைவரும்
அந்தச்சைவமே சற்சமயமென்று நிச்சயித்து, அங்கீகரிக்கின்றோம்.
அங்ஙனமாக.

இப்பொழுது, சிலகாலத்துக்குமுன்னே இங்கிலாந்து அமரிக் கா என்னுந்தேசங்களிலுள்ள தூர்ப்பலமாகிய சிலமிலேச்சர்கள் பூருங் குதிரண்டு, அந்நாட்டிலுள்ள சனங்களிடத்திலேபோய், பரதகண்ட வாசிகளுக்குச் சமயக்கிரமம் ஒன்றும் விளங்காதென்றும், தாங்கள் அவர்களைத் திருத்தல்மென்றும் மென்றும், கபடமாகத்தெரிவித்து, இக்கங்காட்டி, காலந்தொறும் பலபொருளனுப்பி உடனபடுத்தி, தாங்கள் பாதிநியோகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்தப் பரதகண்டத்திலே புகுத்து, எங்கள் சமயத்தின்மகிமையை அசியாமையாலும், தாம் பிடிந்த தூபிமாணத்தினாலும், எளிதில் பெரும பொருள் பெறும்வழி வேறின்மையாலும், இக்கலியுகத்திலே மேச்சேமுதலிய பல பெரும பரதகண்ட ரோமணிகளாலே கற்பிக்கப்பட்டதாய் பல சிவபந்த லக்ஷணங்களையும் முதலிஸ்வரூபத்தையும் முத்திராத்ரேபாயத்தையும் பிறவற்றையும் சிறிதாயினும் உள்ளபடி விளக்காததாய் இருக்கும் தூதனமதமாகிய தங்கள் கிறிஸ்துசமயத்தை இங்கே பரப்பப்படி, முயன்று திரிந்தார்கள்.

அந்தப் புன்மதத்தை இங்குள்ளாரொருவரும் அங்கீகரியாமையைய அறிந்து, பூருஞ்ச்சி செய்துகொண்டு, இக்காலத்திலே சிவனது துக்கவர்க்கும் மேலும் வேண்டும் பாவையாகிய இங்கிலிஷைப் படிப்பித்தும், லாசியோக வியாசத்தாற்பொருள்கொடுத்தும், சமயத்தியுள் சமயத்தியுமில்லாத சில எழுச்சனங்களைத் தங்கள் வாய்க்கினார்கள். அத்தச்சனங்கள், முன்னே தாங்கள் அனுஷ்டித்த சைவ நிலையை விட்டமையாலும், பின்னர்த் தாங்கள் சார்த்த கிறிஸ்துமதத்தைப் பெருள்வாஞ்சைபற்றிப் பறங்கொண்டதன்றிக் கிறிதும் உட்கொள்ளாமையாலும், உபசமயப்பிரஷ்டாராய், எரிவாய்நரகத்திற்கு ஆளாயினார்கள்.

இன்னும், அப்பாதிரிகள் பணச்செருக்கினாலும், மதிமாக்கத்தினாலும் சற்றுங்கூடாமல், சிவன் கடவுளல்லவென்றும், அவர் பிசாசென்றும், வேதாகமங்கள் பொய்நூலென்றும், சைவசமயம் தூர்மார்க்கமென்றும், சைவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்றும், அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகளென்றும், பெருந்தூஷணங்களைப் பேசித் திரிந்து, குருட்டுவழி முட்டூர்க்கி லக்ஷணம் தூராசாரவிருத்தார்த்தம் முதலிய பல தூஷணபுத்தகங்களையும் அச்சிற்பதிப்பித்துப் பரப்பி. சைவநூல்களினுண்மையை உணராதசிலபேதைகளைமயக்கிக் கெடுக்கின்றார்கள்.

சிவனொருவரே பராபதியென்றும், சைவமே சர்ச்சமய மென்றும், துணிந்த சைவர்களாகிய நாங்கள், மேற்கூறியவாரே இந்தப் பாதிரிப்புல்லர்கள் செய்யும் சிவதூஷணம் சிவசாஸ்திர தூஷணம் கொசாரிய தூஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைக்கண்டும் அவர்களைக்கண்டியாது மெளனமாக விருத்தலும், அவர்களால் நிரோபிக்கப்படுந் தூஷணங்களை, சைவநூலுணர்ச்சி சிறிதுமின்மையால், மெய்யென்று

மயங்கி, அவர்களுள் ய ிநிஸ்துமதப் படுகுழியிலே சிலர் வீழ்ந்து
கெடுதலைக் கண்டும் அத்தூஷணங்களைப்பிரிகரித்துச் சைவத்தின் மதி
ஸமையுபதேசித்துக் கிறிஸ்துசமயத்தை நிராகரிப்பது வாஸாவிருத்த
லும், அதிபாதகமேவாம்,

கூ. சிவநூஷணம் முதலியனசெய்தலும், அவற்றைக் கெட்
கெடுக்காண்டு வாஸாவிருத்தலும், அதிபாதகம் என்பதற்குப்பிரமாணம்
வறுமாறு,—

சர்வோத்தம என்னும் சிவாகமத்தின் உபபேதம்

ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய சிவதருமோத்தரம்,

ஆறுவது பாவவியல்.

தாரகன் றன்னைச் சாதத் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாங்காற்
சாரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சர்
சாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிற்பு வாமே. (௭)

(இ-ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலின்கண் அழிந்தி டுநகரத்தோ
ரை (அக்கடலினின்று) கடப்பிப்பவராயும் (உலகத் தக்) காக்கும்
விஷ்ணுவையும், பூமியையும் (பிற உலகங்களையும்) படைக்கும் பிரமா
வையும், முறைவழுவாமல் சிருட்டிப்பவராயும், சங்கரிப்பவராயும்
ள்ளபரமசிவனை இகழ்த்தமனத்தினையுடையவர்கள் நரகத்தின்கண்
னே நெடுங்காலம்கிடப்பார்கள். (அவர்கள் அங்கே அதுபவிக்குப்பா
தனையையும்.) அந்நரகத்தினின்று திரும்புங்காலந்தையும், மேல்பு
ருஞ் சுவர்க்கநரகவியலின்கண்ணே சொல்வாம். (எ-று)

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னேகிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் வுரைப்பார் நிர்தை யுரைப்பவ ருன்னுவாரும்
வெப்பெரி நியந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் தருகி வியாந்
எப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தனைத் தேங்கு வாமே. (௮)

(இ-ள்.) தமக்குநிகரில்லாத அநாதிமலமுத்தராகிய சிவன் அருளிச்
செய்த வேதாகமங்களுக்கு முப்பாகவேனும் உயர்வாகவேனும் பிறிதொ
ருநூலைச் சொல்லுவோரும், (அவவேதாகமங்களை) நிர்தைசொல்வோ
ரும் (நிர்தையை மனசினாலே) நினைப்பவரும், வெம்பையையுடைய
எரிவாய்நரகத்தின்கண் வீழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (அன்னம்
யெல்லாம்) உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும்,) (அந்த யாதனாசரீரத்தி
னின்று) நீங்காராகி, (இந்நரகத்தினின்று) எக்காலங் கரையேறு
வோமென்று வாடிவாடி ஏக்கமடைவார்கள். (எ-று),

ஹப்பிஸா வநாதி முத்த னெதிய பனுவ லோர்ந்து
தப்பறற் சாற்று மாகான் நன்னை யு பிகழ்த்து சாத்திற்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் விழ்ந்துவெந் துருவி வியார்
எப்பெழு தேறு வாமென் நினைத்தினைத் தேங்குவாரே. (௬)

(இ-ள்.) தமக்குக்கிரில்லாத அநாதிமலமுத் தாரதிய சிலன் அருளிச்
செய்த வேதாசுவங்களை அறிந்து சந்தேகவிபர்தம் பப் போதிக்கு மாசு
ரியவாயுய் இகழ்த்துப்பெயர்வார்களால், அவர்களும் வெய்யெய்யு
வைய விரிவாய் தடுத்தினைகளை விழ்த்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து,
(உண்பெய்யெல்லாம்) உருவ, (இங்ஙனம் துயருநதவும், அந்த யாதனூதி
தத்தினின்றும்) நீங்குபாடி, (இந்தரகத்தினின்றும்) எக்காலம் கலா
பெறுவோமென்று வாடி வட்டி, எக்கமடைவார்கள். (எ-று.)

அவ்ன்றி" வியந்தை யாசு னருள்வொரு னதனை யாக்கும்
மலபான் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபத் தகத்தென்ப பற்றிக்
கத்தைய முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருநா வர்க்கும்
வருமல முடையப் பவ மனைத்தையு மருவி னாரே. (௭)

(இ-ள்.) பெயர்ந்திவ வியத்தையும் அருமையாயி ருருத்திர வியந்தை
யாசு யாவ் சஞ் லேகைய சிலன் அருளிச்செய்த திருவாக்கை எழு
திட திருமுலையையு விருந்திக் களவுசெய்தவர்கள் முற்கூறிய (சிவ
நிந்தக்) வேதாசுவந்தகர் குருநிந்தகர் எனனும்) மூவர்களுக்கும் வரும்
திவினை மயங்களை உடையவராவர், (அங்ஙனமன்றி) எல்லாப் பாவத்
தையுந் செய்தவருமாவர். (எ-று)

அதற்கு வியர்க ளனைவர்களு மதிபா தகதே யெனவறிக
சிற்றக வினையே திவினையு ளதிபா தகந்தா னெனத்தெளிந
கலந்த துயரே நெடுநாளை யிதனிற் பலமு மெனநினைக
பிரிந்த வதிபா தகதே நந்தனை யு பினியாம் பேசுவமே. (௮)

(இ-ள்.) (இங்ஙனம்) கூறிப் போந்த சிவநிந்தகர்முதலிய இவர்களெ
ல்லாருட் அதிபாதகர்களைன்றறியக் கடவாய் இவையதிபாதகமே சகல
பாவங்களுள்ளும் அத்தியந்தகோரபாவமென்று உணரக்கடவாய்; இவ
வதிபாதகத்தினால் வருந்துயரமும் பெருந்துயரமென்றும் அதை அஃ
கவிக்குங்காலமும் செங்காலம் என்றும் சிந்திக்கக்கடவாய்; இதன்
சுறாகம் அதிபாதகபேதத்தையும் இனியாய்சொல்வாம். (எ-று.)

வேதம், மந்திரம்:—மொழிபெயர்ப்பு.

“சனங்களினிடத்து (அந்தரியாமியாய் நிற்கும்) பரனடிய
அந்த உருத்திரனைப் புத்தியினால் உள்ளே பற்றுபவர்கள்
சசியத்தை நாவினாலே கிரகிப்பவர்கள்.”

(இ-ன்.) பரன் லீலாநினும் உயர்ந்தவன். 1 ருத்திரன்-(ஆணவாழ்
கிய) கோயை வட்டிவன். சகியம்-தானியம். அதற்கு இங்கே து
ணியவிகாரமாகிய அன்னம் எனப்பொருள் கொள்ளப்படும். குதர்க்க
தோஷிகளாய் அவ்வுருத்திரனை உள்ளேபற்றாதவர்கள் மலத்தையே
நாவினால் கிரகிப்பர்கள் என்பது அப்பிரஸ்துதப் பிரசுடஸாலங்காரத
தாற் பெறப்படும். இதற்கு உபவிருங்கணம் வருமாறு:-

பாரசாஸ்மிருதி:—மொழிபெயர்ப்பு.

புறங்கை யுருத்தி நாய கன்றனைப்
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப்
பற்றிடு வோந்திதம் பரிந்து நாவினுற்
கும்மலி லமுதினைக் கொள்ள வாகளால்.
பற்றிடு முமைபுண ருருத்தி மன்றனை
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப்
பற்றிடாத தீயர்கள் பரிந்து நாவினுற்
கும்மலி மலத்தினைக் கொள்வ ருள்ளையே.

இங்கே முதற் செய்யுளால் மந்திரத்தின் வாசியார்த்தம் காட்டி
பட்டது. இரண்டாஞ்செய்யுளாலோ கம்மியார்த்தம் இது இங்கே
மறுதலைப்படுதலால், கிடுக்கப்படும்போது வன் எனப்பொருள்படுகிறது.

திருவாசகம், அச்சபபத்து

வெருவரேன் வேட்கைவந்தால் வினைக்கடல் கொளினுமலுச்சென்
திருவரான் மாறு காண வொயிரான் மம்பி ரானும்
திருவுரு வன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்ச மாறே. (உ)

கந்தபுராணம், உமைவருபடலம்

முண்டக மிசையினுன் முருந்த னாடியே
பண்ணெர் வரியதோர் பரனை யாதியாக்
கொண்டில ரெள்ளிய கொடுமை யோர்க்கெலார்
தண்டம்வந் திடுமென மறைகள் சாற்றுமால். (௫௫)

கூர்மபுராணம், பிராயச்சித்தமுரைத்தவத்தியாயம்.

திங்கள்ங் கண்ணி வேய்ந்த செல்வனை யிகழ்ந்த பாவ
மிங்கிது தன்னிற் றீரா தெண்ண னும் விரத மாற்றிப்
பொங்கழ னாப்பண் வைகி யுருந்தவம் புரிந்திட்டா னு
முங்கவ ன்ருளி லன்றித் தீர்ந்திட வரியதாமால். (௬௬)

சித்தார்த்தசிகாமணி, பத்தஸ்திரம்.

கண்டன னாயின் முக்கட் கடவுளை நிந்திப் போனைத்
தண்டனை புரிந்து கொல்க வரிதெனற் சமிக்க * நின்றி
மண்டனில் வலிய னன்றேல் வான்செவித் துணைகள் பொத்திக்
கொண்டவ னாகன்று செல்க குலைகுலைத் தமல பத்தன். (௩௭)

* சபித்தல்—தடுத்தல்.

ஏபுமசா நிஷ்டை யாணொ தவவி டத்திற்
போயுற லெழிந வென்றுப் புகல்சிவ நினைந செவ்வொன்
லக முழுது நிற்க சிவநினை மயிர்க்கு நூருண்
டையினும் பரிசு மஞ்செய் தகற்றி டற் கரிது மாதே. (௩௮)

இன்னும், தக்கன சுவநூலணம் செய்தபொழுது, அச்சத்தினாலும்
பொருளாயை லுர் அநனைக்கொட்டுகொண்டு மெளனமாக இருந்த
தீதுவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர், வீரபத்திரராலே தண்டிக்கப்
பட்டு, பின்னர் குரன் முதலிய அசுரர்களாலே நூற்றெட்டுகள் வருந்
தயடைந்தனர் என்னுர் சரித்திரம் கந்தபாணத்திலே விஸ்தரிக்கப்
பட்டமை தெளிது.

உ. பாசமயங்களை நிராகரியாமையும், சைவத்தை எதிரி
யாமையும் பாதகம் என்பதற்குப்பிரமாணம் வருமாறு;—

செவநருமோத்தாம, பத்தாவது சிவஞான

யோகவியல்.

சிறுத்திடவல் லானமல னானெறியை பென்று.

மறுத்திடவல் லானவல மார்க்கம லுற்றே

நிறுத்திலன்ம றுத்திற னெனிற்கரிச னேசம்

அறுத்தவனை மாகைகரி சல்லவற மாமே. (௧௨௩)

(இ-ள்.) என்றும் அவலமார்க்கம் மறுத்திடவல்லான்—எக்காலத்தும்
குற்றம்பொருந்திய புறச்சமயங்களை நிராகரித்தற்கு வல்லவனும்—அம
லன நூல் நெறியை நிறுத்திடவல்லான்—அநாதிமலமுத்தராகிய சிவன்
அருளிச்செய்த வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சைவசமயத்தைத்
தாபிக்க வல்லவனுமாயிருப்பவன்,—(அப்புறச்சமயிகள் சைவத்தைத்
தூஷித்து, தங்கள் மதத்தைச் சாதிக்கவந்தவிடத்தும்)—மயல் உற்று—
அவர்களுக்கு அஞ்சதலினாலேனும், அவர்கள்மேற்கொண்ட நண்பினு
லேனும், அவர்களைப் பிரிப்படுத்திப் பொருள்பெற விரும்புதலினாலே
னும்) மயக்கம்பொருந்தி,—மறுத்திலன் நிறுத்திலன் எனில்—அவர்களு
டைய சமயத்தை நிராகரியாதவனும் தனது சைவத்தைத் தாபியாதவ
னுமாய் இருப்பானாகில்,—கரிசன்—அகிபாதகனாவன்,—நேசம் அறுத்து

அவனை மாகைகளிற் ஆல்ல அறமாமே - (அந்த அபிபாதகனிடத்து ஓவ
த்த) நேசத்தை ஒழித்து அவனைச் சீயென்று வெறுத்தல்கும்மற்று;
அதுவே பரமமாகிய தருமம். (எ-று)

ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷிதர் அருளிச்செய்த
சிவதத்துவவிவேகவிருத்தியில் உத்தரிக் கப்பட்ட
சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

நிகரறுந் சிவதரும சிவஞா னத்தை
நிறுத்திடெனோ னிலுமுயர்ந்தோ னிலததி னில்லை
பகாபரம சிவயோகி யவனே யாகுப
பரிவினிற்றுத் திமொற்றல் படை-தது முய்தி
யகலுமய லானிறுததா தொழிந்தோன யோகி
யாயினுமீ சுரப்பிரிய னல்ல னனனான
புகருறுதீ நாகினிடை வீழ்ந்து புன்கண
பொருந்திவெ னெனமறைகள் புகலு மன்றே.

இப்படியே சிவசாத்நிரங்கள் செப்புலையால், சிவதூஷணம்
முதலிய பாவங்களைச் செய்யும் அஞ்ஞானிகளாகிய பூதிரிகளைக் கண்
டித்தலும், அவர்களுடைய புனமதமாகிய கிரிஸ்துமயத்தைப் பல
பெருநியாயங்களினாலே நிராகரித்தலும், சம்சமயமாகிய நமது சைவத்
தை அடிப்பிரபலப் பிரமாணங்களினாலே வியவஸ்தாபித்தலும் மிக
அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய உயர்வொப்பில்லாத சிவபுண்ணியங்க
ளாம்.

இதற்கு, நீங்கள் இதுவரையினும் கூறியது சத்தியம் ஆயினும்,
நமமை ஆளும் இங்கிலிஷார் கிரிஸ்து சமயானுசாரிகள் ஆகையால்,
நாம் தங்கள் சமயத்தைக் கண்டிக்கவும் நமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்க
வும் புகுங்கால், எமமேற் குரோதங் கொள்வார்களானறோ? அதற்கு
நாம் யாதுசெய்வோம்? எனப் புகளாகில்; கூடத்திரராகிய சிவன நாம்
செய்த வினைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குணர்ந்து, அவவினைகளுள்
இன்னகாலத்திலே இன்னவினையை அனுபவிக்கப் பண்ணுவோம்
என்று நியமித்து, ஊட்டுமொன்றி, இவ்விடத்துப் பாதத்திரராகிய
பிறா ஒருவரால் நமக்கு ஓர் தீதுவந்தடையாது; அது,

“இன்னவினை யின்னதலத் தின்னபொழு தின்னதனா
லின்னபடி யாய்ப்பொருந்து மென்றறிந்தேயனனவினை
யின்னதலத் தன்னபொழு தன்னதனா லன்னபடி
பின்னமறக் கூட்டும் பிரான்.”

என்பதனால் அறிக. நம்மை ஆளும் ஆற்றலுள்ள நாயகராகிய அரசர்
களால் எமக்கு ஓர் தீது உறுதா எனில்; அச்சிவன் சர்வலோகைக்

நாயகராதலால், அவரையன்றி இவர் ஒரு தீதுசெய்தல்கூடாது; அது, “அரசனுஞ்செய்வ தீசனருள்வழி” என்பதனுல்தான். அங்ஙனம் சாவலோகைக நாயகராயினும் அவரறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாதாவெனில் அச்சிவன் அநாதிசித்த சருவஞ்ஞர் ஆதலால், அவர் அறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல்கூடாது. அவர் அறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாதாயினும், இவர் தீதுசெய்யுமிடத்து அவர்வந்து தடுப்பாரா? எனில்; அவர் பரிபூரணஆதலால், அவரைவிட்டு இவர் இருத்தற்கும் செய்தற்கும் இடமேயில்லை. ஆதலால், பாமேசுரனாகிய சிவனே தீவினைக்குடாகவருநீது தருவார்எனில்; அதனையாவர் நீக்கிக்கொள்வார்? ஒருவருமில்லை. ஆகையால் நம்மினும் நமக்கு இனியராகிய சிவன ஒருவரே நமக்குதவணை. அது “ஈசனே காப்பி னல்லால் யாரையும் பிறரார் நம்மா-லாசறப் போற்ற லாகா ததுதுணிவாகும்.” என்பதனால் அறிக. இங்ஙனம் இருத்தலாலும், அச்சிவனே பரமதரிசாகமமும் சைவஸ்தாபனமும் ஆகிய சிவபுண்ணியத்தை விதித்தவராதலாலும், அபுபுண்ணியஞ் செய்பவர்களுக்கு யாதோரிடரையும்வருவியாது போருள்புரிவென்பது நிச்சயம்.

இங்ஙனும், இங்கிலிஷரசினர்கிறிஸ்தவர்களாயினும், தாம்ஆளுந் தேசங்களெங்கும் உள்ளார்க்கு, தம்மாலும், தமது பரிவாரத்தாலும், பகைவராலும், திரீடராலும், சயிர்களாலும், வறற்பாலனவாகிய ஐந்துபயத்தையும் நீக்கி, எல்லாச்சமயிகட்கும் ஒப்பமுடிந்த சாமான்ய தருமத்தைப் பரிபூரணம் பண்ணுபவர்களன்றி, சுவசமயாபிமானம் பற்றிப் பகைபாதிக்களாய், மற்றைய சமயங்களிலுள்ள விசேஷ தருமங்களுக்கு, பூருவகாலத்திருந்த சடனா பெளத்தா மகமமதீயா முதலிய வர்கள்போல, சிறிதயினும் இடையூறு செய்பவர்களல்லர். தூரபிமானமும் பொருளாசையும் விபரீதநிந்தனமும் அநீதியுமேநிறைந்த பாதிர்கள் மானியமும் முதலிய இடங்களிலுள்ள நமது தேவாலயங்களுக்கு இடையூறுசெய்யும்படி பலதரம் முயன்றமையை அறிந்து, கல்வியினும் அதன பயனாக அறிவினும் அதன்பயனாகிய நீதியினும் சிறந்துவிளங்கும் நமது இங்ஙிலிஷரசினர், அவலிடைபூறுவாராமல் நீக்கிக்காத்துக்கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் இவ்வாறு பிறசமயிகளுக்கு இடையூறுசெய்ய முயல்வீர்களெனில், நாம் உங்களை இந்நாட்டினின்றும் ஓட்டிவிடுவோமென்று அப்பாதிர்களுக்குத்திக்காரதண்டம் செய்தமையே அதற்குச்சான்றும்.

இனி, இவ்வரசர்களால் நீக்குமிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இந்தச் சரீரத்துக்கு ஓர் தீதுவருமெனினும், வருக; நிலையுள்ளதாகிய ஆன்மலாபத்தின்பொருட்டு, பிராணத்திடாகம் பண்ணியும், சைவஸ்தாபனம்பண்ணுதலே அத்நியாவசியகம், நாம் காத்தல்வேண்டுமென அவாவும் இச்சரீரத்தை நாம் பெற்றது முத்திபெறும் பொருட்டன்றோ? சிவனுஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைப் பரிசுரித்தற்பொருட்டுச் சரீரத்தை விடுத்தவர் முத்திபெறுதல் சத்தியமென்பது சிவசாத்

திரங்களாலே சாதிக்கப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமாதலின், நாம் சிவதூஷணம் முதலியவற்றைப் பரிகரிக்குங்கால் ஓரோவழி வரற்பாலதாகிய சரீரநாசத்தை ஏற்றுக் கோடலினாலே முத்திபெறுவேமென்பது சத்தியமாகே. ஆமெனில், முத்தியாகிய சாத்தியம் சித்தித்தவழி இச்சரீரமாகிய சாதனம் இருந்தென்! ஒழிந்தென்!

ஆதலால், நாங்கள் நித்தியாநந்தமாகிய முத்தியையே பெறல் வேண்டியவனத்தணிந்து; பரதர்ஜிரமாகிய இவர்களுக்கு அஞ்சி இதைச் செய்யினும், இவர்களாற் சிறிதுங் காக்கப்பட்டாது, “வீணப்போகமேயுறந் தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாம் - நினைப்போ தளவுநில்லாது.” எனச் சான்றோ கூறியவாறே விழுவதாகிய இச்சரீரத்தினமேல் ஆசையினாலே இவர்களுக்கு அஞ்சாமல், சுவதந்திரத்தியாகிய பரசிவனுக்கே அஞ்சி, அவரை அனுசந்தானப்பண்ணி, அவருடைய திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, சிவதூஷணம் முதலியன செய்யும் பாதிகளைக்கண்டித்து, அவர்களுடைய புன்மதமாகிய கிறிஸ்துமதத்தை கிராகரித்துவிட்டு, சர்ச்சமயமாகிய சைவத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி. முயலக்கடவோம்.

நாங்கள் முயலும் இச்சிவபுண்ணியம் அமசிய கர்த்தவவியமாகிய உலோகோபகாரமாதலானும், செய்தல் செய்வித்தல் உடனடால் என்னும் மூன்றும் ஒக்குமாதலானும், நீங்கல்யாவரும் இப்புண்ணியம் சபலமாகும்பொருட்டு, உபகாரர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். நீங்கள் உபகரிக்குமாறு கூறுதும்,

க. நீங்கள் எல்லாரும், தினந்தோறும், சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை சிவதரிசனம் முதலியனசெய்யும் பொழுதெல்லாம்; வேண்டுபார் வேண்டியதே ஈயும் பரமகாருணணிய சாகரமாகிய பரசிவனை, அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்ககிந்துருக, உரோமஞ்சில் பட்ட, கண்ணீர் சொரிய, அனயினோடு சித்தித்துத் துதித்து வணங்கி, கிறிஸ்துமதத்தை கிராகரித்துச் சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலாகிய இச்சிவபுண்ணியம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று, பிரார்த்தித்தல்வேண்டும்.

உ. இச்சிவபுண்ணியஞ் செய்தற்குச் செல்வப்பொருளும் இன்றியமையாக் கருவியாய் இருத்தலால், நீங்கள் எல்லாரும் சிறிதாயினும் உலோபமின்றி, உங்களுங்களாலியலும் பொருளுதவி காலந்தோறும் செய்தல்வேண்டும்.

ங. அப்பொருள்கொண்டு நாங்கள் அச்சிற்பதிப்பிக்கும் புத்தகங்களை, நீங்களெல்லாரும் வாங்கி, சித்த சமாதானத்துடனே பலமுறை வாசித்துணர்தல்வேண்டும்.

ச. நீங்கள் வாசித்தவற்றைப் பிறருந் தெள்ளிதின் அறியும்படி உணர்த்தி, நமது சமயிகள் கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழாதொழியும்படி, சாவதானமாகக் காத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

டு. பாதிக்களாயினும் அவர்களைச் சேவிக்கும் பரிசனங்களாயினும் சைவநூலுணர்ச்செய்து கிறிஸ்துமதத்தைச் சாதிக்கவந்தால், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தல் வேண்டுமென்னுங்கருத்துச்சிறிதுமின்றி, எதிர்ந்துநின்று, சைவத்தின்மேல் அவர்கள் ஏற்றுத் தூஷணங்களைப் பரிகரித்து, அவர்களுடைய மதத்தைக்கண்டித்து, அவர்கள் வாயை அடக்கிவிடல் வேண்டும்.

சு. நீங்களெல்லாரும் உங்களுங்கள் பிள்ளைகளை, பரசமயிகளோடு பரிசயம்பண்ணி விடாமல், தகுந்தபருவத்திலே சிவதினத்தை பெறுவித்து, அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, சைவநூல்களை, தகுந்த ஆசிரியரைக்கொண்டு, ஐயந்திரிபறக் கற்பித்து, சைவாசாரங்களை அனுஷ்டிப்பித்தல் வேண்டும்.

எ. நிகண்டு இலக்கணம் தருக்கம் முதலிய கருவிநூல்களிலும் திருவளாருவர்குறள் முதலிய நீதிநூல்களிலும் வல்லவர்களாய், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களையே செய்பவர்களாய், சிவதினத்தை பெற்றவர்களாய், நேராய் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பால் லாண்டு பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாவவந்தையும் அத்தியயனம் பண்ணினவர்களாய், நான்கு பாதத்தையும் பிரதிபாதிக்கும் ஒரு தந்திரதையாயினும் முற்றக் கற்றவர்களாய், திராவிட சித்தாந்தம் பதினான்கையும் உணர்ந்தவர்களாய், குருவிங்க சங்கமபத்தி விசிவகடிகளாய் இருக்கும்புருஷர்களைத் தெரிந்து, ஸரவப்பிரசாரக்களாசரிபோகித்து, ஊர்தோறும் தேவாலயம் மடம் முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே சாவஜுரோபகாரமாக வாரந்தோறும் ஸசவப்பிரசாரம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

இவ்வெழுவகையாலும் நீங்கள் எல்லாரும் இந்நன்றியற்சிக்கு உபகாரர்களாய் இருப்பீர்களாகில், நமது தமிழ்நாட்டெங்கும் புறச்சமயமாகிய இருள்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்தினிதோறவுகும், ஒங்கில், அநேகர் பிறந்திறந்துமூம்புக்களாகிய பிறரைப்பொருளென மதியாது, டரமபதியாகிய சிவனது மகிமையை உணர்ந்து, அவரே பரம்பொருளெனத் துணிந்து, அவரையே மெய்யன்பிடுகிற விதிப்படி வழிபட்டு, நிறதியானந்தமுத்தியை அடைவர்கள். இங்ஙனம் அனேகர் முத்திபெற்றுய்தற்கு ஏதுவாய் இருந்தலால், இச்சிவபுண்ணியமே எல்லாப் புண்ணியங்களினுஞ் சிறந்தது. நமக்கெல்லாம் இறக்கும்பொழுது துணையாய் உடன்வருவது இச்சிவபுண்ணியமே ஆதலானும், நமது தேகம் இக்கணம் இருக்கும் இக்கணம் நீங்கும் என அறிதல் கூடாமையானும், நாம் அனைவரும் சிறிதும் தாழ்த்தாமல், நமக்கு எக்காலத்தும் உற்ற உறவாகிய சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, இவ்வருமருந்தன்ன பெரும்புண்ணியத்தை வினாவிலே முயன்று நடத்தக்கடவோம்.

சிவதருமோத்தரம், எட்டாவது சன்னமரணவியல்.

பாம்பழல் வாயினும் பற்ற மண்டிகல்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சீவன் நேயுநான்
ஓம்பிட வல்லரோ வற்ற முற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம். (அ) (எ)

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுது,
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விரம்பிநு
கைத்தலை மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

நாலடியார்.

புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி
யினனிநியே செய்க வறவினை யினனிநியே
கின்ற னிருந்தான் கிடந்தான் நன் கேளவறச்
சென்றா னெனப்படுத லால்.

நின்றன நின்றன நில்லா வொனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க்
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன
வந்தது வந்தது கூற்று.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

திருவங்கமாலே, பண் சாநார்.

உம்மு ராருள ரோ! உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
கும்மு லத்துறை கூத்தரல் லால் நமக்
கும்மு ராருளரோ!!!

யாழ்ப்பாணம். } இங்ஙனம்
பிரமாதீசுவர }
வைத்தபூசம். }

சைவப்பிரகாசசமாசியர்.

சிவமயம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சீட்பூத்த கருவிநா லுணர்ச்சி தேங்கச்
சிவமபூத்த நிகமாக மங்களோங்கப்
பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோரா தாங்கப்
பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
பிறைபூத்த சடைமவுலிப் பிரானா தந்த
வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றேது
மதம்பூத்த விநாயகன்ருள் வணங்கி வாழ்வாம்.

உபோற்காதம்.

அநாதி பகவனாகிய பரசிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்க ளால் உணர்த்தப்படும் சைவ சமயமே சற்சமயமாம். இச்சற்சமயம வழங்கும் நமது ஆரியகண்டத்திலே மிலேச்சர்களாகிய பாதிரிகள் புகுந்து. இச்சைவத்தை விளக்கும் சிவசாத்நிரங்களைச்சிறிதும் அறியாமையினாலும், தாங்கள்முன்னேதழுவிக்கொண்ட தூர்ச்சமயமாகிய சிறிஸ்துமதத்தின்மேல்வைத்த தூரபிமானத்தினாலும், அப்புன்மதத் தைப் பிரசாரித்தலே தங்களுக்கு ஏளிதற் பொருள் வரும்வழியாய் இருத்தலாலும், இச்சைவத்தை வாய்மொழியாலும், குருட்டுவழிமுத லிய பல புத்தகங்களாலும் அறியாயமாகவே தூஷிக்கின்றார்கள்.

நமது சிவசாத்நிரங்களைச் சிறிதும் அறியாதவர்களும், அப்பா திரிகள் பொய்தூலாகிய விவிலியநூலை முற்றும்வாசியாதவர்க்கும், தருக்கநூலிலே அற்பமேனும் பயிலாதவர்களுமாகிய சிலசனங்கள் அத்தூஷணங்கள் ஒக்குமென்று மதிமயங்கி, கிறிஸ்துசமயப் படுகுழி யில் வீழ்த்துகெடுகின்றார்கள்.

யாம் அதனைக்கண்டிரங்கி, சைவத்தின்மேல் அப்பாதகர்களால் ஏற்றப்படும் தூஷணங்களாலே ஒருவரும் கெடாது சைவத்தின்வழியே நின்று உய்யும்பொருட்டு, அத்தூஷணங்கள் எல்லாவற்றையும் நியாயமாகவேகண்டு மெய்யறிவுச்சுடர்கொளுத்துகின்ற இந்தச் சைவதூஷணபரிகாரம் என்னும் பிரபந்தத்தை, பரமகாருணிகராகிய பரசிவனது திவ்வியப்பிரசாதத்தினாலேயே, செய்தோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநா யகனே போற்றி விண்ணவா தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யானசெய்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
கணபதிதுணை.

சைவ தூஷணபரிகாரம்.

முதலாவது

பதிப்பிரகரணம்.

பாதிநிசே,

பெருங்கருணையினாலே, படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் தம்பிரயோசனங் குறியாது ஆன்மாக்களது பிரயோசனங்குறித்துச் செய்தருளும்பதி ஒருவரே என்றும், அவர்முற்றறிவு வரம்பிலின்பும் இயற்கையுணர்வு தனவயம் குறைவிலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறு குணங்களும் நிறைந்த சிவனே என்றும், நாங்கள் மெய்ந்தூல்களெனத் துணிந்த வேதாகமங்கள் உணர்த்துகின்றன. அதுபற்றி அச்சிவனையே நாங்கள் வழிபடுகின்றோம். ஆதலால், நாங்கள் சைவர்கள் எனப்படுவோம். நீ இக்கருத்தைச் சிறிதாயினும் ஆராய்ந்து அறியாது, எங்களைப் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்ஞானிகள் என்று இகழ்கின்றாய். யெகோவா பரிசுத்தாவி கிறிஸ்து என்னும் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்ஞானி நீயே.

சிவனையேயன்றி விஷ்ணுமுதலிய பிறரையும் நீங்கள் வணங்கக் காண்கின்றேனே என்பாயாகில்; சத்தியம் நீ சொல்லியது; ஆயினும், நாங்கள் அவர்களைப் பரம்பொருளாகிய பதிகளெனக்கொண்டு வணங்குவதில்லை; பதியாகிய அச்சிவனுடைய அடியார்களைனக்கொண்டு வணங்குகின்றோம். கடவுளையேயன்றி அவருடைய அடியார்களை வணங்குவது தகுதியின்றே என்பாயாகில்; சிவனுனவர் தம்முடைய அடியார்களை வழிபடுபவர்கள் தம்மையே வழிபடுபவர்களென்றும், தாம் அவ்வடியார்களை அகிட்டித்துநின்று அவ்வழிபாட்டை ஏற்று அதுசெய்தவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்வாரென்றும், தம்முடைய அடியார்களை நிந்திப்பவர்கள் தம்மையே நிந்திப்பவர்கள் என்றும், தாம் அந்நிந்தையின்பொருட்டு அவர்களுக்குத் தண்டஞ்செய்வாரென்றும், வேதாகமங்களிலே கிருவாய்மலர்ந்தருளி யிருக்கின்ற மையூரில், அவ்வணக்கந் தருதியேயாம்.

உன் சமயநூலாகிய விவிலிய நூலிலும், ஆதி. 10. அதி. 11. வசனத்தில் ஆபிரகாம் தேவதூதர்கள் மூவரைப் பூமிக்கு மோய்த தாழ்த்து வணங்கினான் என்றும், யோச. (2) அதி. 10. வசனத்தில், யோசுவா யெகோவாவின் சேனைக்கிடங்கியைத் தவறாமல் முகங்குப் புறவிழுந்து நமஸ்காரப்பண்ணினான் என்றும், மத். 23 (2) அதி. 10. வசனத்தில் உனதேவனாகிய நிரிஸ்து தாமதப்படுக்குச் செய்தல்கள் எல்லாம் தமக்கே செய்தவைகள் என்று சொன்னான் என்றும், சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுகண்டும், நாங்கள் சிவனடியார்களை உன் நிருதலை நி இகழ்வது மடமையன்றோ?

சிவனுக்கு உருவமுண்டென்று உங்கள் வேதாகமங்கள் சொல் றின்றனவே; உருவமுடையவர் கடவுளாவது எங்ஙனம்? என்பதும், ஸ்கல்; ஓகோ! அவருடைய உருவம், தன்னைப் பந்தித்த மூலமடையா ணத்தினாலே தான் முன்செய்த கன்மமனுசாரமாகத் தோல வடிவம் முதலிய சத்ததாதுக்களாலாகிய சரீரங்கொண்டு ஒரு மாதவின் மீயா ணிவாய்ப்பட்டுப் பிறந்து பெருந்துயரம் அனுபவித்துஇறந்த மனிதனா னாய் உன்னுடைய நிரிஸ்துவின் உருவத்தோலுமென்றினைந்தாயா? எங்கள் சிவன் அப்படிப்பிறந்தகதையுங் கேளேம்; பேருலகில்வாழ் துணுமுறந்த கதையுங்கேட்டிலேம். அவருடைய உருவம் ஆன்மாக்க ளின் நிமித்தம் பஞ்சபிருத்தியங்கள் செய்யும்பொருட்டும், தம்மை வழிபடும் அடியார்களுடைய தியாறாதிசுருக்கு எளிதாய்பொருட்டும், வேதாகமங்களைத் தோற்றுவித்ததற்பொருட்டும், உமது அருட் சத்தியா லாக்கப்பட்ட சரீரமேயாம். அப்படியாமையில், கடவுட்டன்னைக்குக் குறைவு என்னை! அறிவுசிறிதும், இல்லாதவனே, சொல்லு. சிவனு க்கு அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க ரபாங்கங்களைல்லாம் சிவசத்திருபம் மென்பது ஸ்ரீவாதானாகமத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

உங்கள் சிவன் பார்வதிதேவி என்பவளை விவாகஞ் செய்து அவளோடு உகந்து புணர்ந்தார் என்றும், அவளைப் பிரிந்தார் என்றும் உங்கள் சிவபுராணங்களிலே சொல்லப்படுகின்றதே; ஆன்மாக்களைப் பேசலக் காமியாய் இருப்பவரைப் பரம்பொருள் என்பதெப்படி? அவர் உங்களை இரட்சிப்பதெப்படி? என்பாயாகில்: ஆன் பெண் அவ் வன்னும் மூன்றாமல்லாத அநாதிமலமுத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்களையுந் தோற்றுவித்தலால், ஆண்பாற்படுத்தும் பிரா வெனவும், சூரியனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு அபின்னம். யுள்ள சத்தியையே, நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் அத்தொழில் இயற்றுதற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலால். பெண்பாற்படுத்து மாதாவெனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி, சத்தியோயித்துச் சங்கற்பித்தலையே, அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக் காரணத் தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தல்எனவும் அச்சங்கற்பம் இல்லா மையையே, பிரிதல் எனவும் சொல்லியதென்றறிக. இந்த ரகசியம் சமாதிகொடுக்கும் சாக்ஷாத்காரவான்களுக்குவெளிப்படும். இவ்வண் மையை அறியாமலும், சிவபுராணங்களிற்றானே பலவிடங்களிலே

சிவன் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்மலங்களையும் அநாதியே யில்லாதவரென்றுப் ஞானந்தானுருவாகியநாயகர் என்றும் சொல்லப் பட்டிருத்தலால், அவா பார்வதியைப் புணர்ந்தார் பிரிந்தார் என்பன முதலியவற்றிற்கு வேறுபொருள் இருத்தல் கூடும் நாம் அதனை ஆராயாமல் இகழ்த்தல் தகுதியன்று என்று சிந்தியாமலும் எங்கள் கடவுளை வாயில் வந்தபடியே தூஷித்துக்கொண்டுமீறியும் அதிபாதகஞ்சிய நீ, என் விவிவியதூஷிலே சலோமோன் எழுதிய உன்னதகீதத்திலே, சுநிஸ்துவாகிய புருஷன் ஒருபெண்ணைக்கண்டு மயங்கிஞன் என்றும், அவருடென்கூடி மீழ்ந்தான் என்றும், அவருடைய அழகைப் புகழ்ந் தானென்றும், அவரைப் பிரிந்தானென்றும், அதனால் அவள் துயருந் துத் தோற்றினிந்தானென்றும் சொல்வதை நின்றுயாது அங்கீகரிப்பது என்னை!

இன்னும் முதலுலகநாயகிய லோதாசுமங்களிலே கூறப்பட்ட விவகாரங்களுட் பல சில பாணங்களிலே குறிப்பிடப்பொருள் கொள் வாக்கிடக்கும், அது ஸ்ரீமத்பாணிக்கவாசகவாய்பிகள் முதலிய சிவப ஹத்தியானகள் இயற்றிய பல சாத்திரங்களாலும் குருசம்பிரதாயத் தாலும் தெள்ளிதின்றுணியப் பட்டது. மலபரிபாகம் டையவர்களாய், லசுபரிபரிபாகனை அடைந்து வழிபாடுக் கேட்கலு; அவர்கள் சிவ பாணங்களுக்கு முதலுலகவேநி விநோதயதம் பொருள் காணர்த் துவார்கள். அவைகளைஎனக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டும் என்பா யாகில், சிவதூஷணம் கோமாய்ச்சுகழணம் முதலிய பொருள்பாதகங் களை செய்யும் உணக்கும் மனப்போலிகளுக்கும் அவைகளைச்சொல்ல, எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. நீ இவவுண்மையை அறி யாது, சிவபாணங்களிலே குறிப்புப்பொருளாகக் கொள்ளற்பாலன வற்றைச் செய்பொருளாகக்கொண்டு, அதவே மெய்ப்பொருள் என்று துணிந்து, சந்தமய வக்கணங்களெல்லாங் குறைவறஅமைந்த சத்திய சமயமாகிய எங்கள் சைவத்தின்யேலே குற்றங்கள் ஏற்றப் புகுந்தமைய னைகுதிரையை நம்பி ஆற்றின் வழிக் கொள்ளப் புகுந்தமைப்போலும்.

இரண்டாவது

புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.

தன்கொடிகட்டப்பட்ட தேசமெங்கும் தன் ஆணைசெல்லும் படி அரசியற்றும் இராசாவானவன் குறைவேண்டினேரும் முறை வேண்டினேரும் தன்னை எளிதில்வந்து காணும்படி அத்தாணியில் வீற்றிருத்தல்போல, சர்வலோகாதிராயகராகிய சிவன் தம்மாலே பய ன்பெற விரும்பிய சர்வான்மாக்களும் தம்மை வந்து வழிபட்டு உய்யும் படி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப் பார். ஆதலால், அவைகள் புண்ணியஸ்தலங்களெனப்படும். இராசா

யான்வன், தன்னுனை தந்தேசமெங்கும் செல்லினும், சர்வவிபாதகத்
துவமும் சர்வஞ்ஞதுவமும் இல்லாதவனாகையால் சமஸ்தரும் தன்
னை எளிதிற்காணும்படி அதரணியில் வீற்றிருத்தல்வேண்டும் என
புகழ் ஒக்கும்: கடவுள் அனைப்பாலன்றிச் சர்வவிபாதகத்துவமும்
சர்வஞ்ஞத்துவமும் எவையாவாகையால், அவரை எவ்விடத்தினும்
எவர்களுமே வழிபட்டு அநுக்கரகமாக நற்குக்கொள்ளலாமே என்பாயா
தல்; அது மெய்த் தலையே: ஆய்நிலை, தேவ சன இராமசன் முசுலிம
பரிபேயர்கள் எவ்வோரிடங்களிலேயும் அவன் உணர்ப்போடு பூசுதது,
அவர் சத்திக் கிய சரீரங்கொண்டு தங்களுக்கு விசன்னாணம் பாகது,
அவரை வணங்கத் துதித்து, தாங்கள் தங்கள் விருப்பிய மாங்களைப்
பெற்றுவினடி, அவரை மோக்க கிஞ்சு சூரதிராகைய சுவரீ? தேவ
சாவையியாயினும், அமரேயங்கள் பூசுதது இவ்வ
நனத்திலே சத்காலமுமே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருத்தல் இவ்வி
த்தில வந்து தேவாரை வழிபட்டு சாவாணாங்களுக்கு விசேஷ
புகழி ஐனியிட்டு, அவர்கள் செய்து பூசாணங்கள் தங்களுடைய
உத்தமாய் விருத்தியடையவும், அவர்கள் முன்கெய்த பாவங்களை
தூரமாவும், அமரர்களுக்கு அருங்க க செய்தருளும் என்று பி
திக்க; வேண்டியாவேயா முடிந்த யோசனையுட்கு வுளான உண
பாயானது சர்வமுழுது விபயித்தரு பினும் சர்க்குமுசுலிம அவஸ்
நெகனிலே விசேஷமாக நிபந்தனையால், தம் அங்குகளுக்கு த
ருமவிபாபித்திருப்பினும், அபுணணிய ஸ்தலங்களுலே விசேஷமாக
பெருந்தருளியிருப்பா யிரு ஏன்று உவசாத்தியங்கள் செய்துனரன்.

க. இரா. மக. ம. இலிசா தேவ மையாநிய ருசேபைச்சேந்தன.
யா ச. க. க. ம. மோசேசு ரிபு எனனுத் தேவமலையைச் சேர
பெயர்கொண்ட இத்தஸ்தானத்திலுமு சமீபித்துவராதே; நீந்தரு
பரிசுத்தமுள்ளபுமி. என்பதமையைக் காலினின்று கழற விவிடு
என்றார். ஷே. மக. ம. ம. இராப் வனத்திற்பேய் அந்தவனத்துவிட
சுருகங்கள்; இவரவேலா அங்கே மலைக்கெதிராகப் பாணையமிருங்கய
பின்பு, மோசேசேதவசந்தியிலேறினான். நீ சனங்களைநோக்கி, நீங்கள்
மலையிலேருதபடிக்கும், அதினடிவாரத்தைத் தொடர்படிக்கும் எச்
சரிக்கையாயிருங்கள் என்று சொல்லி, அதின் சுற்றிலும் ஒரு எல்லை
நெய்க் குறித்துவிடு. மலையைத்தொடுகிறவனவனும் நிச்சயமாகக் கொ
லைசெய்யப்படுவான். சங். கூ. மக. சீயோனிலே வாசமாயிருக்கிற யெ
கோவாவைக்கீழ்த்தனமபண்ணுங்கள். ஷே. கூகூ. கூ. நம்முடைய தேவ
ருகைய யெகோவாவைக்குறித்து மேனமைபாரட்டுங்கள், அவரு
டைய பரிசுத்தமலையில் நமஸ்காரம்பண்ணுங்கள். க. சாமு, உய. கூ.
நான் எங்கே என்று உறுதுபிதாக்கேட்டால், தாவீது தன்னுரராகிய
தேவன்கேடிலே தன்மயிசத்தார் யாவரும் வருஷாந்தர பவியிடுகிறபடி
யால் அங்கேபோகும்படி என்னிடத்தில் வருந்திக்கேட்டானென்று
சொல்லும். ஷே. ம. க. ம. தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும்படி பெத்
தேலுக்குப்போகிற மூன்றுமனிதர் உன்னைக்கண்டு சந்திப்பார்கள்,

அப்பால் பெலிஸ்தியரின் பாணியிருக்கிற தேவமலைக்குப்போவாய். ௨. பேதுரு. க. ௨௮. அவருடனே நாங்கள் பரிசுத்தமலையிலிருந்தபொழுது, வானத்திற்பிறந்த அந்தச்சத்தத்தைக்கேட்டோம். க. இரா. ௧௧. ௨௧. நான் தெரிந்துகொண்ட யெரூசலே மின்நிமித்தமும், க. நாளா. ௨. ௧. ௨. (இஸுவேலரின் தேவனாகிய யெகோவா சதாகாலமும் யெரூசலேமில்வாசப்பண்ணி, தமதுசனங்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுத்தார். எஸ்ரா. ௧. ௨. ௧. பரமண்டலத்திலுள்ள தேவனாகிய யெகோவா, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல இராச்சியங்களையும் எனக்குத் தந்துவிட்டார்; புத்திசெய்ததிலுள்ள யெரூசலேமிலே நமக்கு ஒரு ஆலயத்தைக்கட்டிப்படி எனக்குக் கட்டினேயிட்டுருக்கிறார். அவருடைய எல்லாச்சனங்களிலும் எவன் எங்களுக்குள் இருக்கிறானோ, அவன்தேவனாகிய யெகோவா அகலேனுடையபாபாக; அவன் புத்திசெய்ததிலுள்ள யெரூசலேமியுக்குட்டோம், அவருக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவானாக. யெரூசலேமியிலிருந்து இஸுவேலரின் தேவனாகிய யெகோவாவே தேவன், யோவா. ௩. ௨. ௨. எங்கள்நிதாக்கள் இந்தமலையில் ஆராதனைசெய்தார்கள். நிகர்களைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டியஸ்தானம் யெரூசலேமியில் உண்டென்று சொல்லியுள்ளார்கள் என்று. மத். ௨. ௨. ௨. பரிசுசானவன் அவரைப் பரிசுத்த நகரத்திற்குக் கொண்டுபோய் அவரைச் தேவாலயத்தின்மேல் பரிசுகையில் நிறுத்தி. மத். ௨. ௨. ௨. யெரூசலேமியைக்கொண்டு சத்தியம்பண்ணலாகாது, அது மகாராசாவின்நகரம்.

சலோமோன் யெகோவாவை நோக்கிச்செய்த விண்ணப்பம். ௨. நாளா. ௧. ௨. ௨. ௨. ௨. இஸுவேலரின் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது தாசனாகிய தாவிதுக்கு நீர்சொல்லிய வாக்கு மெய்ப்படும்படி அருள்செய்யும், தேவன் நிச்சயமாய்ப் பூமண்டலத்திலேமனிதருடன் வாசம்பண்ணுவாரா? வானமும் வானங்களுக்குள்ளுள்ள வானமும் உம்மைக்கொள்ளாதே; நான் கட்டினவீடு உம்மைக்கொள்வது எப்படி. என்தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனை யின்மேலும் விண்ணப்பத்தின்மேலும் சிந்தைவைத்தருளும்; உமது அடியான் உமதுசமுதத்தில் இடம் புலத்தையும் அவன் பிரார்த்தனை யையுங் கேட்டருளும். எனது நாமம் அதில் நிறுத்தப்படும் என்று நீக்குறித்த இந்தஸ்தானத்துக்கு நேரே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட்கும்படி இரவுப்பகலும் இந்தவீட்டின்மேல் நீர் கண் திறந்திருப்பீராக. உமது அடியானும் உமது சனமாகிய இஸுவேலரும் இந்தஸ்தானத்துக்கு நேராய்ச்செய்யும் விண்ணப்பங்களைக் கேட்பீராக. ஷா. ௧. ௨. ௧. ௧. மேலும் புறத்தேசத்தார், உமது மகாநாமத்தையும், உமது வலிமையான கரத்தையும், ஒங்கிய உமது புயத்தையுங்குறித்துக் கேட்டிருப்பார்களே; ஆதலால் உமது சனங்களாகிய இஸுவேலரிலே சேராத அவர்கள், உமது நாமத்தினிமித்தம் துரதேசத்திலிருந்து வந்து, இந்தஆலயத்துக்குநேராகப் பிரார்த்தனை பண்ணினால்; நீர் உமதுவாசஸ்தலமாகிய வானத்தினின்றுங் கேட்டு,

உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரைப்போலவே, பூமண்டலத்திலுள்ள சகலசனங்களும் உமதுநாமத்தை அறிந்து உமக்குப்பயப்படும்படிக்கும் நான்கட்டின இந்த ஆலயத்துக்கு உமதுநாமம் இடப்பட்டதென்று அறியும்படிக்கும், அந்தப் புறத்தேசத்தார் உம்மைநோக்கிப் பிரார்த்திப்பதெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குச் செய்தருளும்.

யெகோவா சிலோமோனுக்குச் செய்தவாக்குத்தத்தம்:—உ. நாளா. எ. மஉ—யசு. யெகோவா இரவிலேசிலோமோனுக்குத் தரிசனமாகி, அவனைநோக்கி, நான் உன்பிரார்த்தனையெக்கேட்டேன், எனக்குப் பஸ்யிடும் வீடாக இந்தஸ்தானத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன், மலையெய்யாமல் நான் வானத்தை அடைத்தாலும், தேசத்தை அழிக்கும்படி. வெட்டுக்களிகள் வரக்கட்டளை யிட்டாலும், நான் என சனங்களுக்குள்ளே கொள்ளினோனையானுப்பினாலும், என்ருபம் தரிக்கப்பெற்ற என்சனங்கள் தங்களைத் தாழ்த்திப்பிரார்த்தனைசெய்து, என்ருகத்தைத்தேடித் தங்கள் துன்னெறிகளினின்று திரும்புவார்களாகில், நான் வானத்தினின்றுகேட்டு, அவர்களபாவத்தை மன்னித்து அவர்களுக்கேசத்தை ஆற்றுவேன், இந்தஸ்தானத்திற் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைக்குக் கண்டிறந்துசெவியாய்ப்பேன், என்நாமம் சதா காலமும் இந்த ஆலயத்திலே தங்கும்படி, நான் இதைத்தெரிந்திலேண்டு பரிசுத்தப்படுத்தினேன், என் கண்ணும் என்மனமும் சதாகாலமும் இதிலே தரித்திருக்கும்.

இவசனங்களினாலே லன் கடவுளுக்கும் விசேஷஸ்தலங்கள் லண்டென்பது துணியப்படுகின்றது. அதுகண்டும், நாங்கள் லெனுக்கு விசேஷஸ்தலங்கள் லண்டென்று எங்கள்சாத்திரங்களாலேதுணிந்து, அவைகளுக்கு யாத்திரை செய்தலை நீ இகழ்வது அறியாமைமன்றோ?

மூன்றாவது

ஆலயப்பிரகரணம்.

புண்ணியஸ்தலங்களிலே அறிவுள்ளவர்களும் அறிவில்லாதவர்களும் ஆகிய சகலருங் கூடிக் கடவுளை அன்போடு வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு விதிப்படி ஆலயங்களைக் கட்டிப் பிரதிட்டை பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். நடு. ம் அதிகாரத் தொடங்கி சுயம் அதிகாரம் வரைக்கும் மோசே என்பவன் உன்தேவனுடைய ஆஞ்ஞாப்படி அவனுக்கு ஒரு ஆவாசத்தை உண்டாக்கிப் பிரதிட்டை பண்ணினான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உ. நாளா. சு. எ—சு. இஸரவேலின் தேவருகிய யெகோவாவுக்கு ஒரு ஆலயங் கட்ட என் பிதாவாகிய தாவீது அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தார். யெகோவா என்பிதாவைநோக்கி.

என்பதால் ஒரு ஆலயங்கட்ட நீ அரிப்பிராயங் கொண்டாய், நீ கொண்டு அரிப்பிராயம் நல்லது; ஆனாலும் நீ அந்த ஆலயத்தைக் கட்ட மாட்டாய். உன்னுதரத்திற்கேன்றும் புத்திரனே என்பதால் ஒரு ஆலயங் கட்டுவான் என்று சொல்லியிருந்தார். க. இராசா. சு. ம. வம் அங்கிரங்களில் சலோமோன் யெரூஷலேமிலே எந்தேவனுக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தானென்றும், எஸ்தர். சு. அநிகரத்திலே யெரூஷலேமிலே எந்தேவனுடைய ஆஞ்ஞெய் மாடி ஆலயம் திரும்பவும் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன் கட்டவுளுக்குள் ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்றும், அதனைப் பலர் செய்தார்களென்றும், உன் சமயநூல் பேசுகின்றது. அஃதுணர்ந்தும், நாங்கள் எங்கள் கட்டவுளுக்கு ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்று, எங்கள் சாத்திரங்களிலே தெளிந்து, அவ்வாறுசெய்தலும் அந்நீசு கூடி அவரை வழிபடுதலும் விருதாவென்று நீ புலம்புவது என்னை!

நான்காவது

இலிங்கப்பிரகரணம்.

வியத்தலிங்கம் அவலியத்தலிங்கம் வியத்தலியத்தலிங்கம் எனும் மூவகை இலிங்கங்களை. வரிவடிவெழுத்தை ஒலிவடிவெழுத்திற்கு அநிகுறியாகக் கொள்ளுதல்போலக் கட்டவுளுக்கு அநிகுறியாகவும், அதிட்டேயமாகவுர்கொண்டு அவரை அபுந்நினிடத்தே விதிப்படி அவாகனம் பண்ணிப் புகுத்துவழிபடல், பாலானது பசுவினுடைய பெங்கும் வியாபித்திருப்பினும், கன்னறைக்கண்டபொழுது நூல்வழியாகவே ஒழுகுதல்போல, அவர் தாம் சமஸ்தப்பிரபஞ்சத்தாம் நூலறந்திருப்பினும் அவலிலிங்கத்துவாரத்தால் அருள்செய்வான் என்று சுவாகமங்கள் செப்புங்நன்.

யாத், உளும் அநிகரத்திலே யெகோவா மோசேயை நோக்கி, சீத்திம் மரத்தினுலே ஒருபெட்டிசெய்து, அதைச் செம்பொற்றகட்டால் மூடி, அதன்மேல் செம்பொன்னினால் ஒருகிருபாசயம்பண்ணி, அந்தக்கிருபாசயத்தின் இரண்டோரத்திற்கும்பொன்னினால் இரண்டு கொடுகுகொன்னும் விக்ரகங்களுயுண்டாக்கி, அந்தப்பெட்டிகளுக்கு

* வியத்தலிங்கம்—எல்லா அவயவங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும் சந்திரசேகரமுதலிய இருபத்தைந்து விக்ரகங்கள். அவலியத்தலிங்கம்—அவைகள் வெளிப்படாததாய்ப் பீடமும் சிவலிங்கமுமாய் இருப்பது. வியத்தாவியத்தலிங்கம்—முகமுந் தோள்களுமாதிரி வெளிப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கம்.

ருள்ளே தாம் எழுதிக்கொடுத்த சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, சதா காலமும் ஆராதனை பண்ணும்படி விதித்தாரா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே ந. (9), ந. கூ, ந. ௭, ௪யம் அதிகாரங்களில் யெகோவா விதித்தபடி மோசே ஒரு ஆவாசத்தையுண்டாக்கி, பெட்டியும் கிருபாசயமும் கெருபிகளென்னும் விக்ரகங்களும் செய்துமுடித்து, பெட்டிக்குள்ளே சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, பித்திடை உண்ணினான் என்றும், அன்று தொடங்கி அந்தப்பெட்டிக்கு ஆராதனைசெய்து வந்தார்கள் என்றும், அதற்கு ஆசாரியர்களாக ஜோனையும் அவன் சந்ததியாரையும் தலைமுறைதோறும் நியமிக்கவிதித்தாரென்றும், அந்த ஆசாரியர்கள்செய்த ஆராதனைக்கு யெகோவா மகிழ்ந்து அதுக்கிரகம்பண்ணிவந்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். ௩ (1), ௨. சாட்சிப்பெட்டியின்மேலிருக்கிற இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும், கிருபாசயத்துக்கு மேலாய் நான் உனக்குத்தரிசனமாகி, இஸரவேல்சந்ததியாருக்கு நான் கட்டணியுமெயாவையும் உன்னிடத்தில் சொல்லுவேன். (என்று யெகோவாசொன்னார்.) எண். ௭. அக. மோசே தேவனுடனே பேசும்படி சபையின் ஆவாசத்துட் பிரவேசிக்கையில், தன்னுடனே பேசுகிறவருடைய சத்தம் சாட்சிப்பெட்டியினது கிருபாசயத்தின் இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும் தோன்றக்கேட்டானா: அங்கே அவர் அவனுடனே பேசுவார். ௩. சாமு. ௬. ௨. கெருபியரின் மத்தியில் வாசமாயிருக்கிற சேனாபதியாகிய யெகோவாவின் நாமம் தொழுதுகொள்ளப்படுகிற தேவனின் பெட்டி. சங். அ. ௧. கெருபிகளின் மத்தியில் வசப்பவரே, பிரகாசியும். ஷே கூ. ௧. யெகோவா இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுகிறார்; சனங்கள் நடுங்குவார்களாக; அவர் கெருபிகளின் மத்தியில் வீற்றிருக்கிறார். எண். ௨௬. ௨௬. — ௨௭. வசனங்களிலே ஒருநாள் யூதர்களில் வெகுசனங்களுக்குச் சமதியாக ஒரு வாதை சம்பவித்தபொழுது, ஆரோன் சீக்கிரமாக ஓடிப்போய், அந்தப்பெட்டிக்குத் தூபங்காட்டி, ஆராதினைசெய்து வழிபட்டதனால், அவ்வாதை நீங்கிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யோசு. ௩. ௨. — ௪. அதிபதிகள் பாளையமெங்கும் போய்ச் சனங்களை நோக்கி, உங்கள் தேவனாகிய யெகோவாவினுடன்படிக்கைப் பெட்டியையும், லேவிய ஆசாரியர் அதைச் சமக்கிறதையுந் கண்டவுடனே நீங்களும் புறப்பட்டு அதற்குப்பின் செல்லுங்கள்; உங்களுக்குமதற்கும் இடையில் இரண்டாயிரமுழமளவு தூமிருக்கவேண்டும்: இதற்குமுன்னே நீங்கள் ஒருபோதும் இந்த வழியாலே போகவில்லையே; ஆகையால் நடக்கவேண்டிய வழியையறியும்படிக்கு அதற்குச்சமீபமாய் வராதிருப்பீர்களாக என்று சொல்லிக் கட்டணியிட்டார்கள். ஷே ந. ௩௧. — ௩௨. வசனங்களில் இஸரவேல் கானுன்தேசத்துக்குப் போம்போது மிகப்பிரவாகிக்கும் யோர் தான் நதியைச்சேர்ந்தவுடனே, ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைக் கொண்டு இறங்கினதினால், அந்நதியரண்டாய்ப்பிரிந்து வழிகொடுத்தது என்றும், சமஸ்தசனங்களும் யோர்தானைக்கடந்து நிரமளவும்,

ஆசாரியர்கள் அந்தப்பெட்டியைச் சுமந்துகொண்டு, அந்தியின் மத்தியிலே நின்றார்களென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. சு. அதி. யெகோவா விதித்தபடி ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைச் சுமந்துகொண்டு யெரீகோ நகரத்தைச் சுற்றிவந்ததினால்; அந்நகரத்தினிடில் இடிந்து கீழேவிழுந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ஏ. அதி. ஒருநாள் இஸரவேலர் போரிலே சத்துருக்களுக்குத் தோற்றுப் புறங்காட்டியோடினதினால்; யோகவாமுதலியோர் மிக வியாசுவித்து, யெகோவாவின் பெட்டிக்கு முன்பாகச் சாயங்காலம் வரைக்கும் தமையிலே முகங்குப்புறவிழுத்துக்ட்டு, சத்துருக்களை வெல்ல வரம்பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. சாமு. ௫, சு. அநிகாரங்களிலே ஒருமுறை அந்தச் சாட்சிப்பெட்டியை இஸரவேலருடைய சத்துருக்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் தேவாலயத்தில் வைத்தபோது, அங்கேயிருந்தவிக்கரகம் அந்தப்பெட்டிக்கு முன்பாக விழுந்து தலையேறு வகையாக வாய்ப்பினைக் கிட்டுத்து என்றும், அந்நாடுகளெல்லாம் மூலவியாதி யினால் வாதிக்கப்பட்டன என்றும், அதினாலே, அவர்கள் அந்தப்பெட்டியைத் திரும்ப இஸரவேலரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ௨. சாமு. சு. அநிகாரத்திலே அந்தப்பெட்டியைத் தவிர்த்து முப்பத்திராயிரம்பேரோடுபோய், ஒரு புது இரத்தினியோலை நற்கொண்டு வரும் பொழுது; மானிகள் அப்பெட்டியை அசைத்தபடியிலுமே, அவ்விரத்தத்தை நடத்திய மூசா அடியோ என்னுமிருவருள் ஈசானைகையை நீட்டி அதைப்பிடித்தான் என்றும், அதினால் யெகோவா அவனைக் 'கோபித்துக்கொண்டுபோட்டான் என்றும், அதுசென் னதாவியது, யெகோவாவின் பெட்டி என்னிடத்திலிருந்து எப்படியென்றெசொல்லி, அதைத் தன்னிடத்திலே கொண்டுவர விரும்பாமல், கித்தியனாகிய ஒபெத் ஏதோபின்ஸீ' மிலே கொண்டிபோய் வைத்தான் என்றும், அந்தப்பெட்டி அவன் வீட்டிலே மூன்றாமாசம் தங்கிற்றென்றும், அதினிடத்தம் யெகோவா ஒபெத் ஏதோமையும் அவன்குடும்பத்தார் அனைவரையும் ஆழ்வதித்தார் என்றும், தாவீது அதை அந்நிந்திப்பாய் அந்தப்பெட்டியைத் தன் நகரத்திலே கொண்டுவந்து வைத்துப் பாலிகொடுத்து ஆராதனைபண்ணினான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. இரா. சு. அ. அநிகாரங்களிலே தாவீதின் குமாரனாகிய சலோமோன் யெரூசலேமில் ஒரு ஆலயங்கட்டி, அதிலே அந்தப்பெட்டியை வைத்துப் பிரதிட்டைபண்ணி, அனைகம் ஆடுமானிகளைப் பலிகொடுத்து, ஆராதனைசெய்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன்சமயதுவிலே, உன்தேவனாகிய யெகோவா சாட்சிப்பெட்டியையும், அதற்கு இருபக்கத்திலும் இரண்டுகொடி களையும் வைத்து ஆராதனைபண்ணும்படி விதித்தான் என்றும், அவ்வாறே மோசேமுதலானவர்கள் செய்தார்களென்றும், யெகோவா அந்தப் பெட்டியிலே பிரசன்னராகிக் கிருபைசெய்தாரென்றும், அந்தப்பெட்டியை அவமதிசெய்தவர்களைத் தண்டித்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மருக்கின்றது. அதை அறிந்துகொண்டும், கோதுமை அப்பத்தையும், நிராட்சரசத்தையும் உன்தேவனுடைய கிரிஸ்துவின் சரீரமும் இரத்தமுமாகவேனும் அவைகளுக்கு அறிகுறியாகவேனும் பாவிதது உட்கொள்ளல்வேண்டும் என்று புதியவுடன்படிக்கையில் விதித்தபடி செய்துகொண்டும், எங்களைக் கலலையும் செம்பையும்வணங்கும் அஞ்ஞானிகளென்றும், கடவுளுக்குச் செய்யற்பாலதாகிய வழிபாட்டை அறிவில்லாத விக்னிரகங்களுக்குச் செய்யும் பாவிகளென்றும், தூஷிப்பது மகிமயக்கமன்றோ? அறிகுறியும் அகிட்டேயுமுமாகிய இலிங்கத்தினாலே காட்டப்படும் தமக்குச்செய்யும் வழிபாட்டைத் தயக்கென்றே கொள்ளாது இலிங்கத்துக்கென்று கொள்ளாதற்குக்கடவுள் மதியக்கமுடையவல்லவா.

ஐந்தாவது

அபிவேகப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அறிவித்து அருள்செய்யுபு கடவுளுக்கு, எவ்வெவ்வாறு தயிர் பெறுதென இளகீ முதலியவைகளினால் விதிப்பது அபிவேகம். இன்னுதலுடனணியமென்று வைவாக்கவாகவாராறுகின்றன.

பாடல். நடு. உரு. ௧. ௧, பெய்கோவா மோட்சயை நோக்கி, அந்த தமசுகந்ததிரவியங்களுடைய சுததமான வெள்ளைப்போளத்திலுள்ள சுத்தஸ்தானத்துச் சேக்கலின்படி, மூலச் சேக்கலும், சுததவசுபு உருவியிலுள்ள அகிந்தாநியங்கிய உருவச் சேக்கலும், சுததவசுபு உருவியிலுள்ள இலவங்கப்பாட்டையில் மூலச் சேக்கலும், சிதவிருட்சத்தெண்ணெயில் பூநகினனும், எடுத்து, பரிமாண தைலக்காரனுடைய செய்கையாய்ச் செய்யப்பட்ட பரிமாணதைலத்தைப்போல, அவைகளுடனாகச் சுத்த அபிவேகதைலத்தைச் செய்வாயாக. அதுவே அபிவேகதைலமாயிருக்கவேண்டும். அதினாலே சபையின் ஆவாசத்துக்கும், காட்சிப்பெட்டிக்கும், பீடத்துக்கும், அதின பாத்நிரங்களைல்லவற்றிற்கும், கிளைவிளக்குக்கும், அதினகருவிகளுக்குப், தூபவேதிகைக்கும், தகனபலிவேதிகைக்கும். அதின பாதநிரங்களைவற்றிற்கும், தெருட்டிக்கும், அதினபாதத்துக்கும், அபிவேகம்பண்ணக்கடவாய். அவைகள் பரிசுத்தமாகும்பொருட்டு, அவைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக அவைகளைப் பரிசுத்திற் யாவும் பரிசுத்தமாகும். ஆரோனும், அவனது பத்திரரும், எனக்கு ஆசாரியத்தொண்டுசெய்யும்படி, நீ அவர்களுக்கு அபிவேகம்பண்ணி, அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக. நீ இஸாவேற்சந்தியாரை நோக்கி, உங்கள் தலைமுறைதோறும் இதுவே எனக்குரிய பரிசுத்த அபிவேகதைலமாயிருக்கவேண்டும். இது மனிதருடைய சரீரத்தின் பரிசுத்தப்பாது. இதற்கொப்பாக நீங்கள் வேறே செய்யவுமுடியாது. இது பரிசுத்தமானது. இது உங்களிடத்திற் பரி

சத்தமாயிருக்கவேண்டும். இதற்கொப்பாகத் தைலமுண்டாக்குகிறவனும், இதில் எடுத்து அந்நியன்மேல் வார்க்கிறவனும் தன் சணங்களினின்றும் சேதிக்கப்படுவான் என்று சொல்லென்றார்.

இப்படியே உன்சமய நூலிலே அபிஷேகம் விதிக்கப்பட்டமைகளும், காணுதார்போல நீ நாங்கள் அபிஷேகம்பண்ணி துணுதலைக்கண்டு, விக்கிரகங்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணின இனாலே புயனில்லையென்றிதழுவது நீதியா?

ஆறாவது

நைவேத்தியப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அகிட்டுத்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு அன்னைப்பாலுழம்மோதகம் முதலியவைகளை விதிப்பது நிவேதனம் பண்ணுதல் பண்ணியமென்று ஸசுவநூல்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். உரு. ௩௨. என்சந்தியில், பீடத்தின்மேல் நித்தமும் சமூகத்திப்படி வைக்கவேண்டும். என். சு. ௨௪—௨௭. தகனபலிக்குப் பழுத்தற் ஒருவருட்குத்தாட்டுக்குட்டியையும், பிராயச்சித்த பலிக்குப் பழுத்தற் ஒருவருட்குத்துட்டெண்ணுட்டுக்குட்டியையும், ஸ்தோத்திர பலிக்குப் பழுத்தற் ஓராட்டுக்கடாவையும். நைவேத்தியத்துக்கு ஒரு கூடையில் எண்ணெயிறுசேந்த புளிப்பில்லாத மெல்லியமாவினாற் செய்த அதிரசங்களையும். எண்ணெய் தடவப்பட்ட புளிப்பில்லாத அடைகளையும், பாணபலியுடன் யெகோவாவுக்கு நைவேத்தியமாகக் கொண்டுபரக்கடவன். அவைகளை ஆசாரியன் யெகோவாவின் சந்திசியிற்கொண்டுவந்து, அவனுடைய பிராயச்சித்தபலியையும், அவனுடைய தகனபலியையும், நிவேதனம்பண்ணி, ஆட்டுக்கடானைக் கூடையிலுள்ள புளிப்பில்லாத அப்பங்களுடனேகூட, யெகோவாவுக்கு ஸ்தோத்திரபலியாயிடக்கடவன், அன்றியும் ஆசாரியன் நைவேத்தியத்துடனே பாணபலியைச் செலுத்துவானாக. மேலவி. ௨௪. ௩—௬. நீ மெல்லியமாவை எடுத்து ஒவ்வொரு அப்பம், ஒரு ஏபாவிற்குப் பத்தில் இரண்டுபங்குள்ளதாகப் பன்னிரண்டு அப்பங்குடவேண்டும். நீ அவைகளை யெகோவாவின் சந்தியில் பரிசுத்தபீடத்தின்மேல் ஒவ்வொரு அடுக்கில் அவ்வாறு இருக்கும்படி இரண்டுஅடுக்காக வைத்து யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ஞாபகக்குரியாகிய நைவேத்தியமாகும்பொருட்டு, அடுக்குத்தோறுஞ் சத்தகுந்துருவையிடக்கடவாய். அவைகளை நித்தியவுடன்படிக்கையாய் இளரவேல்சத்தியார் கையில்லாங்கி ஒய்வுநாள்தோறும் யெகோவாவின் சந்தியில் அடுக்கி வைக்கக்கடவன். நித்தியசமமாக யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் நைவேத்தியங்களுக்குள் அவைகள் மிகவும் பரிசுத்தமானவைகளாகையால் அவைகள் ஆரோனுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் உரித்

நாகும்: அவைகளைப் பரிசுத்த ஸ்தானத்திலுபுசிக்கக்கடவர்கள். இன்னும் நைவேத்தியத்தைக்குறித்து யாத். ௨௬ம் அதிகாரத்திலும் லேவி. ௨, ௩, ௪ ம் அதிகாரங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே எடுத்துச்சொல்லிப்பெருகும்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலும் நிவேதனம்விதிக்கப்பட்டன. கண்டும், நீ நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு நிவேதனம்பண்ணுதலை அறிந்து, நீங்கள் அன்னம் பழம் முதலியவைகளை இலிங்கத்துக்குமுன் வைக்கிறீர்களே; அது அவைகளை உண்னுமா என்று இகழ்ச்சின்றா. இதனால் பூர்வகாலத்திலே உன் யெகோவா பசியினால் தமக்குமுன்படைத்தவைகளை உண்டாசென்பதே உன் சுருத்தென்று தோன்றுகின்றது.

ஏழாவது

தூபதிப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அபிஷேகித்து அருள்பெய்யுங்கள். வளைத் தூபிங்களினால் விதிப்படிபுகித்தலண்ணியமென்று சொல்கவங்கள் சொல்லின்றன.

யாத். ௩௨, ௩௩—௩௬. யெகோவாவிடேதூபியோக்கி உபசரிப்பவன்னைப்பொழுதும், குங்குலியமும், சாப்பிராணியுமாகிய சுகந்தத் தூபியங்களையும், பரிசுத்தமான குந்துருவையும சமந்நையாக எடுத்து, பரிமாணத்தைலச்சாரன் செய்கிறதுபோல அவைகளைக்கலந்து நீமல பரிசுத்தசுகந்த தூபமாக்குவாயாக. அதில் ஒருபங்கை இடித்துப் பிடிமாக்கி, நாண் உண்ணிச்சந்திக்கும் சபையின் ஆவாசத்திலிருக்கும் சாத்திப்பெட்டிக்கு முன்னே வைக்கவேண்டும்; அது உங்களுக்கு விஷயம் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். லேவி. ௨௬, ௨௭, ௨௮, யெகோவாவின் சந்நிதியிலிருக்கும் வேதிகையிலெரியும் நெருப்புத் தனல் கள்ளினால் தன் தூபகலசத்தை நிறைத்து, தூளாக்கப்பட்ட சுகந்த தூபவர்க்கத்தில் தனக்கதிறைய அள்ளித் திரைக்குள்ளே கொண்டு வந்து, தான் சாகாதிருக்கும்படி தூபமேகம் சாப்பிப்பத்திரத்தின மேலிருக்குங் நெருபாசயத்தை மூடத்தக்கதாக, யெகோவாவின் சந்நிதியில் அக்கினியின்மேல் தூபவர்க்கத்தைப் போடக்கடவன். என். ௨௬, ௨௭. நீ தூபகலசத்தை எடுத்து வேதிகையின் அக்கினியை அகிலிட்டு, அதின்மேலே தூபவருக்கந் தூவிச் சபையினிடத்திற் சீக்கிரமாயொழி அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய் என்றான். யாத். ௩௦ எ, ௮. ஆரோன் காலேதோறும் விளக்குகளைச் சொடிக்கும்பொழுது அதின்மேலே சுகந்ததூபமிடக்கடவன். மாலையில் விளக்கேதும்பொழுதும் அதின்மேலே சுகந்த தூபமிடக்கடவன். இதுவே உங்கள் தலைமுறைதோறும் யெகோவாவின் சந்நிதியில் இடவேண்

ம.ய. கீததியுதாபம், வெளி. ௨. க. - 1ந. வேறொருதூதன் தூய்மை
காட்டும் பொற்கலசத்தைப் பிடித்துவந்து வேதிகையின் அருகே
சீன்றான். சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த பொன்வேதிகையின்
மேலே, எல்லாப் பரிசுத்தயான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடு
இடுப்பொருட்டு, சுகந்த தூபமருக்கம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட
து. பரிசுத்தயான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடே சுகந்த மருக்
கங்களின்புகை, தூதனுடைய கையினின்று தேவனுக்கு முன்பாக
வெழிர்ந்து, மின்பு அச்சுத்தூதன் தூய்கலசத்தை எடுத்து, அதை
வேதிகையிலுள்ள அக்ஷினியினுலே கிரப்பிட்டு பூமியிலே வீச. சத
சங்களும், இடிமூடிக்கங்குளம், மின்னல்களும், 'பூமியித்தலுமுன்
யாயின.

இப்படியே ரன்சயாநாஸிலே யெகோவாந் தமக்குத் தூய்மிட-
விடுத்தாரென்றும், அவ்வாறே அவர்படுத்தார் செய்தார் என்றும்
சொல்லப்பட்டிருந்தல்களும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்குத் தூய்
மீடப் காட்டுதலை நீ இதற்கு மூடத்துவமீய்.

எட்டதவித

தூபப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றுதல் புண்ணியநெண்ட
ஸைவ நூல்கள் சொல்லின்றன.

லேலி. உப. க-௧-௮. பின்னும் யெகோவா மோசேயை நோக்கி,
நித்தமும் விளக்கெரியுப்படிக்கு இளரவேல் சந்ததியாரிடி. த்துப்பிழிந்த
சித்விருஷத்தின் சுத்தமான எண்ணையை உன்னிடத்தில் கொண்டு
வரும்படி அவர்களுக்குக் கட்டணையிடு; ஆரோளுவைகள் சடையின்
ஆவாசத்தில் சாட்சிப்பத்திரத்தின் திலரசர்ஜனைக்கு வெளியே சாயாய
காலாதொடங்கி விடியற்காலப்ரியந்தம் யெகோவாவின் சந்தியில்
நித்தமும் ஏற்றக்கடவன்; இது உங்கள் தலைமுறைதோறும் நித்திய
நியமமாயிருக்கும். அவன் பரிசுத்தக் கிளைவிளக்கின அகல்களை யெ
கோவாவின் சந்தியில் முழுங்குப்படுத்தவேண்டும். யாத். ௨. ௭. ௭. ௪.
௨. ௬. வசனங்களிலே பேற்கூரியவாதே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
எண். ௩. ௧ - ௮. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, ஆரோனுக்கு, நீ
விளக்கெற்றுமோது எழுதிப்படும். கிளைவிளக்குத்தண்டிற்கு நேரே
புகிக்கொடுக்கவேண்டும் என்றுசொல் என்றார். யெகோவா மோசேசு
க்குக் கட்டணையிட்ட பிரகாரம் ஆரோன் கிளைவிளக்குத்தண்டிற்கு
நேரே எரிய விளக்கேற்றினான். இந்தக் கிளைவிளக்குத்தண்டிமுதல்
புஷ்பங்கள் வரைக்கும் பொன்னினால் வைரவேலையாகச் செய்யப்
பட்டது. யெகோவா மோசேசுக்குக் காண்பித்த சாயலின்படியே அந்
தக்கிளைவிளக்கை உண்டாக்கினான்.

இப்படி உன் சமயநூலிலும் ஆலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றுதல் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், நீ எங்களைநோக்கி, ஆலயங்களிலே வெருபொருள் செலவிட்டு விளக்கேற்றி வைக்கிறார்களே? உங்கள் கடவுளுக்குக் கண்டெரியாதா? என்று துஷிப்பது பேதைமையன்றோ?

ஒன்பதாவது

வாத்தியப்பிரகரணம்.

அபிஷேகம் பூசை உற்சவம் முதலியன நடக்கும்பொழுது சிவ சந்நிதானத்திலே பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களை முழக்குதலும் நடனம் பண்ணுதலும் புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செப்புகின்றன.

க. நாளா- மரு. மரு. மசு. யெகோவாவின் வாக்கின்படி மோசே கட்டளையிட்டபிரகாரம் தேவனுடைய பெட்டியைத் தண்டோடும் தங்கள் தோளின்மேலெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தங்கள் சகோதரரைத், தம்புருவும், கின்னரமும், கைத்தாளங்களுமாகிய கீதவாதியங்கள் முழங்க, ஆனந்தத்துடன் உரத்தசத்தமாய்ப் பாடும்பொருட்டு, ஏற்படுத்தும்படி தாவீது கட்டளையிட்டான். ஷே. அதி. மசு—உக. பாடகராகிய ஏமானும், ஆசாப்பும், ஏசானும், வெண்கலத்தினாலே செய்த தோணிக்குங் கைத்தாளம்போடவும், சகரியாவும், அசீயேலும், ஷிமிராமொத்தும், யிகியேலும், உன்னீயும், இலியாப்பும், மாசெயாவும், பினூயாவும், அலாமோததில் தம்புருகளை வாசிக்கவும்; மத்திதியாவும், இலிப்பேலேகும், ஒபெத் ஏதோமும், யெயீயேலும், அச்சீயாவும், ஷிபினித்தினால் உயர்ந்த தோணிசெய்து, கின்னரம் வாசிக்கவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஷே. அதி. உ.அ. ஊது கொம்போடும், பூரிகைகளோடும், கைத்தாளத்தோடும் தம்புருவும், கின்னரமும்முழங்க, இஸரவேலர் அனைவரும் யெகோவாவின் உடன்படிக்கைப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஷே. மசு. சு. ஆசாரியராகிய பினூயாவும், யாகசியேலும். தேவனுடைய உடன்படிக்கைப்பெட்டிக்கு முன்பாக நித்தமும் பூரிகை பூதினார்கள். எண். ம. அ—ம. ஆரோனின் புத்திரர்களாகிய ஆசாரியர்களே எக்காளங்களை ஊதக்கடவர்கள், உங்கள் தலைமுறைதோறும் இந்தவிதி நித்தியநியமமாயிருக்கும். உங்கள்தேசத்தில் உங்களைக் கிலேசப்படுத்தும் சத்துருவுக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்குப்போகும்பொழுது, நீங்கள் எக்காளங்களைப் பேரொலியாய் ஊதக்கடவீர்கள்; அதினால் உங்கள்தேவனாகிய யெகோவா உங்களை நினைப்பார், நீங்கள் உங்கள் சத்துருக்களினின்றும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். அன்றியும் உங்கள் ஆனந்ததினத்திலும், உற்சவநாள்களிலும், மாசாரம்பங்களிலும், உங்கள் தகனபலிகளையும், ஸ்தோத்திரபலிகளையும், செலுத்தும்பொழுது எக்காளங்களை

ஊதவேண்டும்; அது யெகோவாவின் சந்நிதியில் உங்களுக்கு ஞாபகக் குறியாயிருக்கும்: நானே உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா என்றார். சங். ௧௮. ௧௩. கின்னரத்தினாலும் கின்னரத்தோடுதேத்தினேசையினாலும், யெகோவாவைப்பாடுங்கள். தாரையினாலும் எக்காளத்தினாலும் இராசாவாகிய யெகோவாவின் சமூகத்தில் ஆனந்தத்தொனிசெய்யுங்கள். ௨. சாமு. ௬. ௧௨. தாவீதும் இஸரவேல்சந்ததியார் சமஸ்தரும் யெகோவாவின் சமூகத்தில் தேவதாருவினாற் செய்யப்பட்ட கின்னரமும், தம்புருவும், மிருதங்கமும், வீணையும், கைத்தாளமுமாகிய நானாவித வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள்.

இப்படியே உன் தேவசந்நிதானத்திலே வாத்தியகோஷஞ் செய்தல்வேண்டுமென்று விதித்தமைகளும், நீ எங்கள் சிவாலயங்களிலே வாத்தியங்கள் முழக்குதலைக்கண்டு இகழ்வது தகுதியன்றே.

பத்தாவது

புண்ணியகாலப்பிரகாரணம்.

சோமவாரம் மங்கலவாரம் சுகிரவாரம் பாணுவாரம் அமாவாசி பூரணை சதுர்த்தி சட்டி. கார்த்திகை சிவராத்திரி மாசப்பிறப்பு வருஷப்பிறப்பு உற்சவகாலம் முதலிய தினங்கள் புண்ணியகாலங்களென்றும், அவைகளிலே மனநிறைபுபெறவேண்டிய உண்டிசருக்குதல்செய்து கடவுளை விதிப்படி விசேஷமாக வழிபடுதல் பெரும்புண்ணியம் என்றும் சைவநூல்கள்கொள்ளினன.

உ. இரா. ௪. ௨௨, ௨௩. தன் புருஷனைக் கூப்பிட்டு நான் தேவனுடைய தாசனிடத்திற் போய்வரும்படி வாலிபரில் ஒருவனையும், கழுதைகளில் ஒன்றையும் என்னிடத்தில் அனுப்பும் என்றான். அதற்கு, அவன் நீ இன்றைக்கு அவனிடத்திற் போகவேண்டியதென்ன; அமாவாசியும்ல்ல, ஓய்வுநாளும்ல்லவென்று சொல்ல, அவன் நன்மையாய் முடியுமென்றான். ௧. நாளா, ௨. ௩. ௪. ஓய்வுநாளிலும், அமாவாசியிலும், நியமிக்கப்பட்ட உற்சவங்களினும், தொகைப்படி, தங்களுக்குக் கட்டினையிடப்பட்ட விதிப்பிரகாரம், யெகோவாவின் சந்நிதியில் நித்தமும் யெகோவாவுக்குச் சகலதகனபலிகளையுரிடவும். லேவீ. ௨. ௩. அதிகாரத்திலும் பிறவிடங்களிலும் ஓய்வுநாளும் மாசப்பிறப்பும் அமாவாசியும் பூரணையும் உற்சவநாள்களும் புண்ணியகாலங்கள் என்றும், அந்தக்காலங்களிலே யெகோவாவின் ஆவாசத்தை விட்டுப் பிரியலாகாதென்றும், எவவிதசாதாரணவேலையுஞ் செய்யலாகாதென்றும், நித்தியாக்கினியிலே இறைச்சிமுதலியவைகளை யிடாத தகனபலிசெய்தல்வேண்டும் என்றும், தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்தின்படியே நியமித்த தினங்களிலே உபவசித்து விரதமனுட்டித்தல்வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே என்விவிலியதூல் தேசுவதைக் கண்டுகொண்டும், சங்களைப்போலவே பாஸுவாததைப் புண்ணியகால்மென்று கொண்டு பாடிக்கொண்டும், எங்களைநோக்கி, நீங்கள் காலமெல்லாம் சமமாய் இருக்கச் சிலவற்றை வேறுபிரித்துப் புண்ணியகாலங்களுள் கொண்டு, விரதம் அனுபவித்தாலும், திருவிழாக்கொண்டாடுதலும் வீணைச் சம்பளங்கள் என்று பிதற்றுவது அழகா?

பதினொராவது

சிவாசாரியப்பிரகரணம்.

பார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை பார்த்தபூசை உற்சவம் என்பனவும் திணைக்கூறுகளியனவுமாகிய சகலகர்யங்களும் செய்தற்கு, எவ்வாறு கூறி புத்தசாரியோத்திரத்திற்றிந்த, ஆதிசைவானென்றும் சிவப்பிரகரணர்களுள், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், சமமாய் விசேஷம் திருவாணம்என்னும் ஆன்று திணைக்கூறு பொற்றவர்களாய், சைவாசமங்களை ஓதியுணர்ந்தவர்களாய், சிவாகமங்களில் விதித்த இன்றோண்பால இலக்கணங்களையும் உபபாலர்களாய் ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்ற சிவாசாரியர்களே அதிகாரிகள் என்றும், மற்றையபிரகரணம் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்குபருணத்தார்களுள்ளும் மேற்கூறியவாதே ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்றவர்கள்மேற்கூறிய பார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டைமுதலியன நீக்கலாக மற்றை ஆன்மார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை திணைக்கூறுகளியனசெய்தற்கு அதிகாரிகளென்றும், அவர்களெல்லாரும் மணிதப்பிறப்பினராயினும் தேவர்களாகப் பாவிக்கற்பாலர் என்றும், அவர்களைப் பூசிப்பவர்கள் சிவனைப்பூசிப்பவர்களென்றும், அவர்களைத் தூஷிப்பவர்கள் சிவனைத் தூஷிப்பவர்கள் என்றும், அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து அவர்கள்சொற்கேட்டுருடத்தல் பெரும்புண்ணியமென்றும், சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

யாத். உகம் அதிகாரத்தில் ஆரோணையும் அவன் புத்திரரையும் ஆசாரியாக அபிஷேகம் பண்ணல்வேண்டும் என்றும் அபிஷேகவிதி இன்னது என்றும் யெகோவா விதித்தார் எனவும், ஷே. சுயம் அதிகாரத்தில் அவவிதிப்படி மோசே அவர்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினான் எனவும், எண். ௨ம் அதிகாரத்தில் யெகோவாவுக்கு மற்றைத்தொண்டுகளைச்செய்யும்பொருட்டு லேவியர் இஸரவேலரின்னிறும் பிரித்து அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டார்கள் எனவும், எண். ௨௮ம் உயம் வசனத்திலும், உபா. ௨௮. ௧. ௨. வசனங்களிலும், ஷே. ௨௬ம் வசனத்திலும், ஆரோனுக்கும் அவன்புத்திரருக்கும் அவன் பிதாவின் உம்சத்தாராகிய லேவியாசாரியருக்கும் அவர்கள்சகோதரராகிய இஸரவேலரோடு பாகமும் சுதந்தரமும் இல்லை யெகோவாவே அவர்களுக்குச் சுதந்தரம் எனவும், எண். ௨௮ம் அதிகாரத்தில் இஸரவேலர் யெ

கோவாவுக்குக் கொண்டுவந்துகொடுக்கும் இறைச்சி அட்டம் காணிக்
காடு முதலியவைகளில் ஆரோணுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் லேவியா
ருக்கும் பங்குபெண்டெனவும், உடா, உடம் அதிகாரத்தில்லேவியரைக்
கவையிடலாகாது எனவும், ஷே, யெம் அதிகாரத்தில் சகலரும் லேவி
யாசொற்கேட்டு நடத்தல்வேண்டினெனவும், ஷே, யெம் அதிகாரத்
தில் ஆரோணுக்கு விரோதமாகப் பேசினவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டா
ர்கள் எனவும், லேவி, உகம் அதிகாரத்தில் இவர்கள் சந்தியார்களை
உலேமுறைத்தோறும் ஆசாரியர்களாதற்கு அதிகாரிகள் எனவும், இன்ன
இன்ன இலக்கணங்களுையுடையவர்களை ஆசாரியர்களாதற்குரிய
விரோதவுட, பத், யெம் அதிகாரத்தில் யெசு தன்னுடைய உடனான நோக்கி
யுட்களை அங்கீகரிக்கிறவன் எனினையும், அங்கீகரிக்கிறான் என்னை அங்கீ
கரிக்கிறவன் எனினே அழைக்கப்படலாயும் அங்கீகரிக்கிறான் இந்தச்
சந்தியவர்களில் ஒருவன் என்பவனென்று அவனுக்கு ஒருகலசத்தனை
யெசு குடிசைக்கொடுக்கிறான் என்பவனை இழந்துபோகான் என்று
யெசு விசுவாசிகளை நீக்கவும், பிரச்சனைபட்டவும், அவர்களுக்கு
அதிகாரங்கொடுத்தான் எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியான பாயதால், யெசுதல்களிடம், பாஸ்திகள் எல்
லாருந் சமமாயிருக்க, அவர்கள் தங்கள் அநியாயமாயல் அவர்ச
முத்திலரை ஆசாரியர்களெனலும், பிராயனர்களைன்றும்பயமிட்டு,
அவர்களை எதிர்த்துத்தமர்க்கொன்று அவர்களை மறக்கடி அவர்களுக்
கு உதொண்டிசெய்து திரிகுருக்கொன்று உபயோகித்து என்னை

பாஸ்திகள் பாவது

சரிசுத்திப்பிரகரணம்.

தினந்தோறும் அஷுட்டானம் செயல்புசை சிவாலயசேவை
வேதாக்காதுசாத்திரபடனமுதலிய சற்கருமங்களை, சலத்தினாலே
விதிப்படி சரிசுத்தியுண்ணித் தொழுவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டே
செய்தல்வேண்டுமென்றும், அவையேசெய்யாமை பாவமென்றும்,
சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

யாத். யெ. யெகோவா மோசையை நோக்கி, மூன்றாம் நா
ளிலே யெகோவா சகலசனங்களுக்கும் பிரத்தியாகூபமாகச் சீராயலை
யன்மோலிறங்குவார், ஆதலால் நீ சனங்களிடத்திற்போய், இன்றைக்
கும்நாளைக்கும், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்க்
கும்படிசெய்து அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி மூன்றாம்நாளுக்கு ஆயத்
தமாயிருக்கும்படி செய்வாயாக. ஷே, சய, யெ, யெ, யெ, யெ, யெ, யெ,
நீ ஆரோனையும் அவன் புத்திரரையும், சபையின் ஆவாசவாசலில் வரச்
செய்து, அவர்களைச் சலத்தினால் ஸநானம்பண்ணுவித்து, ஆரோனுக்
குப் பரிசுத்தவஸ்திரங்களைத் தரிப்பித்து எனக்கு ஆசாரியத்தொண்டு

செய்யும்படி, அவனுக்கு அபிவேகம்பண்ணி, அவனைப்பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக:—அப்படியே மோசே செய்தான், யெகோவா தனக்குக் கட்டளை இட்டபடியெல்லாம் செய்தான். அவலிடத்திலே மோசேயும், ஆரோனும், அவனுடையபுத்திரரும், தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள். யெகோவா மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடி அவர்கள் சபையின் கூடாரத்திற் பிரவேசிக்கிறபொழுதும், வேதிகையைச் சமீபிக்கிறபொழுதும் கழுவுவார்கள். ஷ. ந.ய. ௨௭ - ௨௯. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, கழுவுகிறதற்குப் பித்தனையினாலே ஒருதொட்டியையுண்டுபண்ணு. அதின்பாதமும் பித்தனையாயிருக்க வேண்டும். அதைச்சபையின் ஆவாசத்துக்கும்வேதிகைக்கும், இடையிலவைத்து, அதிலே சலம்வார்க்கவேண்டும். அதில் ஆரோனும், அவன்புத்திரரும், தங்கள்கைகால்களைக் கழுவக்கடவர்கள். அவர்கள் சபையின் ஆவாசத்தில் பிரவேசிக்கும்பொழுதும், யெகோவாவுக்குத் தகனபலிசெலுத்துமாபடி தொண்டிசெய்ய வேதிகைக்குச் சமீபிக்கும் பொழுதும், சாவாதபடி சலத்தினால் தங்களைக் கழுவக்கடவர்கள். இது தலைமுறை தலைமுறையாக அவனுக்கும், அவன்சந்தியாருக்கும், நித்திய நியமமாயிருக்குமென்றார்.

இப்படியேசரீரசுத்தி அத்தியாவசியகமென்றும், அதுசெய்யாநாந்தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உன் சமயநூல்பேசுதல்கண்டும், நீ எங்களை இகழ்வது மடமையன்றோ?

பதின்மூன்றாவது

ஆசௌசப்பிரகரணம்.

சுன்ன மரணங்களினாலே ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது விதித்தகால எல்லையிலே பிராயச்சித்தத்தால் நீங்குமென்றும், ரூது மதிக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது நான்காம் நாள் பிராயச்சித்தத்தாற்றிடுமென்றும், இவ்வாசௌசங்களுடையவர்களைத் தீண்டலாகாது என்றும், சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

லேவி, ௨௨. ௧—௫. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, நீ இஸரவேற்சந்தியாரிடத்தில், ஒரு ஸ்திரி கருப்பவதியாகி ஆண்பிள்ளைபெற்றால், அசுசியினியித்தம் ரூதுமதியைப்போல ஏழுநாள் அசுசியாயிருக்கக்கடவள். எட்டாம் தினத்தில் அந்தப்பிள்ளை தன் அக்கிரசருமத்தில் விருத்தசேதனம்பண்ணப்படவேண்டும். பின்பு அவள் மூப்பத்துமூன்று நாள்வரைக்கும் உதிரசுசியி னிலைமையிலிருப்பாளாக. சுசிக்கேற்றதினங்கள் நிறைவேறுமளவும், எந்தப்பரிசுத்தவஸ்துவையும் பரிசிக்கவும், பரிசுத்தஸ்தானத்திற் பிரவேசிக்கவும் கேண்டாம். பெண்பிள்ளையைப் பிரசவித்தால் ரூதுமதியைப்போல இரண்டொரம் அசுசியாயிருந்து, பின்பு தன்னுதிரசுசியினிலைமைக்கேற்ப அறுபத்

தாறுநாளிருக்கக்கடவன். ஷே, உ.க. ௧-௧. யெகோவா மேட்செயை
கோக்கி, ஆரோனுடைய புத்திரராகிய ஆசரியர்களில் வெளுதலும்
தன்சனத்தாரில் லுருவன்யரித்தால், அசுசியாயிருக்கப்பட்டாது. தன்
பிதாவும் மாதாவும் புத்திரனும் புத்திரியும், சகோதரனுமாகிய தன்
நிட்டின் உறவினமுறையாருக்காகவும், தனக்கிடன இனத்தாலும்
புருஷனில்லாத கன்னிகையுமாகிய தன்சகோதரிக்காகவும் அசுசியா
யிருக்கலாம். ஷே, உ.க. ௩.௬. உங்களுக்கு ஆகாரத்துக்கானயிருக்கு
செத்தால், அகின்றபின் த்தைப்பரிசிக்கிறவன் சாயங்காலபரியந்தம்
அசுசிப்பட்டுருப்பானாக. ஷே, உ.க. ௩.௭-௭. ௪. ருதுமதியான ஸ்திரி
தன்சரிதத்தின் ஊறலினியித்தம் ஏழுநாளளவும் அசுசியாயிருப்பான்.
அவளைப் பரிசிக்கிறவன் எவ்ளோ அவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசி
யாயிருப்பான். அவள் அசுசியாயிருக்கையில் அவள்படுத்த எந்தப்
படுக்கையும் அவளிருந்த எந்த ஆசனமும் அசுசியாயிருக்கும்.
அவளுடைய படுக்கையைப் பரிசிக்கிறவனெவ்ளோ அவன் தன்
வஸ்திரங்களைத்தோய்த்து, சலத்திலே ஸ்நானம் பண்ணக்கடவன்;
சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவன் இருந்த
ஆசனத்தைப் பரிசிக்கிறவன் எவ்ளோ அவன் தன்வஸ்திரங்களைத்
தோய்த்துச் சலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணவேண்டும். சாயங்காலபரி
யந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவளுடையபடுக்கையின்மேலாவ்
லும் அவளுடைய ஆசனத்தின்மேலாகிலும் இருந்த யாதொன்றைப்
பரிசித்தவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசியாயிருப்பான். ருதுமதியான
ஸ்திரியுடன்படுதலும், அவளால் தண்டப்பட்டிருக்கிற எந்தப்புருஷ
னும் ஏழுநாள் அசுசியாயிருப்பான்; அவன்படுக்கும்படுக்கையும் அசுசி
யாகும். இன்னும் ஆசெளசங்களைப்பற்றி மேற்படிபத்தகம். உ.க. ௩.௭,
௩.௮, ௩.௯, ௩.௧௦. அநிகாரங்களிலே விரிவாகச்சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

இப்படியே, சன்னமரண முதலியவைகளால் விடுத்தகால
எல்லைவரைக்கும் ஆசெளசமுண்டென்றும், அது பிராயச்சித்தத்தால்
நீங்குமென்றும், உன் சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், நீ ஏங்களை கோக்கி,
சன்னாசெளசம் மரணாசெளசம் உண்டென்று சொல்கின்றீர்களே!
அதற்கு உருவமுண்டா? பிரேதமுதலியவற்றைத் தீண்டில் அது தீண்
டனவனைத் தொடருமா? அது பிராயச்சித்தம் செய்தாலன்றி நீங்கா
தா? என்று தூஷிப்பது என்னை?

பதினாலாவது

நிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களுக்குத் தங்கள் தங்களாலியன்றபடி நிபந்தத்திர
வியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சொல்
கின்றன.

யாத். ௨௫. க--எ. யெகோவா மோசேயையோச்சி, இஸ்ரவேல் சந்ததியார் என்னுக்குக் காணிக்கையைக் கொண்டு வந்து செலுத்தாற்படிக்கு, அவர்களுடனே பேசுவாயாக. இதைத் தூதன் மனப்பூர்வமாய்க் கொடுப்பவன் எவனோ, அவனிடத்தில் என்னுக்குக் காணிக்கையை வாங்குவீர்களாக. நீங்கள் அவர்களிடத்தில் வாங்கவேண்டிய காணிக்கையாவன, பொன், வெள்ளி, பித்திரோ, நீலம், தூபதம் சிவப், என்சும் நிறங்களுமுடைய மெல்லிய பஞ்சுஓலை, வெள்ளாட்டெயிறு, சிவப்பு வண்ணங்கொடுத்த ஆட்டுக்கிடாத்தோலு, தகனபலிதோல், தீர்தீர்ப்பாயம், விளக்கெண்ணெய் அளித்தெகலதலத்துக்குப் பரிமாணிப்பவியங்கள், தூபத்துக்கு, சுகந்தவருக்கங்கள், கோட்டைதகரத்தினம், எப்போத்து வஸ்திரத்திலும் மார்புப் பதக்கத்திலும் பதிக்ரும் இரத்தினங்கள், என்னுயிவைகளாம். ஷே. ௩௫. ௧--௩. வசனங்களில் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ௨௨. மனப்பூர்வமுள்ள ஸ்திரி புருஷர்கள் யாவரும் அஸ்தக்கடகங்களும், காதணிகளும், மேதிரங்களும், ஆரங்களுமாய் ௪ கலவிதப் பொன்னுபரணங்களையுங் கொண்டு வந்தார்கள். ௩. ௩. இவ்விரண்டு பிரதானிகள் ஒவ்வொருவன் ஓடும், ஸ்வவொருவன் ஸ்வவொருமாமாக, ஆறுகுலால்வண்டில் களையும், பன்னிரண்டு மாகுகளையும், யெகோவாவுடைய சந்தியில் காணிக்கையாகச் செலுத்தும்படி ஆவாசத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்தார்கள். ஷே. ௩௩--௩௪. அவனுடைய காணிக்கையாவது, ஸவேத்தியத்துக்கு என்னெயிர்பிலிசந்த மெல்லியமாவிறால் நிறைந்ததும், பரிசுத்த ஸ்தானத்து வேக்கலாக தூற்றுமுப்பது வேக்கல் நிறைகொண்டதுமான ஒரு வெள்ளித்தாலமும், எழுபதுவேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு வெள்ளிக்கலமும், தூபவருக்கம் நிறைந்த பத்து வேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு பொற்கண்ணீரம், தகனபலிக்கு ஒரு இளங்காளையும், ஒரு ஆட்டுக்கிடாவும், புருவருவத்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியும், பிராயச்சித்தத்துக்கு ஒரு வெள்ளாட்டுக்கிடாவும், ஸ்தோத்திரபலிக்கு இரண்டு மாகுகளும், ஐந்து ஆட்டுக்கிடாக்களும், ஐந்து வெள்ளாட்டுக்கிடாக்களும், ஒருவருவத்து ஐந்து ஆட்டுக்குட்டிகளும்; இவையே அம்பின்னதாபின் புத்திரனாகிய நாக்ஷோனுடைய ஸவேத்தியம். இன்னுயிவவாறே நித்தனேல் எலியாம் முதலியபிரபுக்கள் காணிக்கை செலுத்தினார்கள் என்பது இவையதிகாரத்திலேதானே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். ௩௩. ௩௫. உங்கள் ஆத்துமங்களின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்தம் பண்ணும்படி நீங்கள் யெகோவாவுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கும்பொழுது, செல்வர், அரைச்சேக்கலுக்கேறக் கொடுக்கவும் வேண்டாம்; தரித்திரர், அதற்குக் குறையக் கொடுக்கவும் வேண்டாம். ௨. இரா. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. யெகோவாவின் ஆலயத்திற் கொண்டு வரப்பட்ட பணத்தினால், யெகோவாவின் ஆலயத்துக்காக வெள்ளிக்கண்ணங்களும், திரிவெட்டிகளும், பாத்திரங்களும், எக்காளங்களும், எந்தப் பொற்பாத்திரங்களும், வெள்ளிப்பாத்திரங்களும் செய்யப்படவில்லை. யெகோவாவின் ஆலயத்தைப் புதுட்

ரிக்கும் டி. அதை வேலைக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். குற்றத்தினிமித்தமும், பாவத்தினிமித்தமும் கொடுக்கப்பட்ட பணம், பெய்கோவாவின் ஆலயத்தில் கொண்டுயாடப்படவில்லை; அது ஆசாமி யர்களுக்கு உரியது. மத். அ. ச. மின்பு யேசு, நீ இதை நடுவனுக்குப் கொல்லாதபடி சாவதானமாய்நடு பேராய், ஆசாமியனுக்கு பணனைக் காண்பித்து, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக, மேசேவித்தத காணிக் கையாகச் செலுத்துவாயாகென்றார். மத். ௨. ௧௭. மின்பு அவர்கள் அந்த வீட்டிலே பிடிவாசித்து, அதுன் (பேசுவின்) மாதாவாகிய பரி யானோமே பின்னாலையாக்கண்டு, வணக்கமாய்விழந்து, அவை நடவ் சரித்தார்கள். அந்நியம் அவர்கள் தங்கள் மெய்க்கவலைப்பட்டவர்க ளைத் திரும்பு மெண்ணையும், துங்குவலையும, வெள்ளிப்பொன், தலையு ம், அத்தற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இந்த மெய்யை உடவுள் தமக்குக் காணிக்கையாகும்படி விதித் தார். என்றும், அவ்வாறே அவர் பத்திகள் செய்தார்கள் என்றும், பன் னிவிலிய நூலுண்டித்துத் தல் கண்டும், சிந்திப்பிலும், தூய்மை இன்ன பங்குகளேநாக்கி, மனிதருக்குப் பித்தனாகக் கிழித்தலையே நங்குகள் எல்லாம் பெருந்களையுமுண்டாய் கடவுளுக்குப் பெண் வெள்ளி முத லியவைகளைக் கொடுக்கின்றார்கள்! இரத்தினம் உடவுள் பிரியம் நி லமாய் இது புண்ணியமாகுமா? என்று சொல்ல இயலின்றாய்.

விவோசனம்.

பண்ணி பஸ்வலப்பிகாரவாசலாக அழிந்ததொலியைப் பேசு வனநிறுக்க உள்ள பிரதானங்களிலே, பன் சமய நூலாய் விவிலிய நூலினின்றும் எடுத்தாக்கப்பட்ட பன் சமய நூலுடைய பண்ணிய பந்தல யாதனொழுதலிய கிரகைகள் செய்தபடி பன் என் எங்குள் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்டவாறே பன் சமய நூலினுள் விதிக்கப்பட டவையாத தென்பு, உக காட்டினும், பங்குள் எங்குள் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்ட கிரகையகளை விடாதுவந்து வருகின்றோம்; கீழ்பா பன் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்ட கிரகையகளைச் செய்யாமல் வெறுத்து அழிந்ததுமன்றி, ஐயையென பாவ! எங்குளேநாக்கி, பங்குள் செய்யாட இக்கிரகையகள் எல்லாம் பபாளிலலாதனாய், ஆகவே, இவைகளைச் செப்பாலனவென விதித்த பங்குள் கடவுள் முந்தியவுடைய பெய்க் கடவுள் அல்லர், என்று 'இகழ்தலும் செய்கின்றாய்: செய்யவே, பன் சமய நூலில் விதித்த கிரகையகளும் அவ்வாறே பபாளிலலாதன என்றும், அவைகளைவிதித்த யெகோவாவும் அவ்வாறேமெய்க் கடவுள் அல்லவென்றும் இகழ்கின்றவனாய்நடு.

பங்குள் கடவுளாகிய யெகோவா பிரதாம் குமாரர் பரிசுத்தாவ் னன் மூவராயிருப்பர்: அவர்களுள், குமாரர் எனப்பட்டவர் மனித அவ காரமெடுத்து, பேசுக்கறிந்து எனப்பெயர்பெற்று, அக்கிரியைகள்

எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டார் ஆதலால், நாங்கள் அவைகளைச் செய்யாதொழித்தனம் என்பாயாகிலு; உன் யெகோவா அக்கிரியைகள் தலைமுறைதோறும் நித்தியமும் செயற்பாலன என்று விதித்திருக்கின்றாரே. அதற்குப்பிறமானம், ஆதி. யெ. எ, யெ, யசு. யாத். மர. யசு, யெ. ஷே. உஅ. சந. ஷே. உசு. கூ. உஅ. சஉ. ஷே. நய. அ, ய, பக. கக. ஷே. நக. யந. யசு. ஷே. சய. மரி. லேவீ. ந. யெ. ஷே. சு. உர. ஷே. எ. நக. நடி. ஷே. ய. யக. யரி. ஷே. யசு. உசு. நக. நசு. ஷே. யெ. எ. ஷே. உஜி. ந. ஷே. உந. யசு. உக. சக. ஷே. உசு. ந. அ. சு. எண். ய. அ. ஷே. யஅ. யுக. யசு. உந. ஷே. யசு. ய. ஷே. உஅ. சு. என்னு பிவைகளாம். யேசுக் கிரிஸ்து இப்படி நித்தியமும் தலைமுறைதோறும் செயற்பாலன வெனத் தமது பிதாவாகிய யெகோவாவால் விதிக்கப்பட்டவைகளையப் பயனில்லாதன என்று தள்ளினரெனில், தாம் அவரிலும் நண்ணறிவுடையரெனக்காட்டி, அவருக்கு விரோதியாயினரே. இப்படியானபடி இருவரைச்சம்மாங்கிய அறிவும் ஆற்றலுடையரென்று நீ கொள்வது எப்படி?

அக்கிரியைகளைத்தள்ளுதல் பிதாவாகிய யெகோவாவுக்கும்
அந்த கருத்தினைப்பாடியவரும்; அவர் தமக்கு அது கருத்தாயினால்,
அவை பின்னர் இன்னகாலத்திலே தள்ளப்படும் என முன்னு
ணர்ந்து காலவரையறை குறித்திருந்தல்லவேண்டும்; அங்ஙனங்குறி
யாகது “கித்தியநியாயம்” எனக் கூறினமையாலும், பின்னர்ப் பயனில
வெணத் தள்ளாப்பாலனவற்றை முன்னர்ப் பரிந்துரைப்பவனாகக்கொ
ண்டு விதித்தார் எனப்பட்டு இயற்கையுணர்வில்லாதார் என முடிச
லாலும், அவர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. இன்னும், கித்திய நியாயம்
என்று யெகோவாவிதித்தபடி கிறிஸ்துநாதருக்கு விருத்தசேதனம்
பண்ணப்பட்டது என்றும், அவருடைய பிதாவாதாச்சார் அவரைத்
தேவாலயத்துக்குக் கொண்டுபோய் அபாபொருட்டு யெகோவாவுக்
குப் பலியிட்டாசுள்ளென்றும், அவர் ஒரு குலத்தோரையிற் சஸ்தி
ப்படுத்தி, அவனைநோக்கி, ஆசாரியனுக்குள்ளைக்காண்பித்து, மோசே
யின் கட்டளைப்படி நீ சுத்தமானதைக்குறித்துப் பலிசெலுத்துவாயாக
என்று கட்டளையிட்டாரென்றும், உற்சவகாலங்களிலே தேவாலய
சேவைசெய்தார் என்றும், மத்தேயு மாற்கு ஊக்கா யோவான் எழுதிய
சுவிசேஷங்களிலே சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அவருக்கும் அது
கருத்தன்றென்க.

மனிதர்கள் சகலரும் பாவிகளானபடியினாலே. அவர்கள் பொருட்டு யேசுக்கிறிஸ்து மனிதராய்ப்பிறந்து சிலுவையை லறையுண்டு மரிப்பார் என்பதனை முன்னுணர்ந்து, அதற்கு அறிகுறியாகவே இக்கிரியைகளை யெகோவா விதித்தார். ஒரு பொருளைக்காட்டும் அறிகுறியானது தன்னாலேகாட்டப்படும் அப்பொருள் கைவரும்வரைக்கும் பயன்பட்டி, அது கைவந்தபின்னர் பயன்படாதொழியுமே; அவ்வாறே யேசுக்கிறிஸ்துவின் மாணத்தைக்காட்டும் அறிகுறியாகிய

இக்கிரியைகள் அது நிகழும்வரைக்கும் பயன்பட்டு அது நிகழ்ந்தபின் னப் பயன்படாதொழிந்தன என்பாயாகில்; அங்ஙனமாயின், கிறிஸ்துநாதர் மரணித்த உடனே, இக்கிரியைகளெல்லாம் பயனில்லா எனக்கொண்டு ஒழிக்கப்படுதல்வேண்டும்; அங்ஙனம் ஒழிக்கப்படாது, அக்கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலராகிய பவுல்முதலியோரார் செய் யப்பட்டனவென்பது, அப் பவு. ௨௮—௨௯. “பவுல் தானமுன்பண் ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெய்மையாலிலே தலைச்செளரம்பண் ணிப் பிரிஸ்தில்லாநும் அக்விலாவுமனவர்களுடன் சூரியதேசத்திற் குக் கட்டிலேயிச்சென்றான். அவன எபேசுநகரத்தைச் சேர்ந்தபொ ருது, அவர்களைவிட்டுநீங்கி, ஆலயத்தில்பிரவேசித்து, யூதருடனே சம்பாஷணைபண்ணினான். அவர்கள் அவனைச் சிலகாலம் தங்களுடன் இருக்கவேண்டும் என்றுகேள்வி, அவன்சம்மதியாமல், ஒருபிற உற்ச வத்தையத ஆசரிப்பதற்கு எதுவிதமும் நான் யெரூசலேமில் இருக்க வேண்டும்; தேவனுக்குச் சித்தமுண்டாநால், திரும்பி வங்களிடத்தில் மருவேன என்று சொல்லி, அவர்களுடைய உத்தரவைப்பெற்றுக் கட்டிவிட்டு கப்பலிலறி எபேசுலயவிட்டுப் புறப்பட்டான்.” என்பதனு லும், ௨௮. ௨௯. ௩௦. “மறுதாளிலே பவுல் அந்தமனுதரைச் சேர்த்து அவர்களுடனே தாலுஞ் சுத்திசெய்துகொண்டு, தேவாலயத்திற்பிர வேசித்து, அவர்களில் ஒருவருருவனுக்காமவும் வேண்டியபலிகொடுக் கப்பரிமாறவும் கத்தமாவதற்கான நாட்களை நான் நிறைவேற்றுவேன் என்று அறிவித்தான்” என்பதனாலும், ௨௮. ௨௯. ௩௧. “பவுல் தீமோத் திப்பகுக்கு விருந்திதேதனம் உண்ணினான்.” என்பதனாலும் தெளி வுறத்தோன்றுதலானால், பின்னர்ப் பவுல் எபேசுலயுக்கு எழுதிய கிறிஸ்துபத்திரேயாலையும், கொரோமாநகரத்தாருக்கு எழுதிய கிறிஸ்துபத்திரே யாலும் விருத்திசேதனத்தையுமாத்திரமே விலக்கினானன்றி வேறொன் றையும் விலக்காமைமாலும், அந்தப்பவுல் மனிதனையன்றித் தேவ னல்லாமையாலும், தேவனுடைய கிறிஸ்துவின்சொற்பற்றி விலக்கினா னெனினில், அப்பரித்தவுடனே தான் அக்கிரியைகளைச் செய்யா தொழித்து விடுவானே அங்ஙனமின்னமையானும், கிறிஸ்துநாதர் விலக் கினாரென்பது புதிய உடன்பாடுக்கையில் யாண்டும் பெறப்படாமையா லும், யார் விலக்கினும் யெகோவா நித்திய சியமொனக் கூறியதற்கு ாறு பரிதலானும், கீ கூறுவது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது.

இன்னும் யெகோவா பழையவுடன்பாடுக்கையில் விதித்த கிரி யைகளெல்லாம் அநிகுறிகள் எனக் கூறினயே. அங்ஙனமாயில், அக்கிரியைகளெல்லாம் இன்னது இன்னதற்கு அநிகுறியெனப் பொ ள்ளெனப் புலப்படாநன்றிப் பயன்படுதல் கூடாமையாலும், அங்ங னம் இன்னகிரியை இன்னதற்கு அநிகுறியெனத் தெளிவுற யெகோ வா விரித்தாரெனயாண்டும் கூறப்படாமையாலும், கூறப்படாதாகவே, அக்கிரியைகளை அனுட்டித்த மோசேமுதலியவர்கள், அவைகள் அநி குறியெனவும் அவைநிகுறிகள்காட்டும் பொருள்கள் இவைகளென வும் அறிந்தாராக்காயினும், அறிந்திரார்கள் ஆகவே அவைகள்

ளாம் பயன்பெற்றிலர்கள் என்பது தெள்ளிதற் பெறப்படுதலானுந், நீ கூறுவது சற்றும்பொருந்தாது. இப்படிப் பொருந்த உரைகள் பளித்திருந்தலை இனியொழித்துவிடு.

எங்கள் சமயமுத ஹல்களாகியசிவாகமங்கள் கிரியாகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருபகுதியினவாம். அவற்றுள், பின்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும்சிவஞானமே பரமமாகியமுத்திக்கு நேரே காரணமாம். முன்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் கிரியைகள் அந்தச் சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து முத்தியைப் பயப்பித்தலால் பரம பரரைக்காரணமாம். அக்கிரியைகள் எல்லாம் சிவஞானத்திற்கு அநிகுறிகளாகும். அது பசக்களாகிய எங்கள் யுத்தியினால் இடர்ப்பட்ட அமைக்கப்பட்டதன்று. சூருட்டிகாலத்திலே சைவாகரங்களில் அக்கிரியைகளை விதித்த அதிபரமாப்தராகிய சிவனே அக்கிரியைகளும் இன்னது இன்னதற்கு அநிகுறியென அவவாகமங்களிலேதானே தெளிவுமுத்திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார். முத்திக்குநேரே சாதனமாகிய சிவஞானங் கைவரும்வரைக்கும் இக்கிரியைகளையாவரும் நங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கிசைய ஆசாரியார் உபதேசித்த மாச் செய்தல்வேண்டும் எனவும் சிவஞானங்கைவர்த்தியின்ன அவைகளைச் செய்யாதொழியினும் ஒழியலாம்; பரோபகாரத்தின்பொருட்டு அமைகளைச்செய்யினும் செய்யலாம் எனவும், அக்கடவுளே அந்நிச்சைய் திருக்கின்றார், இப்படியே பூர்வாபுர விஜயமுதலிய தோஷங்கள் இன்றிவிளங்கும் சிவப்பிரணீதமாகிய ஸைவாகமங்களைக் குருமுகாரக ணர்ந்து, அவைகளால் விதிக்கப்படும் சிவஞானசாதனமாகிய கிரியைகளை நாங்கள் செய்து வருகின்றோம். இவவுண்மையை நீ கிரிதாயினும் ஆராய்ந்தறியாமையாலும், நான் பிடித்ததேசாதிப்பன் னுங்கருத்தினாலும், எங்களையும், எங்கள் சமயத்தையும் வேண்டியவரே இந்நாள்காலும் இகழ்ந்தமைபோல இன்னும் அவவிகழ்தலை தொழிலெனக்கொண்டு, உன்வாழ்நாளை வீணாகப் போக்காமல் பெய்யுணர்வைப்பெற்று உய்குதி, உய்குதி.

பதினேந்தாவது

சிவசின்னப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரங் கொண்டு விதிப்படி தக்கப்பட்ட கோமயமாகிய விசுதியும், அவ்வாறே விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட உருத்திராக்ஷமணியும், முறையே பசுமல நீக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியாயும், சிவனது திருக்கண்ணிற்குள்ளும் திருவருட்குறியாயும் இருத்தலாலும், தம்மைத் தரிப்பவர்களை, நாம் சர்வலோகாதி நாயகராகிய பரசிவனுடைய அடிமைகள் என்று இடைவிடாது நினைந்து, தங்கள்மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றையும் சிவத்தொண்டுகளிலே செலுத்துவித்து, அவர்களைச் சிவனடியார்களோடு சேர்த்தற்கும், அவர்களைக்காண்பவர்

- சமீபமாக ஏதாயும், இவர்கள் எவ்வெருமானாகிய சிவனுக்கு அடிமை ஆனவர்கள் என்று தெளிந்து அவர்கள்மேல் பத்திபண்ணுவதித்யரும், துஷ்பாயிருந்ததாலும், அவைகள் சைவசமயமே சமசமயம் என்று துணிந்து, அதனவழிநிதகப் புகுத்தயாவரும் விதிப்படி நித்தியமும் சூரிக்கற்பாலனஷாகிய சிவசின்னங்களாமென்று வேதாகமங்களில் வரும் விவரம்புகின்றன.

என். யு. டி. சி. கட்டாரியின்தோலும் மாபீசமும் இரத்தமும்
சுண்ணியும் எரிக்கப்பட வேண்டும்; சுதியாயிருக்கிறவனொருவன் அந்தக்
கட்டாரியின் சாம்பலைப் பாளையத்திற்குப் புறம்பே சுதியான ஒரு இடத்
திலே கொட்டவேண்டிக்கூடாது. அது இஸரவேல் சந்ததியின் சமைய
யாத்வித்தம் கூச்சரியும் சுவத்தின் பொருட்டு வைக்கப்பட்ட வேண்டுமாம்.
அது பாவத்தைப்பிரிகரிக்கும். எளி. சி. யு. களை வெள்ளாட்டுக்கடா
இவைகளின் இரத்தமும், கட்டாரியின் சாம்பலும், அசுரிப்பட்டவன்
மேலே தெளிக்கப்பட்டு, சரீர அகசி நீங்கி அவனைச் சுத்திகரிக்கும்.
எண். யு. ந. ஏ - சய. யெகோவா மோசையைநோக்கி, நீ இஸரவேல்
சந்ததியாரிடத்தில் உங்கள் தலைமுறைதோறும் வஸ்திரங்களின் ஒரங்
களில் குஞ்சங்களை உண்டாக்கி, ஓரத்தின் குஞ்சத்திலே நீலநாடா
வைக்கட்டவேண்டும். உங்களுக்கு அதுகுஞ்சத்திலே இருக்கவேண்
டும். அதைப்பார்த்து விமர்சாரமார்க்கமாய்ப் போகிற உங்கள் சுவ
இருதயத்துக்கும், உங்கள் சுவகண்களுக்கு மேற்க நடவாமல், என்சுகல
கட்டளைகளையும் நினைந்துக்காத்து உங்களதேவனுக்குப் பரிசுத்த
மாகும்படி நீங்கள் பார்த்து, யெகோவாவின் சகல கட்டளைகளையுங்
கைக்கொள்ளும்படி. நினைக்கும்பொருட்டு, அது உங்களுக்கு ஒரு
குஞ்சமாயிருக்கவேண்டும். யாத். யெ. உ.உ., உ.ந. இஸரவேல்
எகிப்து தேசத்திலிருந்தபொழுது யெகோவாவிதித்தபடி ஆட்டிதரத்
தத்தினாலே தங்கள் தங்கள் வாசல் நிலைக்காலிரண்டிலும் நிலை
யின்மேல் விட்டத்திலும் அடையாளமிட்டு வைத்தார்கள் என்றும்,
அந்தத் தேசத்தாரைக் கொல்லும்படி யெகோவாவாலனுப்பப்பட்ட
ஆதர் அவ்வடையாளம் உள்ளவர்களிற் பேரகாமல் அவ்வடையாளம்
இல்லாதவர்களிற்போய் அங்குள்ள தலைப்பின்களைக்கொன்றமென்
றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வெளி. சி. உ. தேவனுடைய முத்
திரையை நெற்றிகளில் தரியாதமனுஷர்களை மாத்திரமே வருத்திப்
படுத் துகிறதற்கு அவைகளுக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது.

நீ உன்சமய தூல் லுள்ள இவ்வசனங்களை வாசித்தறிந்துகொள்
கம், கோதுமை அப்பத்தையும் திராட்சரசத்தையும் உன் தேவனா
கிய கிறிஸ்துவின் மாயிசுமும் இரத்தமுமாகவேனும் அவைகளுக்கு
அறிஞரியாகவேனும்பாவ்த்த உட்கொண்டுக்கொண்டும், நாங்கள் சிவ
சின்னமாகிய விபுதி உருத்திராசுவம் தரித்தலை இகழ்வது நீயின்மே.

பதினாவது

தியானாதிப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரத்தைக் குருமுகமாக அறிந்து, தினந்தோறும் கண்ணினாலே ஆந்த அருவிசொரிய அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருகச் சிவனைத் தியானித்து அச்சிவமந்திரத்தை விதிப்படி அதன்பொருளைவிடாது சிந்திக்குஞ் சிந்தையோடு செபம்பண்ணுதலும், அவருடைய திருநாமங்களையும், கீர்த்தனங்களையுமெடுத்தெடுத்துச் சொல்லி அவரை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுதலும், புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செப்புகின்றன.

க. நாளா. டசு. அ—ய. யெகோவாவைத் துதித்து அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிப் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள்; அவருடைய கிரியைகளைச் சனங்களுக்குள்ளே பிரசித்தப்படுத்துங்கள். அவரைப்பாடுங்கள்; அவரைக்கீர்த்தனம்பண்ணி, அவருடைய ஆச்சரியமான கிரியைகளெல்லாவற்றையும் தியானித்துச் சொல்லுங்கள். அவருடைய பரிசுத்தநாமத்தின் மேன்மையைப்பாராட்டுங்கள். கொலோ. ந. டசு. சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனங்களினாலும், ஞானப்பாட்டுக்களினாலும், ஒருவருக்கொருவர் போதித்து, புத்திசொல்லி, பத்தியோடு மனதிலே கர்த்தருக்கென்று பாட்டுப்பாடுங்கள். க. தெச. ந. டி. இடைவிடாமற் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள். உரோ. டி. டசு. புறத்தேசத்தாரே நீங்களனைவரும் கர்த்தாவை ஸ்தோத்திரியுங்கள்; சனங்களே நீங்களனைவரும் அவரைத் துதியுங்கள். மத். சு—ம். அதிகாரத்திலே யேசுக்கிறிஸ்து தமதுசீஷரைநோக்கி, யெகோவாவைப் பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டுமென்றும் அது செய்யும்முறைமை இதுவென்றும் உபதேசித்து, “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” என்பதைமுதலிலுடைய ஒருபிரார்த்தனையை உண்டாக்கிக்கொடுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(இ)வ்வாறே உன்சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், நீயும் அவ்வாறே தினந்தோறும் உன்கடவுளைப்பாடிப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளாகிய சிவனைத் தியானித்து அவருடைய மந்திரத்தைச் செபம்பண்ணி அவரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தலைப் புண்ணியமென்றென்று இகழ்வது நீதியா?

பதினேழாவது

நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.

கடவுளைவிதிப்படி நமஸ்கரித்தலும் பிரதக்ஷிணம் அங்கப்பிரதக்ஷிணம்செய்தலும், புண்ணியமென்றுசைவநூல்கள்சாற்றுகின்றன.

சங், கூடு, கூ, உம்மைச்சிருட்டித்த யெகோவாவை நாம் நமஸ்கரித்து முழங்காற்படியிட்டு ஆராதனைசெய்வோம் வாருங்கள், லேவி, கூ, உசா. யெகோவாவின் சந்நிதியில் நின்று அக்கினிதோன்றிவந்து வேதிகையின்மேலிருந்த தகனபலியையும், நிணத்தையும் பட்சித்து, சணங்கொல்லாரும் அவதக்கண்டமாத்திரத்தில் சத்தமிட்டு முகங்குப்புறவிழுந்தார்கள். யோச, ஓ, யசா. அப்பொழுது யோசுவா தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, அவருடனே, என் னுண்டவர் தமது அடியேனுக்கு என்னசொல்லுநீரென்றுவினாவி. மத், உ, யக. பின்பு அவர்கள் அந்தவீட்டிலே பிரவேசித்து அதின் மாதாவாகிய மரியாமோடே பிள்ளையெக்கண்டு, வணக்கமாய்விழுந்து, அதை நமஸ்கரித்தார்கள். வெளி, எ, யக, யசா. தேவனுதரயாவரும் சிங்காசனத்தையும், முதியோரையும், நாலுபிராணிகளையும் சூழநின்றார்கள், அவர்கள் சிங்காசனத்துக்குமுன்பாக முகங்குப்புறவிழுந்து, ஆமென்: எங்கள் தேவனுக்குத்துதியும், மகிமையும், ஞானமும், தோத் திரமும், கனமும், பராக்ரமமும், வல்லமையும் சதாகாலமும் உண்டா கக்கடவன ஆமென் என்றுசொல்லித் தேவனை நமஸ்கரித்தார்கள்.

இப்படியே உன்சாயநூலிலே முழங்காற்படியிடுதலும், நமஸ்காரம்பண்ணுதலும் புண்ணியமென விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண் டும், அவைகளுள் முழங்காற்படியிடுதலே நீயும் புண்ணியமென்று செய்துகொண்டும், நங்கள் எங்கள் கடவுளை நமஸ்கரித்தலையும் பிர தக்ஷினம், அங்கப் பிரதக்ஷினம்செய்தலையும் புண்ணியமல்லவென்று இகழ்வன்றாயே. விவேகபில்லாதவனே, எங்கள் அவயவங்களிலே இரண்டொத்திரம் கர்த்தாவாக்குமுன்னே நிலத்திற்கேயும்படி வணங் குதல் புண்ணியமென்று அவாவாறே செய்கின்ற நீ எட்டு அங்கம் பூமி யிற்பட நமஸ்காரம்பண்ணுதல்அதினமிகவும்திகமென்றும், ஒருமுறை பிரதக்ஷினம்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதினும்மிக அதிகமென் றும், அங்கப்பிரதக்ஷினஞ்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அனேக மடங்கு அதிகமென்றும் அறியக்கடவாய்.

பதினெட்டாவது

சிவபுராணப்பிரகரணம்.

சிவபுராணங்களிலே சிவனுடைய மகிமையும், அவராலே விதிக்கப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் பசுபுண்ணியங்களும், அவைகளைச் செய்யும் முறைமையும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றபெரும்பே றும், சிவத்துரோகம் முதலியபாவங்களும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றதண்டமும், சொல்லப்படுகிறபடியால், அவைகளை அறிந்தவர் களுக்குப் பாவங்களிலே வெறுப்பும், புண்ணியங்களிலேவிருப்பும், சிவனிடத்திலே பத்தியும் உதிக்கும், ஆதலால், அச்சிவபுராணங்களை ஆலயம், மடம்முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே அன்புடனே விதிப்

பாட பூசித்து வாசித்தலும், பிரசாரம்பண்ணுதலும், கேட்டலும் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

நி. க. ம. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களிலே நின்று கொண்டு ஒருசாமமட்டும் தங்கள் தேவனுடைய யோகோவாவின் நியாயப்பிரமாணபுத்தகத்தை வாசித்தார்கள். க. தெசு, நு. உ. எ. இந்த நிருபத்தைப் பரிசுத்தமான சகோதரர்களும் வாசிக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று, சாத்தரைக்கொண்டு உங்களை ஆணை இடுவிக்கின்றேன், கொலோ, க. ம. சு. இந்த நிருபம் உங்களிடத்தில் வாசிக்கப்பட்டபின், இலாவோ திக்கையா சபையிலும் வாசிக்கப்பட்டபடி செய்யுங்கள்.

உன்சமயநூலிலே இப்படிப் பேசப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் சிவபூரணங்களை வாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே யாதொருபயனும் இல்லையென்று பேசுகின்றும். அப்படியாயில், நீ உன்சமயநூலை வெகுபொருள்செலவிட்டு அச்சுற்படுத்திவிட்டு அனேகர் வாசிக்கும்படி கொடுப்பது என்னை? நீ வாசித்து அதனை பொருளைப் பிறருக்குச் சொல்வது என்னை? இப்படித்தனக்கொருநியாயம், பிறர்க்கொருநியாயம் பேசலாமா? நாங்கள் எங்கள் சிவபூரணங்களைவாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே பெரும்பயனுண்டென்பதைச் சகல பிரமாணங்களினாலும் பூரணமாயறிந்திருக்கிறோம்.

பத்தொன்பதாவது

புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.

சிவகங்கை, கங்கை, சேதுமுதலியன சிவனது அருட்சத்திபுத்தலால் புண்ணியதீர்த்தங்களாய் என்றும், அவைகளிலே அன்புடன் விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களுக்குப் பாவங்களும் குஷ்டம்முதலிய நோய்களும் நீங்குமென்றும் சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

உ. இராசா. நும் அதிகாரத்திலே நாமான் என்பவன் யோர்தான நதியிலே ஸ்நானம் பண்ணினதினால், அவனைவருத்திய குஷ்டரோகம் நீங்கிற்று என்றும், யோவான். நும் அதிகாரத்திலே குருடர் சப்பாணிகள் சும்பினை உறுப்பை உடையவர்கள் முதலான அனேக வியாதிக் காரர் யெருஷலேமிலுள்ள பேதெஸ்தா என்னப்பட்ட குளத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினதினால் சொஸ்தமடைந்தார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் ஒருவன் உன்சமயத்திலே பிரவேசிக்கும்பொழுது, அவனுடைய அஞ்ஞானமெல்லாம் போக்கி அவனிடத்தே ஞானத்தைப் பதிக்கின்றோமென்று சொல்லி, தண்ணீரினாலே அவனை ஸ்நானம்பண்ணுவிக்கின்றாய்.

இப்படியிருக்க நீ எங்களைநோக்கி, பூமியிலே உள்ள மற்றைத் தண்ணீரைப்பார்க்கிலும் புண்ணியதீர்த்தம் என்னப்பட்டதில் இருக்க

கு. விசேஷம் யாது? அதிலே ஸ்நானம்பண்ணுதலினால் சரீரத்திலுள்ள அழுக்குப்போமேயன்றிக் குஷ்டம் முதலிய வியாதிகள் நீங்குமா? பாவங்களவிமோசனமாமா? என்று இக்ரவது என்னை?

நாமான் என்பவனுடைய குஷ்டரோகம் நீங்கினது தேவதாசனாகிய இலீஷா என்பவன் “நீடேய் யோர்தான் நதியில் எழுதாம் ஸ்நானம்பண்ணு, உனதுமாமிசம் புதிதாகும்; நீ சுசியாவாய்” என்று சொல்லிய சொல்லினது விசேஷத்தினாலேயன்றி அந்நதியினது விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், குருடர் சப்பாணிகள் முதலிய வியாதிகாரர் சொஸ்தமடைந்தது தேவதாசனொருவன் விசேஷக்ஷத்திலே அந்தக்குளத்திலிருந்துச் சலத்தைக்கலக்கிய விசேஷத்தினாலேயன்றி அக்குளத்தின் விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், நாய்கள், குருவிகள் எங்கள் சபாத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும்பொழுது பரிசுத்த ஆஸியானவர் அலஹுடைய பாவங்களைக் கழுவிச் சுத்தஞக்குறிய என்பதற்கு அடையாளமாகத் தண்ணிரினால் அவனை ஸ்நானம் பண்ணுவிக்கிறோம். அதுவங்கள் சமய ஒழுங்குக்காகச் செய்யும் சடங்கு ஆகவான்றி, அந்தத்தண்ணீர் அவனுடைய பாவங்களைப் போக்கி அவனைச் சுத்தஞக்குறையுமாறு நாய்கள் பரிசுத்தப்பதில்லை என்றும் சொல்வாயாகில்; அப், ௨. ௩௨. பாவான்னிப்பின் நீரித்தம் யேசுக் கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே ஸ்நானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது பரிசுத்தாவியாவிய வரத்தென்பெறுவீர்கள், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

இது புண்ணியதீர்த்தம் இதிலே நாம்விதித்த விதிப்படியே போமேல்வைத்த அன்புடனே ஸ்நானம்பண்ணுதல் புண்ணியம் என்று சர்வசாமர்த்தியமுள்ள சிவன் திருவாய் மலர்த்தருளினமையாலும், அந்தத்தீர்த்தத்திலே அவருடைய அருட்சத்தி பதித்திருக்கும் விசேஷத்தினாலும், விதிப்படி அதிலே ஸ்நானப்பண்ணுகின்றவர்களுடைய பாவங்களும் கோங்களுய்போனபது நிச்சயம்.

இருபதாவது

சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.

சிவனடியார்களுக்கும், மறியவர்களுக்கும், குருடர் முதலாகிய கோயாளர் முதலியவர்களுக்கும் பொன் வெள்ளி முதலிய திரவியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியமென்றும், சிவனடியார்களுக்குக் கொடுக்கும் தானங்கள் ஒன்று அனந்தமாக விருத்தியடையும் என்றும் சைவதூல்கள் சாற்றுகின்றன.

சந. ராம. ௬. அவன் வாரி இறைக்கிறான், தரித்திரருக்குக் கொடுக்கிறான்; அவன் நீதி என்றும் நிற்கும், அவனுடைய கொம்பு

மகிமையாய் உயர்த்தப்படும். எபி. மக. மசு. நன்மையையும் தன்ன தருமத்தையுஞ் செய்யமறவாதிருப்பீர்களாக; இவ்விதமான பலிகள் மேல் தேவன் மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறார். உரோ. மஉ. மக. பரிசுத் தர்களுடைய குறைவுகள் நிறைய உதவிசெய்யுங்கள்; அன்னியரை உபசரிக்கக்கருத்தாயிருங்கள். உ. கொரி. சு. சு. எ. மஉ. சிறுக விதைக் கிறவன் சிறுக அறுப்பான்; பெருக விதைக்கிறவன் பெருகவே அறுப்பான். அவன் அவன் விசனமாயாவது, கட்டாயமாயாவது அல்ல, தன்தன் மனவிருப்பத்தின்படி கொடுக்கக்கடவான். மனவிருப்பமாய்க் கொடுப்பவனில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார். உங்களுடைய இந்தக் கிருபையின்கிரியை பரிசுத்தர்களுடைய குறைவுகளை நிறைவேற்றுவதற்குமாத்திரமல்ல அனேகர் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறதற்கும் மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். மத. ரு. சஉ. உன்னிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவனுக்குக்கொடு; உன்னிடத்திற்கடன்வாங்கவிரும்புகிறவனுக்குப் பராமுகம்பண்ணுதே. நீதி. உக. மக. தரித்திரன் ஓலமிடும் போது தன்செவியை அடைத்துக்கொள்ளுகிறவன் தானும் ஓலமிடும் பொழுது கேட்கப்படான். ஷ. மசு. மஎ. தரித்திரனுக்குத் தயை செய்பவன் யெகோவாவுக்குக் கடன்கொடுக்கிறான்; அவன் செய்ததற்கு அவர் பிரதியளிப்பார். க. யோவா. ந. மஎ. மசு. இவ்வுலகத்தின் பொருளை உடையவன் ஒருவன் தன் சகோதரன் குறைவுபடக்கண்டும், தன்னிருதயத்தை அவனுக்கடைத்துக்கொண்டால், அவனுக்குள்ளே தேவனுடைய அன்பு நிலைத்திருக்கிறதென்படி. என்யிளவோகளை, சொல்லினாலும் நாவிலாலும் அல்ல, கிரியையிலாலும் உண்மையிலாலும் அன்புடரக்கடவோம். தானி. ச. உஎ. இராசனே, நான்சொல்லும் ஆலோசனையை நீர் அங்கீகரித்துக்கொண்டு, நீதியைச்செய்து, உமதுபாவங்களையும், தரித்திரருக்குத் தயைசெய்து, உம்முடைய அக்கிரமங்களையும் அகற்றுவீராக; அப்படியானால் உம்முடையவாழ்வு நீடித்திருக்கவுங்கடும். லூக். சு. ந.உ. கொடுங்கள்; அப்பொழுது உங்களுக்குங்கொடுக்கப்படும். ஷ. மஉ. ௨௦. உனக்குண்டானவைகளையெல்லாம் நீ விற்றுத் தரித்திரருக்குக்கொடு. பரமண்டலத்திலே பொக்கிஷத்தைப்பெறுவாய். ஷ. மசு. சு. சு. சக்கேயு கர்த்தரைநோக்கி, கர்த்தாவே, என்பொருளிர்ப்பாகியைத் தரித்திரருக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாயினும் அநியாயமாய் எடுத்திருந்ததெனனால், நாலுமடங்காய்ப் பிரதியளிப்பேன் என்றான். யேசு அவனைக்குறித்து, இவனும் ஆபிரகாமின் புத்திரன், இதினியித்தம் இன்றைக்கு இந்தவீட்டுக்கு இராட்சிபுலந்தது. அப். ம. ச. தேவனுதன் கொருநேலியை நோக்கி, உன்பிரார்த்தனைகளும் உன்தானதருமங்களும் தேவனுடைய சமூகத்தில் ஒரு ஞாபகக்குறியாய்வந்தன, லூக். மஉ. நக. உங்களுக்குண்டானவைகளிலிற்றுப் பிச்சைகொடுங்கள்; பழையதாய்ப்போகாத பண்ப்பைகளையும் குறையாத பொக்கிஷத்தையும் பரமண்டலத்திற் சேர்த்து வையுங்கள்; அங்கேதிருடன் அனுகான், பூச்சியங் கெடுக்காது.

இப்படி உன்சமயதூவிலே பேசப்பட்டிருத்தல் கண்டும் நான்
கன்செய்யும் சுவர்ணதானம் பாண்ணியம் அன்றென்றும், அதனாலே
நீங்கள் பயன்படுமோம் என்றும், மாதிரியே நீ சொல்ல துடிக்கிறீனம்.

இருபத்தொன்றாவது

ஆன்ன தானபபிரகரணம்.

சிவனடியை எங்குக்கும் வறியவர்களுக்கும் குருடர் முடவர் முதலியவர்களுக்கும் அன்னதானம் பண்ணுதல் மேலாகிய புண்ணியம் பின்பு மெய்வதூல்கள் சாற்றுகின்றன.

மாத். 2. 14. இத்தர்சிறியவர்களில் ஒருவன் என் செஷன்
என்று அவனுக்கு ஒருகலசத்தண்ணீர் குழிக்கக்கொடுக்கிறவன் தன்
பலனையிறுத்துபோகவேண்டு என்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறே
ன் (ஒருவனுக்குத் தண்ணீர் குழிக்கக்) கொடுத்தல் புண்ணியமாய்
அண்ணங்கொடுத்தல் அதிலும் எவ்வளவு அதிகபுண்ணியமாய்.) பத
1. 10. 11. 12. — 13. 14. பின்பு இராசா தமது வலதுபாரிசத்திலுள்ளவர்க
ளேநோக்கி, வாருங்கள், என்பிதாவிலால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே,
உலக சிருஷ்டித்தாடங்கி உங்களுக்குக் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட
இராச்சியத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள். நான் பரியாயிருந்
தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனத்தைத் தந்தீர்கள்: நான் தாகமாய்
யிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானத்தைக் கொடுத்தீர்கள்: நான்
பாதேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் செர்த்துக்
கொண்டீர்கள். நான் நிருவாணியாயிருந்தேன், எனக்கு வஸ்திரம்
கொடுத்தீர்கள்: நான் வியாதியாயிருந்தேன், என்னைவிசாரித்தீர்கள்:
நான்காவலிலிருந்தேன், என்னிடத்திலிருந்துவந்தீர்கள் என்று சொல்ல,
நீதியான்கள் அவருக்குத் தரமாய், கர்த்தாவே, நீங்கள் எப்பொழுது
உம்மைய் பசியுள்ளவராகக்கண்டு போசனங்கொடுத்தோம், தாகமுள்
ளவராகக்கண்டு பானத்தைக்கொடுத்தோம். நீங்கள் எப்பொழுது
உம்மைய் பாதேசியென்றுகண்டு செர்த்துக்கொண்டு, நிருவாணியெ
ன்றுகண்டு வஸ்திரங்கொடுத்தோம். நீங்கள் எப்பொழுது உம்மைய்
வியாதியுள்ளவரென்றும், காவலிலிருக்கிறவரென்றுங் கண்டு, உம்மி
டத்தில் வந்தோமென்பார்கள். அதற்குத்தரமாய் இராசா, மிகவுஞ்
சிறியமான என் சகோதராகிய இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள்
எதைச்செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்களென்று மெய்யாய்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். பின்பு அவர் தமது இடது
பாரிசத்திலுள்ளவர்களை நோக்கி, சபிக்கப்பட்டவர்களே, நீங்கள் என்
னைவிட்டுப் பிசாசானவனுக்காகவும், அவனுடைய தூதர்களுக்காக
வும் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட நீதியை அக்ஷரீயிடத்தில் போங்கள்.
நான் பரியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனம் கொடுக்கவில்
லை: நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானங்கொடுக்க

வில்லை. நான் பரதேசியாயிருந்தேன, நீங்கள் என்னை வங்கம் த
தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை; நான் நிருவாணியாய் இருந்தேன், நீங்
கள் எனக்கு வஸ்திங் கொடுக்கவில்லை; நான் வியாதியுள்ளவனும்,
காவலில்வைக்கப்பட்டவனுமாய் இருந்தேன், நீங்கள் என்னை விசாரிக்க
வில்லையென்பான். அப்பொழுது அவர்கள் அவருக்குத்தமாய், கன்
தாவை, உம்மைப் பசியுள்ளவனென்றாவது, தாகமுள்ளவனென்றாவது,
பாதேசியென்றாவது, நிருவாணியென்றாவது, வியாதியுள்ளவன்என
ன்றாவது, காவலிலிருப்பவனென்றாவது நாங்கள் ஒன்பொழுதுகூட
மக்குதவி செய்யவில்லையென்பார்கள். அதற்குத்தமாய் அவல்
பிகவுள் சிறியான இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் ஸைத்செய்யா
திருந்தீர்களோ, அவை எனக்கே செய்யாதிருந்தீர்களென்று சொ
யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். இவர்கள் நித்திய சன்
னையையும், நீதிமான்களோ, நித்தியசுவீனையும் அனுபவிக்கப்படு
வார்களென்றார். ஏசு. நிக. எ. ம. பசியுள்ளவனுக்கு உன் ஆகா
ரத்தைக் கொடுக்கிறதும், தள்ளுண்டதரித்திரரை உன்வீட்டிலே
சேர்க்கிறதும், வஸ்திரமில்லாதவனைக் கண்டு அவனுக்கு வஸ்தி
ரத்தைக் கொடுக்கிறதும், உன்மாயிசத்தைப் போன்றவர்களுக்கு
என்னை மறைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறதும்அகிய இவைகளல்லவா
எனக்குப்பிரியமான உபவாசம். பசியுள்ளவன்மேல் மனமுருகி, துய
ரப்படுமீ ஆத்துமாவைத் திருத்திப்படுத்தினால், அந்தகாரத்திலும் உன்
ஒளிதோன்றும்; உன் இருளும் மத்தயானத்தைப்போலாகும். லூக்.
ந. மக. யோவான். இரண்டு சட்டைகளையுடையவன் இல்லாதவ
னுக்குக் கொடுக்கக்கடவன்; ஆகாரத்தையுடையவனும் அப்படியே
செய்யக்கடவனென்றான். ஷெ. மசு. மக. நீ விருந்துபண்ணுப்பொ
ழுது தரித்திரர், ஊனர், சப்பாணிகள் குருடர், இப்படிப்பட்டவ
ர்களை அழைப்பாயாக.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே பேசப்பட்டவைகளும், நாங்
கள் அன்னதானம்பண்ணுதல் புண்ணியமன்று என்றும்; அதனுலே
பயன்பெறாமென்றும் பேசுகின்றாய்.

இருபத்திரண்டாவது

தவப்பிரகரணம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மனிதப்பிறப்புக்கிடத்தது சிவனை வழி
பட்டு நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள முத்திபுடையதைப்பொருட்டாக
லால் அதற்கு விக்கினமாயுள்ள மண்ணுசை, பொண்ணுசை, பெண்ணு
சை என்னும் மூன்றையும் முடிமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவ
மீவடந்தரித்து, வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டு, உன்முகளுக்கு
தல்செய்து, ஐம்பொறிகளையும்அடக்கி, சிவனை நினைந்து தவம்பண்
னுதல் பெரும்புண்ணியமென்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

ஆசைகள் மூன்றையும் முழுமையும் நீக்கவேண்டிய அவசியம் உண்டா? வேட்கத்திறையையாது? உண்டாகருக்குதலினால் உண்டாகுதல் இப்படித்தவன்பண்ணினதினாலே மோகமும் சேரலையும் என்பதாய்க்கில், சொல்லோம், கேள்.

கூ. மண், பொன், வெண் என்னு மூன்றும் அநித்தியமுந் தக்கத்தருவனவுமாயிருந்தலாலும், அவற்றின் மேலாசையுண்டாயவழிக்கும் வுண்டேல் அன்றையத்தல் கூடாடையாலும், அவற்றோடுகூடியவழி ஆசையுண்டாதல் ஒருதலை ஆதலாலும், அவைகளை முழுமையும் உலர்த்துக. ஒழித்தல்வேண்டும. அங்கனம் எல்லாப்பொருளையும் ஒழித்து ஒருப்பொருளை ஒழியாவுறியும். ஒருகெடுப்பைத் தணித்து ஒருபுறவொழியை இதுயாது செய்யவேன்று தவிராவிடத்தும் அது தக்கத்துள்ள பொருள்களெல்லாவற்றினும் அதிதக்கிரமாகப் பற்றி, பின்னுமெரிந்தாற்போல, அவ்வொருவொருவாலை முன்விட்டு, பின்வல்லாப்பொருளாசைகளையும் மீண்டுமொருவித்து, முன்னியசங்கராத்ததை அறித்தும் சுவர்த்துமே இயைபுமுயிற் கலக்கல்செய்யும், அல்லவால் அவைகள் எல்லாவற்றையுமுந்நினைத்தேதருதியாம்.

கூ. பொரி, எ, க, ட, ந, ட, ச, மி. ஸ்திரீஸபாத் தெரட்டாவிருந்த மனுவலனுக்கு நலம். நீபகள் கவிலையில்லாவல் இருக்கவேண்டுமென்பதே என்வாங்கு. விவாகம்ல்லாதவன், கர்த்தனா பிரியாபித்தும்படி கர்த்தருக்குப் பிள்ளைகளைக்குறித்துவிசாரமாயிருப்பான். விவாகம் உண்ணிவெண், மனவிஸையப் பிரியாபித்தும்படி, சுவர்த்துக்கர்த்தனாவகளுக்காகக் கவிலைப்படுவான். அவன் விவாகம் பண்ணாமல் இருந்தால் அதிகசெளக்கியத்தை அனுபவிப்பான். மத், யசு, ய—யு. அவருடையசுவர் அவரைநோக்கி, ஸ்திரீயுடனே புருஷனுடைய உபபத்தம் இப்படியிருக்குமேயானால், விவாகம், பண்ணுவது நன்றாமல்லவென்றார்கள். அவர், அவர்களுடனே, எவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதோ அவர்களையன்றி, மற்றவர்கள் இவர்களைப்பற்றார்கள். அண்ணகர்களுண்டு, சிலர் மாதாவின்கருப்பத்தில் அப்படியேயுபிறந்தார்கள். சிலர் மற்றைமனுஷர்களால் அண்ணகர்களாக்கப்பட்டார்கள். சிலர் பரமாச்சியத்தினிடத்தம் தங்களை அண்ணகர்களாக்கினார்கள். இதற்குடன்பட வல்லவெனவதோ, அவன் உடன்பட்டகடவென்றார். ஷே அதி. உக, உச. யோசுதம்முடைய சேஷரைநோக்கி, ஸ்வரீயவான் தேவனுடைய பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதரிதென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லும்தேன், ஐகவரியவான் தேவனுடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதிலும், ஒரு ஒட்டகம் உபசியின்காதிலே நுழைவது எளிதென்று உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன் என்றார். ஷே அதி. உக. என்னாமத்தினிமித்தம், வீடுகளையாகிலும், சகோதரையாகிலும், சகோதரிகளை ஆகிலும், பிதாவை ஆகிலும், மாதாவை ஆகிலும், மனைவியை ஆகிலும், பிள்ளையை ஆகிலும், சிலங்களை ஆகிலும், விட்டவனெவனோ அவன்தாறுமடக்கு பலன்

பெற்று, நித்தியசிவனையும் சுதந்தரித்துக்கொள்வான். ஓக். ௨௪. ௨௬, ௨௭. ஒருவன் என்னிடத்திலவந்து தன்பிதாவையும், மாதாவையும், மனைவியையும் பிள்ளைகளையும், சகோதரரையும், சகோதரிகளையும், தன்கவிராணனையும், வெறுக்காவிட்டால் என்சிஷ்ஞாயிருக்கமாட்டான். பான்: உங்களில் எவனும் தனக்குண்டான யாவற்றையும் வெறுத்து விட்டாலொழிய அவன் என்சிஷ்ஞாயிருக்கமாட்டான். மத். ௬. ௨௪. ஒருவன் இரண்டு எசுமான்சுகளுக்கு ஊழியஞ்செய்யமாட்டான்; ஒருவனை அவன்பகைத்து, மற்றவனைநேசிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அலட்சியம்பண்ணுவான். நீங்கள் தேவனையும் மம்மோனையும் சேவிக்கமாட்டீர்கள்.

இப்படி உன்சமய நூலிலே பேசப்பட்டமைகளின்படி, முற்றத் துறத்தலினாலே பயனில்லையென்று நீ சொல்வது புத்தியினம். முற்றத் துறக்கோர்மென்று தவவேடம் தரித்துத்திரிகின்றவர்களுள் அநீனக் கீழ்சையில் அறிந்திக்கெட்டுப்போனார்களோ எனப்பயாசில், உன்னுடைய நிரிஸ்து தமக்குச்செவ்வாகத் தெரிந்துகொண்ட பன்னிருவருளா இருவர் கொடியபாவஞ்செய்தார்களென்று உன்சமயநூலிலே பேசப்பட்டதைநினைந்து பேசக்கடவாய்.

உவது தவவேடமானது, தன்னைத்தரிக்கின்றவனை, அவன் தவஞ்செய்யும்படி மனசிலேபண்ணிய சங்கற்பத்தினை இடைவிடாது நினைப்பிடுகது. அவனைத் தவத்திலே நிலைநிறுத்தி, தபோதனார்களோடு சேர்த்துக் கலக்கும், அவனைக் கண்டோர்யாவரையும், அநீனைத்தபோதனமென்று உணர்ந்து அவன்மேற்பத்தி பண்ணுவிடுதலாலும், தன்னைத் தரிக்கின்றவர்களுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுகின்றது.

அ. ௨௮. ௨௭. பவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெங்கிரெயாலிலே தலைச்சொரம்மண்ணி, குரியநிச்சத்திற்குக் கப்பலேறிச்சென்றான். ஷெ. ௨௧. ௨௪, நீ அவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுடனே உன்னையுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொண்டு, அவர்கள் தலைச்சொரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டிய செலவுபண்னுமாயாக, என். ௬. ௫. அவன்பிரதிட்டை சங்கற்பகாலம் முழுதுஞ்சொரகன் கத்தி அவன்தலையின் மேற்படலாகாது; யெகோபாவுக்கென்று பிரதிட்டைபண்ணினகாலம் நிறைவேறுமளவும், அவன்பரிசுத்தயாயிருந்து தன்தலையிறை வளரவிடக்கடவன். நி. ௬. ௧. அந்தமாதத்தின் இருபத்துநாலாம் தினத்திலே, இஸரவேற்சந்தியாள்பவவாஞ்செய்து ஓட்டிடுகது. புழுதியைத் தலையின்மேற்போட்டுக்கொண்டு கூடினார்கள். ஓக். ௨. ௨௨. அவர்கள் நெடுங்காலத்துக்குமுன் இரட்டைத் தரித்து, சாம்பலிலுட்காந்து மனந்திரும்புவார்கள்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே தவவேடம் விதிக்கப்பட்டமைகளின்படி, சைவர்கள் முண்டனம் செய்தலையும் சடைவளர்த்தலையும் காவியஸ்திரம் தரித்தலையும் இகழ்வது மடமையன்றோ?

4-வது. உண்டாகருக்குதல் மனம் பொறியழிபோகாமல் சிற்றம்
பொருட்டேயாம்.

கொலோ. ௨. ௨௩. இவைகள் சுவசித்த ஜாதானையினாலும், தாழ்மையினாலும், சீர்தந்தைப்பேணுமல் அதை வருத்தப்படுத்துகையினாலும். ஞானயோடமுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன. சங். ராக. ௨.௪. ௨ பவாசத்தினால் என முழந்தான்கள் தமொலுவின்றன. நினைமினி என் மாயிசு காயத்து போலின்றது. உரோ. ௧௩. ௧௪. ௨ பவாசத்தினால் அகின் இச்சைகளைத் திருத்தியாக்குமபடி. தே. ௨.௨௨. ௨ சூத்தராகிய யோசகஸிஸ்துவனைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள். மத். ௬. ௧௬. சீயர்கள் பவாசம் உண்ணப்பொழுது, கபடி கணிப்பொல முகவாட்டத்தைக் காட்டவேண்டாம்; அவர்கள் தீரவகள் பவாசம் பாயிருப்பதை மனுவர் காணுபபடி, தீய்கள் முகங்களை வாட்டிவண் ணுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் ஸாதிசு அருகாசு, நீயும் என சமய நூலில் விதிக்கப்படாது. வேத வேதங்களில், ஸாதிசு அருகாசு அருகாசு, நீ இங்கு வந்து பேசுவாய் அன்றோ?

பு.வ.து. பள்ளம்செல்வாழ்விடமாதல் அடக்குதல் கலவற
துணை, வலுநது துயரணிந்து பற்றி அபற்றி வளமுடையம்.

1. இந்த கூ. கூ. நீதிமன்றத்தைச் செய்யும்பொழுது, என் னென னாயின பிரவேசித்து, அதனை கதவடிப் பூட்டியபின்னர்ப், அந்தறங்கத் தினுள்ள என் பிரதானகோரக்கி பிரார்த்தனைசெய்; அப்பொழுது அந்த றங்கத்தினுள்ளுள்ளபட டாராக்ஷர என்னதோ, பிரததியைக் கமாய் என்னகுப் பவனளிப்பார். (உலகக் கவனங்கடையாழித்துத் தனியே சற்றுநேரம் இருந்து பிரார்த்தனைபண்ணுவதில் பொருபபயனைத் தருவாய்ன், அநவ ரத்தமும் கடவுளை இயைபவியிட்டுது சிந்தித்துத் தமபபண்ணுனாக அதி றும் எத்தனைபய்நு அதிகவாகிய பயனைத் தருவோனெதனை, புத்தியில் லாத பாநிரியை, நீதாமோ சிந்தித்துப்பார்.) ணக். யக. (3) - 5. பின் னும் அவரவர்களிடத்தில், உங்களில் ஒருவன் அந்தபாத்திரியியிலே தனக்குச் கிளொகளுனானிடத் திறங்குப்போய், அவனுடனே, கிளெ க்கினே, என் கிளொக்டன் பருவன பிரயாணமாய் என்னிடத்தில் மற் திருக்கிறான். அவன்மீதுமுன் பவங்கிறதற்கு என்னிடத்தில் மூன்று யில்லை; கீர் எனக்கு மூன்று அப்பங் காட்டுகக் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்கும்பொழுது, உள்ளே இருக்கிறான், என்னை வருத் தப்படுத்தாதே: இப்பொழுது கதவு பூட்டியபின்னர்த், என் பின்னர்கள் என்னுடனே படித்திருக்கிறார்கள்: நான் உனக்குத் தருகிறதற்கு மழுத்திருக்கக்கூடாவென்று உத்தரவுச்சொல்லி, அவன் தனக்குச் கிளெக்டனையிருப்பதிரியித்தம் அவனுக்கு எழும்பிக்கொடாதிருந் தும், தன்னை அவன் வருத்திக்கேட்கிறபடியினால் எழுந்து, அவனுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுப்பானென்று உங்களுக்குச் சொல்லு

சீரேன். வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படு; தேடுங்கள், கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள் உங்களுக்குத் திறக்கப்படும். வேண்டிக்கொள்ளுகிறவனெவனும் வாங்கிக்கொள்ளுகளுன்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும். ஷ. யசு. ஏ. தேவன் சிலநாள் தாமதித்தாலும், தம்மால் தெரிந்து, கொள்ளப்பட்டு, தம்மைநோக்கி இரவும் பகலும் வேண்டிதல்பண்ணுகிற அவர்களுக்காகப் பழிவாங்காமலிருப்பாரா.

இவ்வாறே கடவுளை இடைவிடாது சீர்தித்தல் பெரும்புண்ணியமென்று உன்சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், ஸைவர்களுள் அனேகர் சந்நியாசிகளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது தியானித்துத் தமட்டனை ஹுதலை ஆவசியகம் அன்று என்று நீபேசுவது பெரும்பாவமே.

மத. ர. க. ச. யோவான் ஸ்நானன் யூதேயாவின் வனத்திலே வந்து, ஓட்டடகமயிருடையைத் தரித்து, தன் அரையிலே வார்க்கச்சுக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்; வெட்டுக்களிகளும் காட்டுத்தேனும் அவனுக்கு ஆகாரமாயிருந்தன. ஷ. யசு. ஏ—யசு. அவர்கள் போனபின்னரே யேசு, யோவானைக் குறித்துச் சனங்களிடத்திலே, நீங்கள் வனத்திலே எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், காற்று அசைக்கும் டாணலையோ; எதைப்பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்த ஒரு மனுஷனையோ; மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்திருப்பவர்கள் அரசா மாளிகைகளிலிருக்கிறார்கள். எதைப்பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், தீர்க்கதரிசியையோ; ஆம், தீர்க்க தரிசியிலும் அதிக மென்மையுள்ள வனையே யென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். “பாரும், என் தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன், அவன் உனக்கு முன்னே போய், உமது வழியை ஆயத்தப்படுத்துவான்” என்று ஒருவனைக் குறித்து எழுதியிருக்கின்றது. அவனே இவன். ஸ்திரிகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில், யோவான் ஸ்நானனிலும் பெரியவன் ஒருவனுந் தோன்றவில்லையென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இதனால் யோவான் ஸ்நானன் லௌகிக ஆசைகளை முழு னையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவவேடந்தரித்து, உண்டிசுருக்கி, வன வாசியாய், தவம்பண்ணினான் என்றும், அதினாலே அவன் பூமியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாருள்ளும் மிகப்பெரியவனுயினான் என்றும் காண்கின்றது. அதுவுமன்றி, இலீசா என்பவன் தவவேடம்பூண்டு, தவம்பண்ணினான் என்று, உ. இரா. க. டி. ம் வசனத்திற் காணப்படுகின்றது.

விவேசனம்.

சிவனை பரமபதியென்றும், அவர் அருளிய வேதாகமங்களே மெய்நூல்களென்றும், அவைகளில் விதிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் புண்ணியங்களென்றும், அப்புண்ணியங்களினாலே பெரும்பயனுண்டென்றும், சகலபிரமாணங்களினாலும் நாங்களறிந்திருக்கின்றோம்.

விவேசனம்.

1. அப்படிப்பட்டவைகள் புண்ணியங்கள் அல்லவென்றும், அவைகளினாலே பயனில்லையென்றும், பயன் உண்டென்று சொன்னதால் பொய்நூலென்றும், அப்படிச் செய்தவர்களுக்கு இன்ன இன்ன பயனாளிப்போமென்று சொன்னதேவன் பொய்த்தேவனென்றும் உண்மையாகத் தெளிவாகத் விளங்கினால், நீ அவ்வாறாகிய புண்ணியங்களையே விதித்த உன் சமயநூலையும் பொய்நூலென்று கிழித்தெரிந்து, இப்போது நீதேவனென்று வழிபடுகின்ற பொய்த்தேவனையும் உன் மனத்தினின்றும் கற்றிவிடு. \

20296

கிறிஸ்துவ விசுவசிக்கும் விசுவாசத்தினாலன்றி, யாவராயினும் தாங்கள் செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோட்சம்சேர்தல் கூடாதென்கிறேன்: அதுவன்றி, சொல்லப்பட்ட புண்ணியங்களைப் புண்ணியங்களல்லவென்று நான் ஒருபொழுதும் சொன்னதில்லை என்பாயாகில், மற்றைப் புண்ணியங்களைத் தவிர்த்தால் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையே, யாக். உ. யச—உசு. “எனக்கோதரே, ஒருவன் தனக்கு விசுவாசமுண்டென்று சொல்லியுங் கிரியைகளில்லாதவனானால் அவனுக்கென்பலன்வரும்; விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா? சகோதரனானும், சகோதரியானும் வஸ்திரமில்லாதவர்களும், தின ஆகாரமில்லாதவர்களுமாயிருக்கும்பொழுது, உங்களில் ஒருவன், அவர்கள் சரீரத்துக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடாமல், அவர்களுடனே, நீங்கள் சமாதானத்தோடே மேய்க் குளிர்காய்ந்து, பசியாறுங்கள் என்று சொல்வதினால் என்னபலன். இவ்வண்ணமே விசுவாசமும், அதற்குக் கிரியையில்லாதிருந்தால், தனித்து மரித்ததாயிருக்கும். ஒருவன்வந்து உனக்கு விசுவாசமுண்டு, எனக்குக்கிரியைகளுண்டு: உன் கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக்காண்பி, நான் உன் விசுவாசத்தை என்கிரியைகளினால் உனக்குக் காண்பிக்கிறேனென்பான். தேவன் ஒருவருண்டென்று விசுவசிக்கிறாய்; நீ நன்றாய்ச் செய்கிறாய்: பிசாசுகளும் விசுவசித்து நடுங்குகின்றன. உணர்வற்ற மனவானே, கிரியைகளில்லாத விசுவாசம் மரித்ததென்று அறிய விரும்புகிறாயா? நம்முடைய பிதாவாகிய ஆபிரகாம், வேதிகையின்மேல் தன் மகனான இசாக்கைப் பலியிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதிமாணக்கப்பட்டான். விசுவாசம் அவன் கிரியைகளுடனே கூடா முயற்சிசெய்து, அந்தக்கிரியைகளினாலே விசுவாசம் முடிவுபெற்றதென்று நீ காணலாகும். “ஆபிரகாம் தேவனை விசுவசித்தான், அது அவனுக்கு நீதிபென்றெண்ணப்பட்டது” என்கிறவேதவாக்கியம் நீலற வேறலாயிற்று: அவன் தேவனுடைய சினேகனென்னப்பட்டான். ஆதலால் ஒருநனுதன் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கிரியைகளினாலும் நீதிமென்றெண்ணப்படுவதைக் கண்டிருக்கிறீர்கள். மேலும் இராகாப்பென்னும் வேச நூதர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, வேறுவழியாய் அவர்களை அனுப்பிவிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதியுள்ளவனாக்கப்பட்டான். ஆதலால், ஆவியில்லாமல் சரீரம்சாவத்குட்பட்டதாயிருப்பதுபோல், கிரியையில்லாமல் விசுவாசம் மரித்ததாய்

யிருக்கின்றது.” என்று இப்படி மற்றைப் புண்ணியங்களைத் தவிர்க்கில் விசுவாசம்என்பது ஒன்றில்லையென்று உன் சமயநூலிலே தானே சொல்லப்படுகின்றது. அதுவுமன்றி, இரக்கம் பொறைமுதலியன போல விசுவாசமும் மனசினாலே செய்யப்படும் புண்ணியம்தானே; ஆகையால் யாவரும் தாம்செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோகூதம் சேர்தல்கூடாதென்று நீ பிதற்றுவது பொருந்தாது. மத். எ. உ.க. என்னேநோக்கி, கர்த்தாவே, கர்த்தாவே என்றுசொல்லுகிற எவனுமல்ல, பரமண்டலத்திலுள்ள என்விதாவுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே, பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பான். லூக். கூ. ௮௬. நான் இந்நிறு கட்டளைப்படி நீங்கள் செய்யாமலிருந்து என்னைக் கர்த்தாவே கர்த்தாவே என்றுசொல்வதென்ன. யாக். க. ௨௨. நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாமல் வாக்கியத்தைக் கேட்கிறவர்களாய்மாத்திரமல்ல, அதின்படி நடக்கிறவர்களாயுயிருப்பீர்களாக. இப்படி உன்சமயநூலிலேதானே புண்ணியங்களின்றி மோகூதஞ்சேர்தல் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

விசுவாசம் மனம் வாக்குக் கரையங்களினாலே செய்யப்படும் புண்ணியங்களுள் ஒன்று என்பதும், புண்ணியங்களின்றி மோகூதஞ்சேர்தல் கூடாதென்பதும் மெய்யே; ஆயினும், அவைகளை எங்கள் சமயத்தினின்று செய்தல்வேண்டும்; மற்றைச் சமயிகள் செய்யும் கிரியைகளெல்லாம் புண்ணியங்களைப் போன்றிருப்பினும் அவைகளாற் சிறிதும்பயனில்லை. அவைகள்ஸ்திரிகளுடைய ஆசைசம்பட்ட உஸ் திரங்கள் போன்றிருக்குமேயன்றி, ஒருபொழுதும் கர்த்தாவுடைய திருவுளத்திலேறாவாம். ஆதலால், அவர்கள் எவ்வகைப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்யினும், நித்தியநாகவேதனையை அனுபவிப்பார்கள் என்பாயாகில், கிறிஸ்துசமயம் சிறிதாயினும் பரவாத இடங்களிலுள்ளவர்களும் தாம்தாம், எவ்வெப்புண்ணியங்களைச் செய்யினும், கிறிஸ்துவை விசுவசியாமைமூலம், நரகத்திற்செல்வாரெனச் சொல்லல்வேண்டும்; அங்ஙனமாயில், அவர்கள் கிறிஸ்திஸ்தவ விசுவசியாமைக்கேது உன்கடவுள தமதுசமயநூலை அவர்களுக் குணர்த்துவியாமையாம். ஆகவே, குற்றம்யாபிடத்தது? விவேகஞ்சிறிதுமில்லாததனே, சொல்லு. இன்னும், கிறிஸ்துசமயம்பிரவிய இடங்களிலுள்ளவர்களும் அச்சமயநூலை வாசித்தும், தத்தஞ்சமயநூலை மெய்நூலென்று துணிந்து, அததனுள் விலக்கப்பட்ட பாவங்களையொழித்து விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச்செய்து அததனாலே கடவுளெனப்பட்டவரை வழிபடுகின்றவர்கள் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்களெனல்வேண்டும்; அப்படியாகில், அவர்கள் கிறிஸ்துசமயநூலை மெய்நூலெனக் கொள்ளாமைக்கேது உன்பரிசுத்தாவி அவர்களுள்ளத்திற் புகாமையேயாம் ஆகவே, குற்றம்பரிசுத்த ஆவியினிடத்தேயாம். இந்நியாயத்தினாலே “கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்கள் எல்லாரும் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்கள்.” என்னும் உன்னுரை சிறிதும் பொருந்தாமை சிறுவருக்கும் தெள்ளிதிற்புலப்படும். எங்கள் சமயநூல்களாகிய வேதாகமங்கள்,

- சைவசித்தாந்தமொன்றே சர்சமயமென்றும், அதனவழி நிற்பவர்களைப் பரமமாகிய முத்தியையடைவர்கள் என்றும், அந்நூல்களை மெய்ந்நூல்களெனத் தெளியாது பிறசுவ்யநூல்களை மெய்ந்நூல்களெனக் கொண்டு அவற்றின்வழி நிற்பவர்கள் சுவர்க்காடிகளிலே தங்கள் தங்கள் கர்மத்துக்கேற்றபயன்களை அனுபவித்து, தங்கள் தங்கள் புண்ணிய விசேடத்தினாலே பின்னர்ச்சைவத்திற் புருவார்கள் என்றும்,
- சைவமே சர்சமயமென்று தெளிந்தும் பரமயங்கனிற் புருந்தவர்கள் நரகத்திலே துயருறுவார்களென்றும் சொல்லின்றன. இதனைக்குறித்துச் சைவாகமங்களிலே விரித்தவாறே விரிக்கப்படவில், பெருகுமாதலாலும், விரிக்கிறமுனக்குச் சிறிதும் பயன்படாதாகலாலும், விரித்துரைத்திலென்றரியக் கடவாம்.

அநேகர் அற்புண்ணியத்தினாலும் மோக்ஷம் சேர்ந்தார்களென்று உங்கள் சிவபுராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது; இதுயத்திக்குச் சிறிதும் பொருந்தவில்லையே என்பாயாங்கல்; இன்னது இன்னது புண்ணியமென்றும், இன்னது இன்னது பாவமென்றும் அவைகளுக்கு இன்னதுஇன்னது பயனென்றும், ஆதிலே கடவுள் தாமே வருத்தா. கடவுள் எதனைப் புண்ணியமென்று விதித்தாரோ அதனே புண்ணியமும், அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதனே பயனும், எதனைப் பாவமென்று விலக்கினாரோ அதனேபாவமும் அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதனேபயனும்; அங்ஙனமன்றி, அவரால் விதிக்கப்படாதது புண்ணியமும்; விலக்கப்படாதது பாவமும். இப்படி வருக்கப்பட்ட புண்ணியங்களென் சற்றும் பிரயாசமின்றி மிக எளிதற் செய்யப்படுவனவாயும் பிசுந்த பயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு; பெரும்பிரயாசத்தினற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு, பாவங்களும் இப்படியேயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச் செய்பவர்கள் அதற்குக் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட சுகதுக்கங்களை அடைவார்கள். ஆலையால் பிரயாசமின்றி மிக எளிதற் செய்யப்படும் புண்ணியங்களினாலும் மோக்ஷமடைபவராய் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நுரிஸ்துவமுடனே சினுவையில் அறையப்பட்ட மகாசண்டாளராகிய கள்வரிருவரும் அறிவிருக்கும்வரைக்கும் அவரைநித்திரைக்கொள்ளும், பின்பு அவர்களுள்ளொருவன் அவரைநோக்கி, கர்த்தாவே, நீர் எம்முடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிக்கும்பொழுது அடியேனை நினைத்தருளுமென்றான் என்றும், அதனால் அவன்மோக்ஷமடைந்தானென்றும், மத். உ.௭. ௪௪. லுக். உ.௩. ௪௨, ௪௩, ௪௪, வசனங்களிற் காணப்படுகின்றது. இப்படிச் சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்படுவனவாயும் பெரும்பயனைத் தருவனவாயுமிருக்கும் புண்ணியங்கள் உண்டென்று உன்சமய நூலிலே காணப்படுகின்றது. பெரும்பிரயாசத்தினற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களை உன்சமயநூலில் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. ஒருவன் அற்பபாவத்தினாலே

நாகுடைவானெனின், அற்ப புண்ணியத்தினாலே ஒருவன் மோகக்
கூடதலுங்கூடுமே. பாவத்தினால்வருந் துன்பம் அவனுக்கு உண்டெ
னில், புண்ணியத்தினால்வரும் இன்பமும் அவனுக்கு உண்டென்
தற்குச் சந்தேகமில்லையே.

பூர். ௭, ௩௪—௪௭. பரிசேயரில் ஒருவன் தன்னுடன் போ
சனம் பண்ணுப்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அவர்பரிசேய
னுடைய வீட்டிற் பிரவேசித்துப் பந்தியிருந்தாந். பரிசேயனுடைய
வீட்டிலே பந்தியிருக்கிறதை அந்த உபரிவள்ள பாவியாகிய ஒருஸ்
திரி அறிந்து, ஒருபரணியிற்சகந்த தைலத்தைக்கொண்டுவந்து, அவ
ருடைய பாதங்களினருகே பின்னாகநின்று அழுதுகொண்டு, அவரு
டைய பாதங்களைக்கண்ணீரினாலே கழுவி, தன் தலையிரினாலே துடை
த்து, அவருடைய பாதங்களை முத்தஞ்செய்து, சுகந்த தைலத்தைத்
பூசிஞாள். அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதைக்கண்ட பொழுது,
இவள் பாவியே. இவர் தீர்க்கதரிசியானால் தம்மைத்தொடுக்கிற ஸ்திரி
இன்னொளொன்றும், இப்படிப்பட்டவளொன்றும் அறிந்திருப்பாள்வென்று
தனக்குள்ளெண்ணிக்கொண்டான். அப்பொழுது யேசு அவனைநோக்கி,
தேமோனே, உனக்கு ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேனென்று சொல்ல.
அவன் போதகரே, சொல்லுமென்றான். கடன்காரன் ஒருவனுக்குக்
கடனாளிகள் இரண்டுபேரிருந்தார்கள்: அவர்களில் ஒருவன் ஐந்தாறு
தேனாரியக்காகும், மற்றவன்ஐம்பதுத் தொகுக்கவேண்டியதாயிருந்தது.
அவர்கள்கொடுக்கிறதற்குத் திராணியில்லாதவாருளாயிருந்தபொழுது,
ஒருவருக்குங் கடனைமன்னித்தான். அவர்களில் எவன் அவனைத்
தில் அதிகன்பாயிருப்பான்; அந்த எனக்குச்சொல்லென்று கேட்க.
தேமோன் அவருக்குத்தரமாக மிகுதிக்கு மன்னிப்புப் பெற்றவனே
யென்று நினைக்கிறேனென்றான். அப்பொழுது அவர் நீ யதார்த்த
மாகத் தீர்த்தாயென்றுசொல்லி, பின்பு ஸ்திரிக்குநேரே திரும்பி,
தேமோனேநோக்கி இந்தஸ்திரியைப் பார்க்கிறாயா; நான் உன்வீட்டில்
வந்தபொழுது நீ என்கால்களுக்காகத் தண்ணீரைத் தரவில்லை; இவ
ளோ கண்ணீரினால்என்கால்களைக்கழவி, தன் தலையிராலே துடைச்
தான். நீ என்னை முத்தஞ்செய்யவில்லை; நான் இங்கே பிரவேசித்தது
முதல் இவள் என்பாதங்களை ஓயாமல் முத்தஞ் செய்கிறாள். நீ என
தலைக்கு எண்ணெயிடவில்லை: இவளோ சுகந்த தைலத்தை என்பா
தங்களிற்பூசினாள்; ஆதலால் இவள் தான்செய்த அனேகபாவங்கள்
மன்னிக்கப் பட்டதைக்குறித்து மிகவும் அன்பாயிருக்கிறாளென்று
உனக்குச் சொல்லுகிறேன், கொஞ்சமாக மன்னிப்புப்பெற்றவனெவ
னோ அவன் கொஞ்சமாய் நேசிப்பானென்றுசொல்லி, பின்பு அவளை
நோக்கி, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்றார். இவ்வாறே
அற்ப புண்ணியங்களினாலே பெரும்பாதங்களும் நிவாரணமாகுமென்
றும், அனேக பாவங்களைப்பொறுத்து விடுதலே தகுதியென்றும்,
உன்னுடைய சமயசாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது
கண்டும், சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்பட்ட அற்ப புண்ணி

யத்திற்குப் பயன்கிடைக்குமா? அதுபொய்: அப்படிவிதித்த தேவனும் பொய்த்தேவன்: அப்படிச்சொன்ன சமயநூலும்: பொய்த்நூல்: அதுமெய்யாகில், உலகத்தில் உள்ள சகலரும் உள்ளநாள் எல்லாம் பெரும்பாதகங்களைச்செய்து, இறக்கும்போதாயினும் அதற்குமுன்னாயினும், அப்படியொரு அற்புண்ணியஞ்செய்து மோகமும் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்று நினைந்து சகலரும் மற்றைப் புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் செய்யாமல் விட்டுவிடுவார்களே; இப்படிச் சொல்லும் சமயநூல் பாவஞ்செய்யும்படி சகலவரையும் ஏவுகின்றதே; இப்படிப்பட்ட அற்புண்ணியம் செய்தவனுக்கு இவ்வளவுபயனென்றால், பெரும்புண்ணியத்தைச் செய்தவனுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகியபயனுண்டு? அப்படிப்பட்ட புண்ணியங்கள் ஆயிரம் பதிலுமுள்ள ஒருவனை செய்தால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் பயனுக்கு அளவில்லைய, என்று வாயில்வந்த படிப்பி பிதற்றுகின்றாய். ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்குத்தக்க சுகதுக்கங்களை அல்ல விரும்புகின்றனும், பாவங்கள் விதிப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபழி நீங்குமென்றும், நின்னர்ப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்வோமென நினைந்து முன்னிப்ப பாவஞ் செய்தார் தண்டிக்கப்படுவாரென்றும், சிவசாத்விதங்கள் செப்புநிறன. இப்படிச்சொல்லும் எங்கள் சமயநூலோ, எவ்வளவுபட்ட பாவங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய மோட்சத்தை அடைவாரென்றும், எவ்வளவுபட்ட புண்ணியங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய நரகத்தை அடைவாரென்றும் சொல்கின்ற சமயநூலோ, ஆன்மாக்களைப் பாவம்செய்யும்படி ஏவும்தூல்? நன்றாகச்சிந்தித்துணர்ந்துபேசு.

எங்கள் தேவனுடைய கிறிஸ்துவை அந்தக்கள்ளன் புத்திபூர்வமாகப் பிராந்தித்தபடியால், மோகமும்சேர்ந்தான்; அந்தஸ்திரியும் அவரைப்புத்திபூர்வமாக வழிபட்டதனால் அவருடைய பாவங்கள் சிவாரணமாயின. உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டனவல்லவே; சிவசிவ என்றுசொன்னதினாலும், விபூதி சரீரத்திலே பட்டதினாலும், புண்ணிய ஸ்தலத்திலே சற்றுநேரம் தங்கினதினாலும் மோகமும் சேர்ந்தார்களென்று சொல்லப்படுகின்றதே என்பாயாகில்; கடவுள் சர்வசமீபத்தியமுள்ளவராகையால், உனதுக்கும்பற்றாத ஒருதரும்ஒப்பிடுக்கி நீ உலகமெல்லாவற்றையும் தாங்கு என்று அருளிச்செய்யினும், அது அங்ஙனம் செய்யவல்லதாக்கும்; தாங்கென்றுரைத்த அக்கடவுளது சத்தி தன்னிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையினாலேயே, அது அங்ஙனம் விசேஷமுள்ளதாயிற்று. அவ்வாறே அக்கடவுளால் சியமிக்கப்பட்ட பொருள் இடம் காலம் கிரியை என்பவைகள் எல்லாம், அவருடையசத்தி தங்களிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையால், புண்ணியப்பொருள்களும், புண்ணியஸ்தலங்களும், புண்ணியகாலங்களும், புண்ணியக்கிரியைகளும், விசேஷம் அடைந்தன. சிவசிவ அரகர சம்பு மகாதேவ என்றற் றொடக்கத்துச்

சொற்களும் அவருடைய திருநாமங்களாயிருத்தலால், அவரைத்தொட்டுப் புண்ணியநாமங்களாய் விசேஷம் அடைந்தன. விபூதி ருத்திராக்கங்களும அவராலே தரிக்கப்பட்டமையாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்திலே பதிந்தமையாலும், புண்ணியப்பொருள்களாயின. அவரைவழிபடுகின்றவர்களும் அவருக்கு அடிமைகளாயினபடியாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்தே பதிந்தமையாலும், புண்ணியவான்களாய் விசேஷமடைந்தார்கள், மத். ௨௬. ௨௬ — ௨௮. யேசு அப்பத்தை எடுத்து, துதியெய்து, அதைப்பிட்டு, சீஷருக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எடுத்துப் புயியங்கள்; இதுவே என்சாரீரமென்றார். பின்பு அவரபாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரஞ்சொல்லி, அதை அவர்களுக்கருக்கொடுத்து, நீங்கள் எல்லாரும் இதிற்பானம் பண்ணுங்கள். இதுவே புதிய உண்பாடுக்கென்றபாவமண்ணிப்புகென்று அனேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தம் என்றார். இப்படியே அப்பமும் திராட்சமும் உந்தேவனுலே நியமிக்கப்பட்டமையால், விசேஷமடைந்தனவென்பது உன் சமயநூலிலே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே நீயும் இப்பொழுது இராப்போசனம் உட்கொள்ள விருமபி, உன்சபையார் எல்லாரும் சூழ்ந்திருப்ப, அப்பத்தையும் மதுவையும் கொண்டு வந்து, பீடத்தின் மேலே வைத்து, உங்கள் தேவனினோங்கி, அவைகளை ஆதீர்வதிக்கும்படி விண்ணப்பம் பண்ணினதன்மேல், அவைகள் அவராலே ஆதீர்வதிக்கப்பட்டமை பற்றி அவருடைய சமயமும் இரத்தமுமாய் விசேஷமடைந்து வென்று துணிந்து, நீயும் உட்கொண்டு அச்சபையாருக்கும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கின்றாயே.

சிவசிவ ஆரகர என்றற்றொடக்கத்துப் பெயர்கள் சிவனுடைய திருநாமங்களாயிருக்கும் விசேஷத்தினாலே, அந்தப் புண்ணியநாமங்களை நினைப்பினும், நாவினால் உச்சரிப்பினும் பிறர்சொல்லக்கேட்பினும், பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியங்களுண்டாம். கிறிஸ்துசமயத்திலே பிரவேசியாதவர்களும் கிறிஸ்துவின் நாமத்தைச் சொல்லி, பிசாசுகளை ஓட்டி னார்கள் என்று, மாற்கு. ௧. ௩. ௨. வசனத்தினாலும், லூக். ௯. ௪௯-ம். வசனத்தினாலும், தோன்றுகின்றது. அப்பிசாசுகளையோட்டினவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்களாகையால், அவருடைய நாமத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அப்பிசாசுகள் பயந்தோடின என்பது. சங். ௯௯. ௩. “மகத்துவமும்பயங்கமுமான மதுநாமத்தை அவர்கள் துதிப்பார்களாக; அது பரிசுத்தமுள்ளது” என்னும்வசனத்தினாலே விளங்குகின்றது.

விபூதி ருத்திராக்கங்கள் சிவனால் அணியப்பட்ட விசேஷம் உடையன ஆதலால், அந்தப் புண்ணியப் பொருள்களைத் தரிக்கின்றவர்களுடைய பாவங்கள் நீங்குகின்றன. பன்னிரண்டுவருஷமாகப் பெரும்பாடு உடையவளாய், அனேகவைத்தியரிடத்தில் மிகவுருத்தப்பட்டு, தனக்குண்டான யாவையும் செலவழித்தும் சற்றாயினும் சொஸ்தமடையாமல் மிகமெலிவடைந்த ஒருஸ்திரி யேசுவைக்குறித்துக்

[illegible]

இவ்வாறு எப்பவன் யோதான் பகிகளையிலே நின்றான்
எனடி, தூய்மை வாய்ந்த மோலவையினால் சலந்ததை அழகாக அது
இரு பரிமாறு தங்கப் பரிவிவாட்டத்து, இவ்வாறு - துன்பு நான்வென்ற,
. இர . யக, யா. வசனங்களில் மகாலயபட்ட முருகின்றது.
இருநூறு, அசுவமேதத்தினை வந்திவந்து திருமேனியே அராதி இவ்
வாவுக்கு மீதவி - து என்பது சான்றிவந்தது. இப்படியே, புண்ணிய
ஸதவா, புண்ணியசலா, புண்ணியகவிரை மருதல்யவையினவியிச
வந்ததினிலே பாவமீட்களவை வாதுழிபுத்தி கண்டும்களாக.

திருஸ்வதிவழியைச் சிவகாம அம்ருதையா நாதனாகச் சொல்லி, பிரசாசனம் துருமுனையாகக் கண்டி, கிருஸ்நசுயயத்திடுமிறுநீர்சிய தவராள தாங்குநம் அப்படியே அம்ருதையா நாதன் தச்சமரலுய்யலு. நுமி து பிரசாசனம் நீங்குமின்று விசுவக கத்துச் சொன்னால், யுனாஸ்டீமே பிரசாசனம் என்றான், உன்னி னனம்முய, மசா (பெரும) னுள்ள அந்நலிநி அனாஸ்தி ததைச் சொட்டி லத் தன சொஸ்தை அடைவாறென்று விசுவகத்துத் தொட்டிருநீரேயே சொஸ்தை அடைந்தான், உங்கள் சிவபுணவகன்ற சொல்லப்படு சரித்திரங்கள் இப்படியான அல்லலே, யுன்னதம்சயகல யுணுணவி என்று விசுவக்யாதிருக்கவு, வழுதி ருத்திராசுத் தத்தம் முதரியவைகள் சீர்த்திரபட்டைய லமேகதயமசாநமா காளன்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தனையா கில், னன்றுசா நனருய, சந்திரன் பம்பதருமமன்னையா சாநதய சமளதணையவசா கருதமுல்ல என்றும், பண்ணியங்கல் லலா அக தம தைய நிகரயயமுதிய்யயனப்படுமென்று, அசா லத்தோடு கூடியபடியு, நுய்ந்துத்தம விசேஷங்களுக்குத் தத்தமனன் னீர்ப்பாதுயிர் மென்று, எங்கள் சமயதூல்கள் சாரங்கனா ன் லலகல, இது பண்ணியுபொருள் இதை மதட்டலய உபயோகணியா டெனடாய் என்று விசுவகிய திருப்பிற்று, அமட (நா நுங்குலைய சாத்தித் தபட்டால், அப்பாருளின விசேஷத்தாது தகட்டைய அந்நாசுக் கிடைக்கும் என்பதாகுச் சாதேச லல அ யு. யா பன்னிசாநிகரீ படுகளைகளாலு, கட்டி ம் சாத்தி (முருட்டாநுபோகையில் அலவழியைத் தத்தம் சாத்தியு, அலகளை வெளிமே விதிதன் மகாணமொதுவாத னா. நனகு தீர் சயிலுமுள்ள பட்டணங்களிலும் நின்று திரள விளங்குகள், லீரியாளம் னையும, அசத்த ஆவிகளால் வாழிக் பட்டய னையும மடலுநீர்

முக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்: அவர்கள் எல்லாரும் சொஸ்தயாக்கப் பட்டார்கள். ஷே. யசு. யெ. பவுலுடைய சரீரத்திலிருந்த வேர்வைப் பரிவட்டங்களையும் கச்சுக்களையும் வியாதியுள்ளவர்களிடத்தில் கொண்டு வர, வியாதிகள் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போயின; துவட்ட ஆவிகளும் அவர்களினின்றும் புறப்பட்டன. இந்த நோயாளிகளுள் அனேகர் சன்னிமுதவிய வியாதிகளினாலும் பிசாசினாலும் முழுமையும் அறிவிழந்திருப்பார்களே; அப்படி அறிவிழந்து கிடப்பவர்கள் பேதுரு வினுடைய நிழல்தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்கா சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பவுலுடைய வேர்வைப்பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்கள் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், விசுவசித்தல் கூடாதே; அவர்களுள் அனேகர் அறிவிழந்திருப்பார்களென்பது புதிய மட்டன்படிக்கையிற் சொல்லப்பட்ட சரித்திரங்களால் விளங்கும்.

இவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல் தங்கள்மேற் பட்டால் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், இவர்கள் பவுலினுடைய வேர்வைப் பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற் பட்டால், சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பிறராயினும் விசுவசித்து அங்ஙனம் செய்தமையால், அவர்களைப் பிடித்தவியாதிகளும் பிசாசுகளும் நீங்கின; உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; மகாபாதகளுகிய ஒருவனுடைய எலும்புகளில் ஒன்றை ஒருகழுஞ் கொண்டுபோய்க் கங்கையிலே போட்டதனால், அவன்மோட்சம் சேர்ந்தானென்றும், காவேரிநதிக்கண்மீதே கிடந்த ஒருவன்மேல் ஒருதிவலை தெறித்ததனால் அவனுடையபைத்தியம் நீங்கிற்றென்றும், சுவத்திலே விபூதிப்பட்டதனால் அவ்வான்மா மோட்சம் சேர்ந்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில்; அவைகளெல்லாம் அப்புண்ணியப்பொருள்களின் விசேடத்தினாலேயே நிகழ்ந்தன. ஒரு சுவத்தைச் சிலபடக்குற்படி கொண்டுபோம்பொழுது, பைகளுருடைய சேனைகளைக்கண்டு பயந்து, இலீஷாவின் பிரேதவறையில் அந்தச் சுவத்தை விரித்துவிட, அது இலீஷாவின் எலும்புகளின் மேலே பட்டதனால், உயிர்பெற்றெழுந்துகொண்டிருக்கொண்டு நின்றது என்று, உ. இரா. யந. உக. வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலீஷாவினுடைய எலும்பைத் தீண்டினால்தான் உயிர்பெற்று எழும்புமென்று அந்தச்சுவம் விசுவசித்தல்கூடுமா? கூடாதே. அதைச் சுமந்துகொண்டு போனவர்களாயினும் விசுவசித்தார்களா? இல்லையே. இப்படி உன்சமயசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகள் உனக்கு நியாயமாகத் தோன்றுவது என்ன? இவைகளெல்லாவற்றையும் உன் சமயசாத்திரத்திலே நீ வாசித்திருந்தும், பிறசமயநூல்களிலே அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங்களைப் பொய்யென்று தூஷிப்பது என்ன?

சிவசின்னதாரணம் சிவபூசை சிவமந்திரசெபம் முதலிய சிவப்புண்ணியங்களினாலே பயன் இல்லையென்று, உங்களாலே மெய்ஞ்ஞானிகளென்று பேசப்படும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சிவவாக்கியர் தாயுமானசுவாமிகள் முதலியோர்கள் பேசுவதேது? என்பாயாகில்,

“நீயைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே மாற்றிப்
 பிறக்க வகையாகித் தாயில்லாமலாதா-லேற்றிக் கிடக்குமெழுக்காடி.
 மந்திரமென்னகண்டா-யாற்றிற் கிடந்துத் துறையறியாம லலைகளை
 றையோ.” எ-ம் “சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச்சுருதி
 யிலும், யல்லினு மரசற்ற வாகரயத் தன்னினு மாய்த்தவிட்டோ-ரிசு
 லனுமன்ப ராடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்-கல்லினுஞ் செம்பினு மோ
 வுநு” பாவனங்கள் கண்ணுதலே.” எ-ம் “எட்டுத்திவசையும் பதினாறு
 திவசமும் மெங்கு வொன்றாய் முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு மீச
 தியை மூடவரல வாய்கட்டிச் சுருட்டித்தம் கக்கத்தில்லாபர் கருத்
 தில்லையாய-பட்டிப் பசலை யிரவென்று கூறியும் பாதகமே.” எ-ம்
 “ஆளு-ரிங்குருக்க வல்லுத்திருநாளென் - மாறாக்கீடோறு முழுவீர்
 சேல் - யுளகருநிப்பை நாடா த வுமர்கா ணீவிர்-விளக்கருக்கத் தீத்
 தீதமீயிர்.” எ-ம் கூறிய பட்டி ணததுப்பின்னையார்தாமே “ஐயுந் கொ
 டாந்து விழியுஞ் சொருந் யறிவழிந்து-மெய்யுப் பொய்யாய் விடுகின்ற
 லேவதென்று வேண்டியென்ன செய்யுந் திருவொற்றி யுருட
 ம் திருநீறுபட்டுக்-கையுந் தொழப்பண்ணி வயமொழுகு தோதவபு
 களியே” எ-ம் “ஊர் ருமக்கொ ருப்தேசங்கேளு முட ம்பா ங்கிப்
 போர் சமணைக் கருவேறு நீற்றைப் புறந்திண்ணையிற் - சார் நனந்
 தலைச் சுற்றத்தை நீங்கச் சகலாக்க-லீவர் ருமக்கவர்தாபே தருவ நீணை
 யாழிய.” எ-ம் “அஞ்சக் கரமென வகோடாலி கொண்டிருத் தவையுப
 னா-வஞ்சப் புலக்கட்டை-வேதமெட்டி வளங்கள் செய்து-விஞ்சத்
 திருத்திச் சமாதிலெண்ணெய் வித்தையிட்டுப் - புனசெய்க்கோபரித்
 தேன் வளர்த்தேன சிவபோகத்தையே.” எ-ம் “நாய்க்குண்டுதொண்டு
 மயக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல-வாய்க்குண்டு மந்திரபஞ்சாட்சர
 மதியமல்லரும் - மேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி-
 லீயாக்குண்டு தேங்குநன் னருளேக்கவகேணுக்குதற்கே.” எ-ம்.
 “ரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைத்துண் பிடைப்படியே -செருக்
 கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற் - தரிக்கக்கரித் துணி
 யாடையுமுண் டெடுத்தச்சந்தியிலு - மிரக்கத்துணிந்து கொண்டேன
 குறைவேதுமெனக்கில்லையே.” எ-ம். “நல்லாயெனக்குய னுவொன்று
 தந்தருண் ஞானபிலாட்--பொல்லாவெனைக் கொண்டுபோயிப்பொழு
 தியல்புசைச்சபுஞ்--சொல்லிநற் கோயினியம் பலவகைத்தோத்
 ரமு--மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய் கச்சியேகம்பனே.”
 எ-ம். “நல்லாரிணக்கமு நின்புசைநேசமுஞானமுமே--யல்லாதுவேறு
 நிலையுளதோ வகமும்பொருளு -யில்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும்வாழ்வு
 மெழிலுடம்பு -மெல்லாம்வெளியக்கேயிறைவாகச்சி யேகப்பனே.”
 எ-ம் “அடியாருறவு மரன்புசைநேசமு மன்புமன்றிப்--படிமீ தில்
 வேறு பயனுளதோ பங்கமன்வகுத்த--குடியானசுற்றமுந் தாமமும்
 வாழ்வுந் குசக்கலங்க--டடியாலடியுண்ட வாரொக்குமென் றினஞ்
 சார்ந்திலோ.” எ-ம் “கடப்பவொரறியார் புறமூன்றையுஞ் கட்ட
 பிரான்--நிடப்படுமாமதிந்றென்னொற்றியூரன்றெருப்பரப்பி--னடப்
 பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு--கிடப்பதுகாண்மனமே

விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.” எ-ம் “சொக்கிட்டாமனைப் புக்குட்டிருடிய துட்டர்வந்து—திக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற் சிவநிசைதசெய்து—மிக்குக்குருவிங்க சங்கமநிந்தித்து வீடிசசிக்கு—மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன் சச்சியேகம்பனை.” எ - ட., கூடரினார். மற்றை ஞானிகள் வாக்கியமும் இப்படியே இருக்கும். இப்படி இரண்டையும் ஒருவந்தாமே திருவாய்மலர் தருளினடையால், அவைகள் ஒன்றை ஒன்றழிக்க மாட்டாவாம்; அதற்குச் சமாதானமிருத்தல் வேண்டும்; ஒன்றை ஒன்று அழிப்பினும், முன்னர்த் தழுவி யதற்கும் பின்னர்த் தள்ளியதற்கும் காரணம் இருத்தல்வேண்டும் என்று பெரியோர்களி ன் திற் கேட்டறிதல்வேண்டும்: அப்படிக்கேட்டறியாமல், எங்கேயாயினும் ஒருசெய்யுளை எடுத்துக்கொண்டு, சைவசமயிகளே, இந்தச்செய்யுள் இப்படிச்சொல்லியிருக்க; நீங்கள் ஏன் இப்படிச்செய்தீர்கள்? அது பெரியதப்பு, தப்பு என்றுசொல்லிக் கொண்டு கிரிசின்றாய். வியாதி நீங்கும்படி மருந்துண்பவனொருவன் வைத்தியசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அனுபானத்தோடு உண்ணுமையையும் அவபத்தியங்களைத்தள்ளிப் பத்தியங்களைக்கொள்ளாமையையும் வைத்தியசாத்திரம் வல்லாமொருவன் கண்டறங்கி, நீ உண்ணும் இம்மருந்தினுற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவனுக்கு அம்மருந்துண்ணற்கவென்பது கருத்தன்றாம்; அதுபோல, மலபரிடாகம் வரும்படி கிரியைகளைச்செய்வோர் சிவசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அன்பொடு செய்யாமையையும் கொலைமுதலிய டகவங்களைத்தள்ளி இரக்கம் முதலிய புண்ணியங்களைக் கொள்ளாமையையும் சிவசாத்திரம் வல்லார்கண்டறங்கி, நீர் செய்யும் இக்கிரியைகளாற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவருக்கு அக்கிரியைகளைச் செய்யற்கவென்பது கருத்தன்றமென்றறிக. இன்னும், சிவாகமங்களிலே சொல்லப்படும் பாதங்கள் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நான்காம். அவற்றுள், முன்னையமூன்றாம் பொதுப்படக் கிரியைகளெனவேபடும். இந்நான்குள்ளுள்ளும், சரியையின்னிக் கிரியையும், கிரியையின்றி யோகமும், யோகமின்றி ஞானமும், கைகூடாவாம். அது “விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞான நான்கு—மரும்புமலர்காயகனிபோலன்றோ பராபரமே.” என்றும் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கால் உணர்க. இந்தஞானத்தாலடையப்படுவது பரமுத்தியாகிய சிவசாயுச்சியமாம். கிரியைகளினாலே அடையப்படுவது பத்முத்தியாம். அப்பதமுத்தி பலபேதப்படும். கிரியைகளைச்செய்து அததற்கேற்ற பதமுத்திகளைப்பெற்றுப் போகம் புசித்தவர்கள், திரும்பப் பூலோகத்திலேவந்து சென்மித்து, இருவினையொப்பு மலபரிபாகத்தினாலே சிவஞானத்தைப்பெற்று, சிவசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள். பட்டணத்துப்பிள்ளையார் முதலியோர் இப்படிப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள். அவர்கள், அச்சிவஞானமே பரமுத்திசாதனமென்றும், கிரியைகளைல்லாம் அதற்குக் கருவிகளென்றும், உணர்ந்து அக்கிரியைகள் வாயிலாகச் சிவஞானத்தைப்பெற முயலாது, அக்கிரியையையே பொருளெனக்கொண்டு களிப்பாரைக்கண்டறங்கி, இகழ்ந்தாரென்க.

ஆதலால், சிவஞானத்தைக்குறித்துக் கிரியைகள் கீழ்ப்பட்டன என உணர்த்துதலே அவர்களுக்குக் கருத்தாம். அஃதன்றி, அச்சிவஞானத்துக்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய அக் கிரியைகளைச் செய்யற்க என்பது கருத்தன்றும். இவ்விரு சமாதானமும் ஏற்குமிடமின்று கொள்ளப்படும்.

தீர்த்தமாடுதல் முதலிய புண்ணியங்களினாலே பாவந்தேயுமெனில், அப்புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களிடத்திலே கோபம் முதலிய தூக்குணங்கள் மாறாதிருக்கக் காண்கின்றேனே; அவர்கள் மீளவும் பாவம் செய்கின்றார்களே என்பாயாகில்; எங்கள் சாஸ்திராலிலே விதித்த விதி தவறாமல் செவ்வையாகிய அண்டேயுடனே அப்புண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் அனைவர் ஒரு வருஷத்தினுள்ளே உலகப்பற்றுக்களை முற்றெவறுத்து உணவாசம்பண்ணித் தவறுசெய்யக் காணின்றோம். இந்தப்புண்ணியம் செய்தவர்களில்லாரும் இப்படி ஏன் ஆகவில்லை? என்பாயாகில்; எங்கள் உள்ளத்திலே பரிசுத்தாவி இருந்து விட்டது என்று சொல்லி, எச்சவயித்ப்பாடி ஸ்ரீநாமம்பெற்று இராய்விட்டிருக்கின்றவர்கள் அனைவர் கொலை சூரபுரீதரமேயுடையதால் முதலிய பல பெருமாயங்களைச் செய்யக் காண்கின்றோமே; கோபம் முதலிய தூக்குணங்களால்லாம் அவர்களிடத்திலே மேன்மேலும் பெருகி வளர்கின்றனவே. அதுவுமன்றி, உண்கமயாசாரியர்கள், நாம் பரிசுத்தாவினாலே எல்லாக் ஆசைகளையும் சுகலபாவங்களையும் வெறுத்துத் தள்ளி நினைமிருந்தாயித் தெய்வத்தன்மையாயிடுகிறார்களே. அனைவரும் என்ன கிறிஸ்துமாதாக்களியவாழே முத்திவிக்கின்றாகிய மண்ணுரை மொண்ணுரை பெண்ணுரை என்னும் உலகக் ஆசைகளைச் கிறிதாயினும் வெறுத்துவிட்டவன்? இவர்களுள் உவன் ஒருமாதிரேனும் ஒருவாரமேனும் ஒருநாளேனும் ஒருநாழிசுக்கியனும் உன் வாக்குக் கையங்களினாலே பாவஞ் செய்யாது பூழிர் உவன்? இப்படியே நீங்கள் உவர்களுள் கோதானே பெருங்குற்றங்களை உவந்துக்கொண்டு, பிறரை வேண்டியவாழே துஷ்ப்பது என்ன? ௧௪. ஏ. ௧-௧௧. “நீங்கள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டாமலிருக்கவேண்டில், பிறர்மேல் குற்றஞ்சுமத்த வேண்டாம்; நீங்கள் குற்றஞ் சுமத்துவது போலக் குற்றஞ் சுமத்தப்படுவீர்கள். நீங்கள் அளக்கும் அளவிற்கு, உவர்களுக்கும் அளப்பார்கள். உன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை உணராமல், உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற சிராயைப்பார்க்கிறது என்ன? உத்திரம் உன் கண்ணிலிருக்க, நீ உன் சகோதரனை நோக்கி, உன் கண்ணிலுள்ள ரோகை எடுத்துவிடுகிறேன் இடங்கொடு என்று சொல்வதென்ன. சுபடியே, முன்பு உன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை நீக்கிவிடு; அப்பொழுது உன் கணதெரிய, நீ உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்துவிடுவாய்.” இவ்வசனங்களை அறிந்தும் மறத்தனிர்போலும். இன்னும், உலகப்பொருள்களெல்லாம் அசித்தியமென்றும், அவற்றின்மேல் ஆசையை ஒழித்தல்வேண்டும்

என்றும், சனங்களுக்குப் புத்திசொல்லித் திரிகின்றவர்கள் தாங்கள் அவ்வாறு நடவாதது என்னை? இஃதெல்லாம் பணத்தைச் சம்பாதித்துப் பெண்டிர் பிள்ளைகளுடனே உண்டுடுத்து வாழ்ந்திருத்தல்வேண்டும் என்னும் அபேட்சையினாலே வந்ததேவென்று காண்கின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்பச் சுவர்க்க நரகங்களிலே சுகதுக்கங்களை ஒருவர் கூடவும் ஒருவருறையவும் அனுபவிப்பார்களென்று சொல்லலாமா? என்பாயாகில்; ஒருவன் ஒரு பணத்துக்காகச் சொல்லிய பொய்யும், ஒருவன் ஒருவனைக்கொன்றகொலையும், ஒருவன் ஒருபெண்ணுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஓரிளநீரைத்திருடியகளவும், ஒருவன் ஒருவனைக் கழுதை என்று சொல்லிய நிந்தையும், ஆகிய பலபல வருக்கமானபாவங்களெல்லாம் சமமாகிய பாவங்களென்றும், அப்பாவங்களைச் செய்தவர்களெல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும் சொல்வதுதகாது. இன்னும், ஒருவன் ஒரு வேசையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஒரு கன்னிகையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் பரதாந்தத்துடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் குருபத்தினியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் சகோதரியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் மாதாவுடன்செய்தவியபிசாரமும், ஒரேவருக்கமாயிருப்பினும், அவைகளெல்லாம் சமமாகியபாவங்கள் என்றும், அப்பாவங்களைச்செய்த ஆடவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும், சொல்வதுதகாது. இப்படியே பாவங்களிலே பலவேறநீண்டிவண்டு, புண்ணியங்களையும் அவ்வாறே பகுத்துணர்தல் வேண்டும். நீ இதனைச் சற்றையினும் ஆராய்ந்தறியாமல், ஒரு அற்பபாவத்தைச் செய்தவனும், அனைகம் பெரும்பாவங்களைச் செய்தவனுமாகிய இருவரும் சமமாகிய தண்டத்தை அவுடவார்கள் என்று சொல்வது தப்பு. சிற்றறிவினையுடைய அரசர்களுக்கும் குற்றம் செய்தவர்களை அவரவாசெய்த குற்றத்துக்கு ஏற்பத் தண்டிக்கின்றார்கள். குற்றஞ் செய்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டத்தை விதிக்கும் அரசனைக்கண்டு பிரேம், கோட்டுமிரேம். எங்காயினும் ஓரசன் அவ்வாறு தண்டம் விதிக்கில், அவனை நீதியி னனென்றும் கொடுங்கோலரசனென்றும் உலகத்தார் யாவரும் பேசுவார்களே. சிற்றறிவினையுடையவர்களுள் நீதியில்வழுவக் கூடியவர்களும் ஆகிய பசுக்கள்தாழும் பகுத்தறிந்து அவரவாசெய்த குற்றத்துக்குத்தகுந்த தண்டம் விதிப்பார்களாயில், முற்றறிவினையுடையவரும், நீதிவழுவாதவரும் சர்வசிவதயாபரருமாகிய கடவுள் அவரவாசெய்த குற்றங்களைப் பகுத்தறியாமல், இரக்கமின்றி எல்லாரையும் சமமாகத் தண்டிப்பாரா? தண்டியாரே.

மத. ௨௨. ௩௧. “மனுஷர்செய்யும் எந்தப்பாவமும், தூஷணமும், மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படும்: பரிசுத்தாவிக்கு விரோதமான பாவமோ மன்னிக்கப்படுவதில்லையென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” இதனால், பாவங்களில் வேற்றுமையுண்டென்பதே

உன்சமயநூல் கருத்தென்று தோன்றுகின்றது. புண்ணியங்களிலும் அவ்வாறே வேற்றுமை உண்டென்பதை உன்சமயநூலில் வாதவழி கண்டுகொள்க.

யோச. ௧. ௨. “தான் யெகோவாவின் சேனைக்கிடபதியாய் வந்திருக்கிறேன் என்றான்” மத். ௧. ௨. “கத்தருடையதுதான்.” இவைகளிலே, மோட்சவாசிகள் ஒருவரினுமொருவர் அதிகமாகத் துயமுட அதிகாரமுடையதாகின்றது தோன்றுகின்றது. மத். ௧௧. ௨. “யோச அவர் கள்ளோக்க, புதுச்சிறுவன் தோன்றுங் காலத்தில் மனுபுகிறான் தம்முடைய மனையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, எண்ணெயின் சென்றுவந்த நீங்கலும், இஸ்ரவேலராய் பன்னிரண்டு வயதத்தாருக்கு நாயத்திட்டுக் கொடுக்கும்படி, பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்பார்களென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” இதனால், மோட்சத்திலே மறவர்களுக்கும் நியாயந்தீர்க்குமாறுகாசுபுடய கத்தவரும் இவர்களுக்கு உண்டென்று காண்கின்றது. மெரி. ௨. ௧-௨. பிணியான பாராக்கையில், சேய்ன்மலையின்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவரும், அவரோடே அவருடைய பிதாவின்நாமச் சங்குத் தங்குந் தொற்றிகளில் எழுதப்பெற்ற இலட்சத்து நாற்பத்திருவாயிரமேறும் நிர்க்கண்டேன். அன்றியும், சலராசியின் இரைச்சலப்போலவும், மகா இடியின் முழக்கப்போலவும், பாமண்டலத்திருந்துண்டாய்வுரு சத்தத்தைக் கேட்டேன், நான் கேட்டசத்தம், தங்குந் பாமண்டலங்களை வாசிக்கிற சுரமண்டலக் காரருடைய ஓசையைப்போலிருந்தது. அவர்கள் அந்தச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், நாலு பிராணிகளுக்கு முதியோருக்கும் முன்பாகவும் ஒரு புதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள்: அந்தப்பாட்டு, உலகத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த இலட்சத்து நாற்பத்திருவாயிரவரையன்றி வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது. இவர்களே ஸ்திரிகளால் தங்களை அகசிப்பித்தாத நிறையுடையவர்கள். இவர்களே ஆட்டுக்குட்டி எங்கேபோனாலும் அதைப் பின்பற்றுகிறவர்கள். இவர்களே மனுஷரிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டு தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள். இவ்வசனங்களிலே, “இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரமே” என விசேடித்துத் தொகை குறித்ததினாலும், “அவர்கள் ஒரு புதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள். அந்தப்பாட்டு அந்த இலட்சத்து நாற்பத்திருவாயிரவரையன்றி வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது.” என்று மோட்சத்திலிருந்த மற்றவர்களை விலக்கி, இவர்களை விதந்து கூறினையாலும், “தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள்” எனவே மோட்சத்தில் இரண்டாம் பலமானவர்களும் உண்டென்பது பெறப்படுதலாலும், மோட்சவாசிகளுள் வேற்றுமை உண்டென்று காண்கின்றது. லூக். ௧௧-ம் அதிகாரத்திலே ஒரு இராத்தல் திரவியத்தைக்கொண்டு பத்து இராத்தல் ஆதாயப்பண்ணினவன் பத்துப்பட்டணங்களுக்கு அதிக ரியானுன் என்றும். ஐந்து இராத்தல் ஆதாய

யம்பண்ணினவன் ஐந்துபட்டணங்களுக்கு அதிகாரியானான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், ஆன்மாக்கள் மோட்சத்துலே தாம்தாம் செய்த புண்ணியங்களுக்குத் தக்கமேன்மையும் இன்பமும் பெறுவார்களென்று தோன்றுகின்றது.

மத. மக. உச. “நியாயத் தீர்ப்புநாளில் உன் நிலைமையிலும், சோதோம்தேசத்து நிலைமை சகாயமாயிருக்குமென்று நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.” லூக். மௌ. ச. எ. ச. அ. “தன் எசமானுடைய சித்தத்தை அறிந்தும், ஆயத்தமாயிராமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருக்கிற பணிவிடைக்காரன் பல அடிகள் அடிக்கப்படுவான். அறியாமலிருந்து, அடிகளுக்கு ஏற்றவைகளைச் செய்கிறவனோ சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான்.” உபா. மௌ. உ. க. “கண்ணுக்குக் கண்ணும், பல்லுக்குப் பல்லும், கைக்குக் கையும், காலுக்குக் காலும், பிரதியாகவேண்டும்.” இவைகளினாலே, அவரவர் பாவத்துக்குத் தக்க தண்டம் விதிக்கப்படுமென்று தோன்றுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம்செய்த பாவத்துக்கு ஏற்ப நரகத்திலே துன்பம் அனுபவிப்பினும், அதனை நித்தியமும் அனுபவிப்பதேயன்றி, இடையிலே அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்களென்பது நியாயமா? என்பாயாகில், தந்தைதாயர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும், அரசர்கள் தங்கள் பிரஜைகளையும், தாங்கள் கூடிய நீதிமார்க்கத்திலே நடவாமை கண்டு தண்டித்தல், அவர்களேயே வைத்து ஆன்பினாலேயாம், அது போல, கடவுள் தாம் அருளிய வேதாகமங்களிலே விலக்கப்பட்ட பாவங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அவர்கள் மேல் வைத்த கிருபையினாலேயாம்: ஆதலால், அத்தந்தைதாயர்களும் அரசர்களும், பிள்ளைகளையும், பிரஜைகளையும், அவரவர்செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க கால எல்லை குறித்து, தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்பு செய்த குற்றங்களை அந்தத் தண்டனையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனி நீதிமார்க்கத்திலே நடவுங்களென்று புத்திசொல்வதுபோல, கடவுளும் அவ்வான்மாக்களை அவரவர்செய்த பாவத்துக்குத் தக்க கால எல்லை குறித்துத் தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்புசெய்தபாவங்களை அந்தத் தண்டனையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனி வேதாகமவழியிலே நடந்து உய்யுங்களென்று அருளுவார்; ஆகையால், நரகத்திலே விழுந்த ஆன்மாக்கள் தத்தம் பாவங்களுக்கேற்பக் குறித்த காலவெல்லே வரைக்குமே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்பதற்கும், அதன் பின்னர் அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்கள் என்பதற்கும், சந்தேகமில்லை. ஒருவன் தான் செய்த குற்றத்தினிமித்தம் அரசனுலே விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் சிறைச்சாலையிலிருந்து அது பவித்துத் தீர்தால், அச்சிறைச்சாலையினின்றும் நீக்கப்படவேண்டுமென்றி, பின்னும் அத்தண்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டுவதில்லை; அதுபோல ஆன்மாக்கள் தாம்செய்த பாவத்தினிமித்தம் கடவுளால்

விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் நரகத்திலே கிடந்து அனுபவித்துத்தீர்ந்தால், அந்நரகத்தினின்று நீக்கப்படவேண்டிவதன்றி, பின்னுமத்தண்டத்தை அதுபவிக்கவேண்டவெதில்லை.

நாம்செய்த பாவம் அளவற்ற மஹிமையுடைய கடவுளுக்கு விரோதமாகையால், நாம் நித்தியமும் நரகத்திலே கிடத்தல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாம்செய்யும் புண்ணியபாவங்களினாலேவரும் பலங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் நமக்கேயுமன்றிக் கடவுளுக்கல்ல; ஆகையால் நாம் பாவஞ்செய்தல் நமக்கு விரோதமேயன்றிக் கடவுளுக்கு விரோதமன்றி; அன்றியும், புண்ணியபாவம் இரண்டையுஞ் செய்த ஒருவன் தான் செய்த பாவத்தினிமித்தம் நித்தியநரகயாதனைப்படிவ், தான்செய்த புண்ணியபலத்தை இழந்துபோவானே! அளவற்ற மஹிமையையுடைய கடவுளது விதிப்படி புண்ணியத்தையும் செய்தான் ஆகையால், அவன் அச்சபுண்ணிய பலத்தை இழப்பதற்கு நியாயமில்லையே! அப்படி இழக்கப்பண்ணுதல் கடவுளுக்கு நீதியன்றே! அரசனாவான் இன்னநன்மை செய்தவனுக்கு இத்தனைமொன் கொடுக்கப்படுமென்றும், இன்ன தீமைசெய்தவனுக்கு இத்தனைக்காலம் இன்னதண்டம் செய்யப்படும் என்றும் விதித்திருக்கும்பொழுது, ஒருவன்தானே அவலிபண்ணியும் நாய்தாளுகில், அமன் அவவாசனாலே குறிக்கப்பட்ட மொன்னையும் தண்டத்தையும் ஒருங்கே அடைவான்; அபீபனமன்றி, அவவரசன் புண்ணியமென்னரைச் செய்தால், அவனை நீதியின்னென்னவாய்வென்னென்றும் இரக்கமில்லாதவென்னென்றும் உலகத்தாராயாவரும் இகழ்வார்களன்றோ? இப்படியே ஒரு மனிதனானும் தான் சொல்லிய சொற்படியே நடத்தல்வேண்டுமாய்கில், நீதியும் வாயமையும் இரக்கமும் உள்ள கடவுளானவர் தமது விதிப்படி ஒருவன்செய்த புண்ணியங்களை மறந்து அதற்குப்பயன் கொடாதொழிந்து, அவன் செய்த பாவத்தைமறந்திரம் உட்கொண்டு அவனை நித்தியமும் நரகத்திலேவீழ்த்தித் தண்டிப்பாரா? தண்டிப்பாராகில், அவரிடத்திலேநீதி எங்கே? வாய்மை எங்கே? இரக்கமெங்கே?

கடவுளுடைய விதிப்படியே நாம் எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி அவருக்குக் கடன்பட்டோம்; ஆதலால், நாம் ஒரு அற்ப பாவத்தைச்செய்யினும் நித்தியநரகத்தை அடைதல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாம் நன்மைசெய்தலினால் வரும்பயன் நமக்கேயாம்; அகிலாலே கடவுளுக்கு ஒருபயனுமில்லை; உண்டெனில், அவரை நித்தியானந்தரென்றல் கூடாது; ஆகையால், எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி கடவுளுக்குக் கடன்பட்டோமென்று நீ கூறுவது சற்றும் பொருந்தாது. இது காறும் கூறியவாற்றால், ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்கள் பாவத்துக்குத் தக்ககாலம் வரைக்கும் நரகத்திலே யாதனை அதுபவித்து, மீளவும் பூமியிலே பிறப்பார்களென்பது நிச்சயம்.

இறந்த ஆன்மாக்கள் மீளவும் பிறப்பார்கள் என்பதற்கு யாதொருபிரமாணமும் இல்லையே என்பாயாகில், ஆன்மாக்கள் இறந்ததன்

பின்பு சுவர்க்க நரகங்களிலே புண்ணிய பாவ பலங்களாகிய சுக துக் கங்களை அனுபவித்து. பின்னும் சுவர்க்கநரக சேஷத்தினாலே பூமியின் கண்ணே பல யோனிபேதங்களிலேபிறந்து, அந்தச்சேடபலமாகிய சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிப்பாரென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆன்மாக்களெல்லாம் முன்னேபிறந்து புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மங்களைச் செய்யாதிருந்தால், சிலர் சூருடர் செவிடர் ஊமைகள் மூடவர்களாயும், சிலர் அக்குற்றங்களொன்று மின்றி அழகுடைய வர்களாயும், சிலர் நித்திய வியாதியாளர்களாயும், சிலர் நித்தியாரோக் சியமுடையவர்களாயும், சிலர்வறியவர்களாயும், சிலர்செல்வர்களாயும், சிலர் அவிவேசிகளாயும், சிலர் விவேசிகளாயும், சிலர் தூர்க்குணமு டையவர்களாயும், சிலர் சற்குணமுடையவர்களாயும், சிலர் அற்பாயு கடையவர்களாயும், சிலர் தீர்க்காயுசுடையவர்களாயும், பிறத்தற்குக் காரணம் என்ன? பிறக்கும் பொழுதே இப்படிப்பட்ட வேற்றுமைக ளுடன் பிறக்கின்றார்களே. பூர்வவிசனமும் அதிற்செய்யப்பட்ட கா மங்களுமில்லையாகில், சமஸ்தான்மாக்களும் சமயாநப்பிறத்தல் வேண் டமே! அங்ஙனப்பின்மையால், நாம் இம்மையிலே அதுபவிக்கும் சுகதுக் கங்கள் பூர்வவிசனமங்களிலே செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே வந்தன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாட்டி நாம் முன்செய்த கர்மங்களினாலல்ல கடவுளுடைய சித்தத்தின்படி ஆனனானபாபாக்கில்; கடவுளா னவர் எங்களுக்குத் தம்முடைய சித்தத்தின்படியேயன்றி, எங்கள் கர்மங்களின்படி சுகதுக்கங்களை அளிப்பவர் அல்ல ரென்றாயிற்று. அங்ஙனமாயில், நாம் புண்ணியம்செய்தாலும்கூட, பாவஞ்செய்தாலும்கூட, அதினால் நமக்கு இன்பமுமில்லை, இதினால் நமக்குதுன்பமுமில்லை என்று முடியும். அன்றியும், யாதொரு காரணமுமின்றித் தமது சித் தத்தின்படியே பிறக்கும்பொழுதே சிலரை அப்படியும் சிலரை இப் படியும்படைத்தார் எனில், சருவசீவதயாபரர் என்னும் பெயர் இழந்து பக்ஷபாதமுள்ளவராவர். ஆதலால், அது பொருந்தாது.

சூயுவனல் வனையப்பட்ட பாண்டங்களுட்சில, எங்களை ஏன் இப்படி வளைந்தாய்? என்று அவனுடன் வழக்காவது நீதியன்றே; அதுபோல, கடவுளாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட நாங்கள், எங்களை ஏன் இப்படிப்படைத்தீர்? என்று அவருடன் வழக்காவது நீதியன்று என் பாயாகில்; அவைகள்சடப்பொருளாகையால், அந்தத்திஷ்டாந்தம் பொ ருந்தாது; அவைகளும் எங்களைப்போலச் சித்துப்பொருளாகில், ஒரு வன் தன் பிள்ளைகளைச் சமமாகக் காப்பாற்றாதபொழுது, பிள்ளையா னது தன் பிதாவைநோக்கி, என் பிதாவே, நீர் ஏன் சகோதரனுக்கு இந்தப் போக்கியப் பொருள்களெல்லாவற்றையுங்கொடுத்தீர்; எனக்கு ஒன்றுக் தந்திரில்லையே! உமக்கு நான் செய்த அபகாரம் யாது? அவன் செய்த அபகாரம் யாது? என்று வழக்காவதுபோல, வழக்காமே.

சூயவன் வணியும்பொழுது, சில பாண்டங்கள் கோணலாய் வணியப்படவில்லையா? சிலபாண்டங்கள் வெடித்துப்போகவில்லையா? என்பாயாகில்; சூயவன் பாண்டங்களை வணியும்பொழுது, எல்லாப் பாண்டங்களும் யாதொரு குற்றமுமின்றிச் சிறந்தனவாகவே வணியப் படல்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றான். விரும்பினும், அவன் சிறந்தறிவு இறுதொழிதலுடையனாகையால், அவனுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகச் சில பாண்டங்களாவாராகின்றன. கடவுள் எல்லாரையும் சமமாகவே படைத்தல் வேண்டுமென்று விரும்பி, படைக்கும்பொழுது, அவருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகப் பலர் குருடு முதலிய குற்றமுடையவர்களாய்ப் பிறந்தாரெனில், அவரை முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடையரெனல்கூடாது. ஆதலால், பலரைக் குற்றமுடைய ராகப்படைத்தல் வேண்டுமென்று நினைந்து படைத்திரார் என்பது சிறிதும் பொருந்தாது.

பெருமை சிறுமை இல்லையாயில் பலரும் எடவாதாதலால், அவ்வாறு படைத்தார் என்பாயாகில்; அவர் சமவாயர்த்தியமுடையவராகையால், பெருமை சிறுமை இல்லாதிருப்பினும், பலகத்தை நடத்துவாரே; ஆகையால், அதுவும் பொருந்தாது.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் பிதா மாதா செய்தபாவங்களினாலே பிள்ளைகளுக்கு உண்டாகின்றன. பிராந்தியம், வெட்டை, கிழங்கு, சளை பாண்டு முதலிய விவாதிகளிலே அழுந்துப் பிதா மாதாக்களிடத்திலே பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அவ்வய விவாதிகளை உடையவைகளாய்ப் பிறக்கின்றன என்பாயாகில், மேற்கூறிய விவாதி உள்ளவர்களுக்கு அவ்விவாதியில்லாத பிள்ளைகளும் விவாதியில்லாதவர்களுக்கு விவாதிபுள்ள பிள்ளைகளும் பிறக்கக் காண்கின்றோமே! ஆதலால், ஹேராவழி விவாதிபுள்ள பிதா மாதாக்களிடத்திலே விவாதிபுள்ள பிள்ளைகள் பிறப்பினும், அப்பிள்ளைகள் பூர்வசென்மத்திலே செய்த வினையினாலேயே அவைகளுக்கு அவ்விவாதிகள் வந்தனவென்று கொள்ளவேண்டும்; இன்னும், பிதா மாதாக்களசெய்த கர்மத்தினாலே பிள்ளைகளைத் தண்டித்தல் நீதியன்று. அரசர்கள், ஒருவனை ஒருவன் கொலைபண்ணினால், அவனைக் கொல்வதென்றி அவன் பிள்ளையைக் கொல்லக்கண்டுமிரோம், கேட்டுமிரோம், இப்படியே சிறந்தறிவினை யுடையவர்களும் நீதியில் வருவக்கூடியவர்களும் ஆகிய மனிதர்தாம் ஆராய்ந்து அவரவர்செய்த குற்றத்துக்கு அவரவரையே தண்டிப்பார்களெனில், முற்றறிவுடையவரும் நீதியில் வருவாதவருமாகிய கடவுள் ஆராயாது ஒருவன்செய்த குற்றத்துக்கு வேறொருவனைத் தண்டிப்பாரா! தண்டியாரே. உபா. உச. ஐசு. “பிள்ளைகளினிமித்தம் பிதாக்களும், பிதாக்களினிமித்தம் பிள்ளைகளும் கொலைசெய்யப்பட வேண்டாம். அவனவன்செய்த பாவத்தினிமித்தம் அவனவனே கொலைசெய்யப்படவேண்டும்.” எசே. ௩௩. ௨. “இஹாவேல் தேசத்தைக் குறித்து, பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின்

பறங்கள் கூசுகின்றன என்னும் இந்தப் பழமொழியைச் சொல்லுகிற தென்னா?" இவ்வசனங்களினாலே ஒருவன் செய்தகுற்றம் மற்றொருவனைச் சாராதென்பதே உன்சமய நூற்றுணிபென்று தோன்றுகின்றது.

நாங்கள் முன்னும்பிறந்து கர்மஞ்செய்தோமெனில், நாம் முன்னே இன்னபிறப்பாய்ப்பிறந்தோமென்றும், இன்ன இன்ன கர்மங்கள் செய்தோமென்றும், நமக்கு விளங்காதிருக்கவேண்டியது என்ன? என்பாயாகில்; அறிவுடனே இருப்பவனொருவன் தன்கையிலிருக்கும் ஒருபொருளைத் தன்வீட்டிலே ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டு, உடனே எங்கேவைத்தேனோ தெரியவில்லையே! என்று தமொறுகின்றான். இப்படியாகாகில், கருப்பாசயப்பை உறுத்தலினாலும், அதிர்சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்வினி சுமேதலினாலும், பிரசுதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், மலையிருத்திக் கொண்டதுபோலவும், கடலின் கண்வீழ்த்தி ஆயிழ்த்தல்போலவும், இருப்புக் கடத்திலடைத்து நெருப்பாற் சுமேதல்போலவும், மலைமேல்நின்றாரைத் தலைகீழாகத் தள்ளுதல்போலவும், வரும் பெருங்கொடுத்துன்பங்களினாலே பெலங்கெட்டு மிகுந்தமயக்கத்தைப் பொருந்தி, ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல மாதாவின் யோனித்துவாரத்தினாலே நெருக்கப்பட்டிப் பிறந்த எங்களுக்கு, பூர்வசென்மம் இதுவென்றும், அதிலே செய்யப்பட்ட கர்மங்களிலையென்றும், எப்படித்தெரியும்? தெரியாமையால், பூர்வசென்மம் இல்லையென்று சொல்லுங்கூடாது. கடவுளானவர் ஆன்மாக்களசெய்த புண்ணியபாவகர்மங்களைத் துண்டித்து அவைகளை அதுபலித்துத் தொலைப்பித்து முத்தியடைவிக்கும் பொருட்டு அவைக் கர்மங்களுக்குக் கைதுக்கங்களை ஊட்டுவாரென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆதலால், நாம் இம்மையிலனுபவிக்கும் சுகதுக்கங்களிரண்டையும் நாம் முன்செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே பெருங் கருணாநிதியாகிய கடவுள் நமக்கு ஊட்டுகின்றாரென்பது சத்தியம்.

அப்படியாகாகில், அரசனாவன் குற்றஞ்செய்தவனொருவனைத் தண்டிக்கும்பொழுது, நீ இன்னகுற்றம் செய்தமையால் இன்ன தண்டம் பெறுவாய் என்று அவனுக்கு அக்குற்றத்தை உணர்த்தியன்றோ அவனைத் தண்டிப்பான். அதிபோல, நாம் பூர்வசென்மத்திலே பாவம்செய்தோமாகில், கடவுள், நீங்கள் இன்னபாவஞ் செய்தமையால் இன்னதண்டம் பெறுவீர்களென்று நமக்கு உணர்த்தியன்றோ நம்மைத் தண்டிப்பார். அங்ஙனம் உணர்த்தாது தண்டித்தல் நீதியன்றேயென்பாயாகில்; அக்கடவுள் இன்ன இன்ன பாவஞ்செய்தவர்கள் இன்ன இன்ன துன்பங்களை அடைவார்களென்று சைவாகமங்களால் நமக்கு உணர்த்துகின்றாரே. இதுகாறும் கூறியவாற்றால், நாம்செய்த கர்மங்களினாலேயே மேன்மேலும் பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை அதுபலிக்கின்றோம் என்பது நாட்டப்பட்டது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்களினாலேயே பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கின்றார்களெனில்,

அவர்கள் ஆதியிலே கடவுளால் படைக்கப்பட்டுச் சகலதுக்கங்களை அனுபவித்தற்கு, முன்னே என்னகர்மஞ் செய்திருந்தார்கள்? என்பாயாகில்: பசுக்களும், அப்பசுக்களைப் பந்தித்தபாசமும், அப்பாசத்திலே பிழிந்து அப்பசுக்களுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டுப் பதியினாலே செய்யப்படும் பஞ்சகிருத்தியமும் ஆதியல்ல, அநாதியேயாம். பதியைப்போலப் பசுக்களையும் அநாதியினில், பதியை ஒப்பில்லாதவரன்றல் கூடாதே என்பாயாகில், நீ ஆன்மாவுக்கு உற்பத்தியுண்டு நாசம் இல்லையெனக் கூறுகின்றாயே: அவையுமும், பதியைப்போலப் பசுவை நசுப்பில்லாததென்னகையால், பதியை ஒப்பில்லாதவரன்றல் பொருந்தாதென்று பேசல்வேண்டுமே! பதியும் பசுவும் அநாதித்தாயினும், பதி அநாதிமலமுத்தசித்தம், பசு அநாதிமலபெத்தசித்தம், பதி பசவுக்கும் பாமுத்தி வியத்திக்குறி அனுக்கிரகம் பண்ணும் சித்தம், பசு அவைஹுக்கிரகத்தைப்பதியினிடத்தினின்றும் பெறும் சித்தம் பதி சிருட்டி சங்கார திதி துரோபாவபத முத்தி அனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ்சித்தம், பசு அந்தப் பஞ்சகிருத்திய பரதங்கிரத்தில் அகப்பட்டுக் கட்டுண் ணுஞ்சித்தம், பதி வருவராலறிவிக்கப்படாதுதானே அறியுஞ்சித்தம், பசு சிற்றறிவு மேறிவுகளினால் உணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுந் சித்தமாய், இருத்தலால், பதியை ஒப்பில்லாதவர்ன்றல் கூடாதென்பது கூடாது.

பஞ்சகிருத்தியங்களை அநாதி என்றல் எவ்வாறு? என்பாயாகில்: பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமாறும், அப்பஞ்சகிருத்தியங்களில் அகப்படும் பசுவும், அநாதியாமாதலானும், அநாதியாய்விடுவதெனவும்: னாவிருந்து பின்னர் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யத் தொடங்குவனரெனில் அவரை நிருவிகாரியென்றல் கூடாமையானும், ஒருவனிடத்தினின்றும் உயிர்ப்பண்டாயொடுங்குதல் கிலகாலஞ் சென்றபின்னர்த் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருதல்போல, பதியினின்றும் உண்டாகும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் கிலகாலத்துக்குப் பின்னர்த் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருமாத்தலும், பதி பஞ்சகிருத்தியம் அநாதியென்பதே சித்தம்.

இப்படிப் பிறங்கிறந்துமூலம் ஆன்மாக்கள் எப்பொழுது முத்தியடையும் என்பாயாகில், பலசென்மங்களிலே நிஷ்காபியமாகச் செய்த புண்ணியங்களினாலே, மந்ததமம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதமம் என்னும் நான்கு சத்திகிபாதங்களும் கிரமமாகவரும். அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அநித்தித்து, சிவத்தைக் கைசெய்து. முறையே சரியை கரியை யோகம் ஞானங்களிலே நிறுத்துவர். இந்நான்குபாதங்களின் வழிநின்றவர்கள் முறையே சாலோக சாயீப சாரூப சாயுச்சியங்களைப் பெறுவார்கள், இவைகளெல்லாம், சைவாகமங்களைக் குருமுகமாக வாசிச்சில், தெளிவாகவிளங்கும்.

ஸைவாகமங்களை எனக்குடனார்த்தல்கேண்டும் என்பாயாகில்: அவைகளைச் சிவநிந்தை பண்ணும் புறச்சமயிகளுக்குச்சொல்ல எங்க

வருக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. ஆதலால், உனக்குச் செல்வதுண்டாது. மத். ௭. ௬. “நீங்கள் நாய்களுக்குப் பரிசுத்தமானதை இடாதிருங்கள், பன்றிகளுக்குமுன் உங்கள் முத்துக்களைப் போடாதிருங்கள்; இவைகள் அந்தமுத்துக்களைக் கால்களால் உழக்கி, திரும்பி உங்களைப்பீறும்.” என்னும் உசனத்தை நீ மறந்தனைபோலும். அது நிற்க, சைவர்களுள்ளும் எல்லாரும் சைவாகமங்களை வாசித்தற்கு அதிகாரிகளல்லர். சைவாகமங்களில் மிரியாகாண்டத்திற்குச் சமய தீக்கையோடு விசேஷ தீக்கையும் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளாவார்கள். மற்றை ஞானகாண்டத்திற்கு அவ்விரண்டோடு நீர்வாண தீக்கையும் பெற்றவர்களே அதிகாரிகளாவார்கள். அதிகார முள்ளவர்களும் குருவின்றித் தாமே வாசிக்கப்புகுதல், ஆயுதபரீகை இல்லாதவர்கள் குருவின்றி ஆயுதங்களைப் பரீகஷிக்கப்புகுதல் தர்மமெத்தாமே சேகித்தற்கு ஏதுவாமாறுபோல, தபலமெத்தாமே செடுத்தற்கு ஏதுவாகும். ஆதலால், அவர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து வழிபட்டு, அவ்வாகமங்களைப் பூசித்து வாசித்தல்வேண்டும். அவர்களல்லாத சமயிகள் தாம்செய்யவேண்டுமெனவற்றையும் விலக்கவேண்டுமெனவற்றையும் அறியாது கெட்டுப் போகலாமா? என்பாயாகில்; அவர்கள் சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டு, தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கேற்ப அவர்கள் போதிப்பனவற்றை அறிந்து, அவவாறே நடக்கில் ஈடேறுவார்கள். யூதர்களெல்லாரும், தங்கள் சமயசாத்திரத்தை ஆசாரியர் ஆலயத்திலே வைத்துப் பிடித்து இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டுமென்று தங்களுக்குப் பேதுறு அறிந்து அவவாறே நடந்தார்களென்று அந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றி, அவர்களெல்லாரும் அதை எழுதிவைத்து வாசித்தார்களென்று தோன்றவில்லை. இன்னும், யேசுவுடைய சீடர்களும் சனங்கள் இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டும் என்று வாய்மொழியாக உபதேசித்தார்கள். தூரதேசத்தாருக்கு நிருபங்களை எழுதியனுப்பினார்கள். அங்ஙனமன்றி, தங்கள் சமயசாத்திரத்தைச் சகல சனங்களுக்கும் கொடுத்தனுப்பினார்களென்றும், அவர்கள் வாசித்தார்களென்றுங் காணப்படவில்லை.

பாதிரியே, நீ இவைகளைப்பகற்பாதம் இன்றி ஆராய்ந்தறிந்து, எங்கள் சைவத்தைத் தூஷியாமல் அடங்கியிருக்கக்கடவாய்.

ஞ்சனம்.

சனங்களே,

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமலகாரணத்தினாலே கண்மான்சாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் கவேதசம் உற்பிசம் சராயுசம் என நால்வகைப்படும். அவைகளின் விரி எண்பத்து நான்கு தூறியிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், இதர யோனிகளெல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தாகிகளினாலும் நீக்கி மனுஷிய ஜன்மத்திலே வருதல் மிகுந்த அருமை

பாட அவ்வருடை, ஜோய் வகாலத்து, சமுத்திரத்தைக் கையினிலே
நீந்திக்கரையேறுதல்போலாம். இப்படிப்பட்ட மனுவியை ஜனர்த்தம்
என்பினும், சாதிரமணமுடையீசு தமலைகளிலும் உணங்கலிலும் குற
வாமறவா முதலியோர்களாய் பிறவாது சாஸ்திரங்கள் வழங்குந்
சங்கலிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதிலும், சிவப்பிரணீத்
ம சிய வேதாக்கங்கள் உதங்காத மலேச்ச தேசத்தையிலே, அனை
வருங்கும் ஆரியத்தத்தினிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம் அதிலும்,
வேதாக்கம் சிய பஞ்சயிகள் வயிறுநிலே பிறவாமல், உச்சுச்சுயிகள்
வயிறுநிலே, பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். இப்படி மிக அருமை
கொண்ட பனுவதியை ஏன கதினால் அரும பயன் சமருநிலைகளை
குறைவா அமைந்த சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவத்தேவதேவ
சைவாக்கம் விவழியொழுக, உவனை வழிபட்டு, பரமபுருஷாததம்
சிய நித்திய நரசு முத்தியை அடைதலையாம்

[illegible][illegible]

ணம் சிவசாத்நிர்தூஷணம் முதலிய அதிபாதங்களே செய்யும் பாதிரிகளால் மருட்டப்பட்டு, அவர்களுடைய துர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்து சம்பந்தம் படுகுழியில் வீழ்ந்து, அதன்வழியாகப் பொருளும் புகழும் தேடமுயன்று, அவர்களோடொத்த அதிபாதகிக ளாகின்றீர்களே! இம்மையில் எளிதிற்பெறப்படுவனவாகிய மிகச்சிறிய பொருளையும் போலிப் புகழையும் குறித்தும், சைவத்தின்மேலே பாதிரிகளேற்றும் தூஷணத்தினாலே மதியங்கியும், எம்மையினும் பெறுதற்கரிய பெருஞ்சிறப்பினதாகிய ஆன்மலாபத்தை இழந்துவிடாது உய்யும் பொருட்டு, சைவதூஷணபரிகாரம் எனனும் இந்நூலைப் படிப்பாதமின்றிச் சித்தசமாதானத்துடனே பலமுறைவாசித்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்பாதிரிகள் எற்றிய தூஷணங்களெல்லாம் பொய்யென்பதைத்தெறிந்து, வேளாண்மை வாணிகம் இராசசேவை முதலிய தொழில்களாலும், அவை கூடாக்கால், யாசனத்தினாலும் சிவித்துக் கொண்டு, அகிருதம் பூர்வாபரவிரோதம் முதலியதோஷங்கள் ஒன்றுமின்றி, யதார்த்தமாய் விளங்கும் சைவத்தின்வழியின்று, நித்தியானந்த முத்தியைப்பெற முயலக்கடவீர்கள். அதனை இன்னுமொரு பிறப்பிலே அடைகுவமெனின், ஐயையோ, இப்பிறவிதப்பினாலேப் பிறவி வாய்க்குமோ யாதுவருமோ! தெரியாதே! இப்பிறப்பிற்குள்ளே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் அடைகுவமெனின், இப்பிறவி நீங்கும் எல்லை இதுவென்று தெரியாதே! இங்ஙனமே, “உலகத்திரேயுலகத்திரே - நாக்கழப்பாகவாய்ப்பறையெழுத்து - சாற்றக்கேண்மின்சாற்றக்கேண்மின் - மனிதர்க்கு வயது நூறல்லதில்லை - ஆம்பதிரவிலகலந் தயிபிஞ்ஞல் - ஓட்டிய விளமையா லோரைந்து நீங்கும் - ஆக்கையினைமையிலேய்மூன்று நீங்கும் - எழுபது போக நீக்கிருப்பன மூப்பதே - அவற்றுள் - இன்புறு நாளுஞ் சிலவேயதாஅன்று - துன்புறு நாளுஞ் சிலவே யாதலால் - பெருக்காறெத்தது செல்வம் பெருக்காற் - நிழுகரையொத்த திளமையிழுகரை - வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால் - உன்றேசெய்யவும் வேண்டுமொன்றும் - நன்றேசெய்யவும் வேண்டுமன்றும் - இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும் - இன்னேசெய்யவும் வேண்டுமின்னும் - நாளை நாளை யென்பீராகில் - நமனுடை முறைநாளாவது மறியீர் - நம்முடை முறைநாளாவது மறியீர் - எப்போதாயினுங் கூற்றுவன் வருவான் - அப்போதந்தக் கூற்றுவன் நன்னைப் போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான் - சாற்றவும் போகான் நமரொடும் போகான் - நல்லா ரென்னு னல்குர வறியானதீயா ரென்னுன் செல்வரென் றுன்னுன் - தரியா னொருகண்ந் தறுகணுளன்.” எனப்பெரியோர் கூறினார். ஆதலால், இச்சரீரமுள்ள பொழுதே, மேற்கூறியவாதே முத்தியுடைய முயலக்கடவீர்கள்.

சைவதூஷணபரிகார

முற்றுப்பெற்றது.

